

OD L.T.C. K ÚSTECKÝM LVŮM

65 let hokeje
v Ústí nad Labem

JIŘÍ ZDVOŘÁČEK
PŘEMYSL ZEMAN

OBSAH

1

kapitola první
HISTORIE KLUBU

7

Na podzim roku 1945 se začaly psát dějiny hokeje v Ústí nad Labem. Kapitola vás provede všemi sezónami až do té, kdy jsme zaznamenali doposud největší úspěch klubu. V sezóně 2006–2007 jsme se po finále s Chomutovem probojovali do nejvyšší soutěže - Extraligy ledního hokeje.

2

kapitola druhá
ROK V EXTRALIZE

103

Extraligová sezóna je v této kapitole zmapována od prvního do posledního zápasu, včetně závěrečné play-out a neúspěšné baráže o setrvání v soutěži s Mladou Boleslaví. Kapitola je doplněna statistikami našich nejúspěšnějších hráčů.

3

kapitola třetí
ZPÁTKY V 1. LIZE 2008–2011

143

Tři sezóny bojů o návrat do Extraligy, končí 65 letou historií ústeckého hokeje. V poslední, šedesáté páté, scházelo k postupu velice málo.

4

kapitola čtvrtá

HOKEJOVÉ A FUNKCIONÁŘSKÉ OSOBNOSTI KLUBU

209

Milan Hejduk, Jan Čaloun, Čestmír Kodrle, Vlastimil Davídek a další. Nejenom hokejové osobnosti klubu, ale i trenérské a funkcionářské vám představí tato kapitola. Dozvíte se o nich, co jste třeba nevěděli.

5

kapitola pátá

HISTORIE ZIMNÍHO STADIONU

235

Naše Zlatopramen aréna toho ve své historii zažila hodně. Začala jako skromné kluziště a postupně dostala střechu, kabát a nové zázemí. Vedle své hlavní činnosti nám dopřála i další sportovní, ale i kulturní zážitky.

6

kapitola šestá

OLD TIMER'S

247

Tohle nesmí v knize chybět. Náš klub má bohatou a letitou tradici v mužstvu veteránů, jejíž počátky se datují do devadesátých let minulého století. Přečtete si také o jejich historické cestě na světový turnaj veteránských mužstev v roce 1996 v kanadském Torontu.

7

kapitola sedmá

MLÁDEŽ

257

Mládež je budoucnost, v životě i hokeji. Bez dobré práce s mládeží nebude dobrého hokeje. Kniha vám přiblíží systém její výchovy v klubu a seznámí vás s jednotlivými družstvy všech mládežnických kategorií, počínaje 2. třídou a konče juniory.

ÚVODEM

Hokej je hrou, která přináší radost bezpočtu příznivců. Přináší euforii z každého vítězství, přináší víru při každé porážce v lepší den příští. V pár vteřinách se dá prohrát vyhraný zápas, jindy zas slavit vítězství. A proto je hokej milován.

I proto je potřeba tuto hru mapovat a historii zachovat pro poznání budoucích. V dnešní době, době obrovského rozmachu informačních technologií a dosahu neskutečného množství informací jistě mnozí z vás uvítají mít pohromadě ty nejdůležitější. A proto po předchozí publikaci 60 let hokeje v Ústí nad Labem máte nyní před sebou knihu další. Přibližuje vám k těm šedesáti dalším pět let a tedy půlkaté jubileum, navíc vypráví o hráčských a funkcionářských osobnostech, rekonstrukci stadionu a také o sezóně, ve které jsme si vychutnali bytí v Extralize.

Všichni z nás, kterým náš klub leží v srdci, chtějí věřit, že ta extraligová sezóna nebyla poslední.

Vaši autoři

Jiří Zdvořáček

Přemysl Zeman

kapitola první

HISTORIE KLUBU

Podzim v roce 1945 pomalu přejímal vládu nad létem. Celý svět si oddechl od válečných hrůz a město Ústí nad Labem se začalo vzpamatovávat z dubnového náletu spojeneckých vojsk. Ten měl zlikvidovat železniční uzel, sloužící k přesunům německých vojsk. Těsně před koncem války město přišlo o svůj střed a věž kostela Nanebevzetí P. Marie se povážlivě naklonila.

Město odklízelo trosky a pomalu začalo žít i společensky. V té době se sešla skupinka nadšenců, kteří založili hokejový klub při Sokole Ústí nad Labem. Říká se, že se sešli v hostinci u Kroupů, který přímo sousedí s tenisovými kurty tehdejšího Spartaku (Stadion 1. máje) a iniciátorem byl Jaroslav Kropáček, sportovní nadšenec tělem i duší. S ledním hokejem nezačal v našem městě, ale až ve slovenských Košicích, kde pracoval léta a kde mimo jiné vchoval bývalého hráče LTC Praha, reprezentanta ČSR, tragicky zahynulého Lad. Trojáka. Na paměť J. Kropáčka se každoročně koná jeho memoriál, který je určen žákovským družstvům.

Na tenisových kurtech tehdejšího Spartaku tak v té době vznikla první ledová plocha a hokej ve městě mohl začít. Jaroslavu Kropáčkovi v začátcích pomáhali ing. Podzimek, Mrtka,

| *Jaroslav Kropáček*

Löwl, Lautenkranc, Jánský, Pilný, Čuhák, Kořen a další nadšenci. Prvním správcem, kustodem a chlapem pro všechno byl neúnavný matador Nitka.

Jaroslav Kropáček byl tedy prvním předsedou hokeje ve městě. Klub se osamostatnil a založil nový, LTC po vzoru slavného pražského jmenovce. S Kropáčkem v klubu spolupracoval i Josef Klomínský, funkcionář krasobruslařského klubu. Prvním trenérem byl JUDr. Lapáček.

Do oddílu přišla řada hokejistů, kteří v té době přišli z vnitrozemí budovat severní Čechy. Brankáři byli Mika, Šperk, Přibyl, hráči pak Hraba, Černohous, Janoušek, bratři Vondříčkové, Kapoun, Krpeš, Jabůrek, Král, Strnad, Titěra, Vyčítal, Frýzek a později i první odchovanci dorostu Hucek, Faktor, Fiedler a další.

Hucek, Přibyl, Pacovský, Faktor, Slanina, Knotek, Šimánek, Fiedler, Brož, Knobloch a Neumann

1946 | 1947

Oddíl se přihlásil do Západoseveročeské župy zimních sportů se sídlem v Mostě a byl zařazen rovnou do divize. Nastoupil do západní skupiny oddělení B a po střídavých úspěších dokázal v domácím prostředí mimo jiné porazit Slávii Karlovy Vary 5:1, SK Rokycany 7:6 a vítěze této skupiny, tehdejší populární obec s velkou hokejovou tradicí HC Holoubkov 6:4. Oddíl skončil na 4. místě. Dalšími oddíly v této skupině byly HC Osek a Čechie Louny.

1947 | 1948

V nové sezóně se hrála stejná soutěž, jen místo Rokycan, které sestoupily, byl zařazen oddíl Rakovníka. Skončili jsme na 5. místě a udrželi se tak v soutěži západní divize.

Mužstvo nastupovalo skoro ve stejném složení jako v předcházející sezóně. Hrál se s nadšením za mizivých finančních podmínek. Hráči si většinu výdajů hradili sami. Právě proto se v mužstvu udržovala dobrá a nerozlučná parta. Po zápasech se hráči včetně činovníků scházeli v klubové restauraci U Kroupů, kde se donekonečna probíraly jednotlivé zápasy a utužovala se parta.

1948 | 1949

Další sezóna, tentokrát již v jiné atmosféře po komunistickém puči (deklarovaném celá dlouhá léta jako vítězství pracujícího lidu), se hrála stejná soutěž, jako v sezónách předchozích. Již po třetí za sebou jí vyhrálo mužstvo hokejového města SK Holoubkov a my opět zůstali na 5. místě. Dalšími

účastníky skupiny byly mužstva Sokola Louny, Sokola Horní Litvínov, Sokola Osek a Sokola Volduchy, který sestoupil.

Matěj Buckna

Průvodním znakem rozšiřujícího se hokejového dění ve městě byl i fakt, že sezóna byla bohatá na přátelská utkání mimo vlastní soutěž. Jejich účastníky byly i ligová mužstva.

Utkání proti I. ČLTK vidělo rekordních 5. 000 diváků a skončilo vysokým vítězstvím ligového celku 21:1. Velkým tahákem pro diváky byl fakt, že v dresu hostí nastoupil po návratu z Indie náš nejlepší tenista a výborný hokejista Jaroslav Drobný. Utkání si vychutnal a našemu mužstvu vsítil sám 11 branek. Náš čestný úspěch vsítil Václav Frýzek, přezdívaný hokejový profesor. Dalším velkým tahákem bylo utkání s pražskou Spartou s výsledkem 18:1 pro Spartu. Za ní nastoupila tehdejší legenda českého hokeje, známý a populární trenér národního mužstva a LTC Praha Matěj Buckna. Po mistrovství světa měl neshody s Vladimírem Zábrodským a s tímto mužstvem se rozešel.

1950 | 1951

V této sezóně se nám příliš nedařilo. Skončili jsme v tabulce IA třídy skupiny B na předposledním, 5. místě před Baníkem Dolní Jiřetín. Soutěž vyhrálo mužstvo Sokola Opočno, který nakonec získal titul vítěze kraje, když ve finále s vítězem skupiny A Kovostrojem Děčín zvítězil.

1951 | 1952

V rámci IA třídy, kterou jsme opět hráli, jsme si vedli úspěšně. Soutěž byla tentokrát rozdělena do čtyř skupin a naši jsme vyhráli. Za námi zůstali Kovostroj Děčín, Sokol Roudnice a Vodotechna Teplice. Probojovali jsme se do kvalifikace o postup do krajského přeboru, postupně jsme přes mužstva Sokola Uhlomost, Mrazíren Litoměřice a KG Hrdlovku získali možnost hrát v sezóně další nejvyšší soutěž v rámci tehdejšího krajského uspořádání. Byly jsme v této sezóně úspěšní i v přátelských zápasech, kdy jsme dokázali porazit i mužstva vyšších soutěží, oblastních i celostátních.

1952 | 1953

Po dvouleté přestávce jsme nastoupili tedy do krajského přeboru a celou sezónu jsme zakončili 3. místem za Baníkem Chomutov B a PDA Litoměřice. Pod námi skončili Libs Libochovice, Baník Most a Kovostroj Děčín. Mezi novými hráči se v mužstvu objevili Lamač, Brudrhans, Korunka, Ciprys, Hubač, Stehlík a Kulhánek. Největším úspěchem této sezóny bylo to, že jsme hráli již konečně výše a že jsme si příslušnost k soutěži uhájili.

1953 | 1954

Při další reorganizaci soutěží jsme byli na základě výsledků zařazeni do celostátního přeboru (II. liga) a soutěž se nám docela vydařila. Obsadili jsme celkové třetí místo za Baníkem Kladno a PDA Karlovy Vary. Kladno se tak dostalo do nejvyšší soutěže a tím začala dlouholetá tradice kladenského hokeje. My jsme byli jediní, kteří v soutěži Kladno jednou porazili výsledkem 7:5.

První řada zleva: Svoboda, Mika, Fr. Hříbal, Kapoun, Jánský,

Druhá řada: vedoucí Podhola, Hubač, Příbyl, Lamač, Hořánek, Brudrhans, Hucek

1954 | 1955

Opět jsme hráli v tomto ročníku II. ligu, žel, proti předcházející sezóně se nám tolik nedařilo. Závěr soutěže jsme nezvládli a prohrávali jedno utkání za druhým. Skončili jsme na posledním 4. místě a spadli jsme tak zpátky do divizní soutěže. Jiskra Liberec, která měla stejně bodů, jako naše mužstvo, se na náš úkor udržela v soutěži lepším brankovým poměrem.

1955 | 1956

Čekala nás tedy opět divizní soutěž, která byla rozdělena do osmi oddělení a my měli za soupeře Jiskru SZ Litvínov B a Tatran Liberec. Skončili jsme na 2. místě v soutěži, která neměla svou logiku malým počtem mužstev. V sezóně jsme odehráli také jedno zajímavé utkání s kuriózním výsledkem. Hráli jsme doma proti Kovostrojci Děčín a na začátku třetí třetiny jsme vedli 9:2. Utkání nakonec skončilo neuvěřitelně - 10:11 ve prospěch Děčína. Pak, že v hokeji není něco možné.

1956 | 1957

Při dalším startu v divizní soutěži jsme přivítali řadu posil - z Děčína přišli Vítek, Kohout, Frýda, Ciprys, z Lovosic Urban, z Třebenic Bejček, z Chomutova brankář Šefl, z Mostu Urban. Skončili jsme ročník na 3. místě. Soutěž vyhrála bez porážky Dukla Litoměřice. Utkání s Litoměřicemi doma jsme hráli na právě otevřeném zimním stadionu a prohráli jsme 2:4. Pro zajímavost uvádíme sestavu našich: Šefl (Zgroch) Fr. Hříbal -

Frýda, Brudrhans - Příbyl, Urban - Kohout, Korunka - Čmejla - Ciprys Fr. Měli jsme i novou posilu - Hrabětu, nebyl mu však po protestu Litoměřic rozhodčím povolen start v utkání.

V této sezóně jsme odehráli přátelské utkání s RH Brno. Utkání shlédlo 4. 000 diváků a my jsme prohráli 3:9. Přesto jsme podali dobrý výkon.

1957 | 1958

V dalším ročníku divizní soutěže jsme po celé sezóně skončili na 2. místě za Lokomotivou Liberec. Za námi zůstaly Jiskra Lovosice, Spartak Dvůr Králové a Slavoj Bakov. Sezónu jsme odehráli s novými posilami - Kubeš, Břichnáč, Čermák, Módr, Šemík, Kotva, Fiala, Horák, Antoš a brankář Lukavský. Za zmínku stojí i úspěšná sezóna dorostu, který byl poražen až v kvalifikaci o přebor republiky pražským Motorletem (7:1).

1958 | 1959

Nový ročník divize a další noví hráči - získali jsme Pumpra, bratry Pauly, Hendrycha a Havelku. Sezóna se nám nevydařila, v dosavadní historii klubu byla nejslabší. Z divize jsme sestoupili - došlo opět k reorganizaci soutěží, soutěž musela opustit polovina klubů. Mimo nás proto sestoupily Jiskra Lovosice, Tatra Smíchov B. Soutěž vyhrálo mužstvo Dvora Králové před Lokomotivou Trutnov a Jiskrou Úpice.

Desetileté působení klubu pod hlavičkou Spartaku Armaturka po této sezóně skončilo. Armaturka se zaměřila na kopanou (a byla to pro Ústí báječná fotbalová éra!). Na hokej tak nezbyly v klubu finanční prostředky a klub přešel do TJ Chemička.

Žákovská družstva hrála v té době se střídavými úspěchy, klub však položil základ pro budoucí systematickou práci s mládeží, která se vyplatila, neboť vždy se později našel v áčku vlastní odchovanec.

1959 | 1960

Jednání o převod klubu pod nový subjekt provázela řada složitých jednání. Nakonec dopadla dobře a byl zvolen nový výbor, jehož předsedou se stal Vratislav Chládek, tehdejší náměstek ředitele Spolku pro chemickou a hutní výrobu. S bývalým oddílem přešli i někteří funkcionáři a začali pracovat ve vedení klubu Hofírek, Kunc a také jedna z pozdějších legend Ruda Malý, jenž hokeji a v pozdějších letech hlavně výchově mládeže zasvětil celý svůj život.

Oddíl byl zařazen do IA třídy, která byla v té době nejvyšší soutěží v kraji. Hráčskými posilami byli Petržílek a Duda.

První ročník pod novým názvem jsme vyhráli přesvědčivě, opět nešťastná reorganizace soutěží nám však nepomohla k tomu, abychom se vrátili do divize.

1960 | 1961

Nově utvořený krajský přebor jako vrcholnou soutěž regionu jsme opět zvládli dobře, horším brankovým poměrem jsme se stejným bodovým ziskem skončili na 2. místě za SZ Litvínov B. Dobrou sezónu měli i žáci a dorostenci, kteří skončili rovněž shodně na 2. místě ve svých soutěžích.

Klub byl v té době už ale v pozadí tehdejší Dukly Litoměřice, která hrála na našem stadionu a hrála v té době výborný hokej v I. lize. Vzhledem k velikým návštěvám na jejich utkání

naše mužstvo hrálo raději svá soutěžní utkání jako pozápasy.

Protože se Dukla Litoměřice trvale zapsala do historie našeho Zimního stadionu a vlastně i klubu, považuji za správné jí věnovat následující řádky.

Ústečtí fandové hokeje na Duklu chodili velice rádi, několikatisícové návštěvy byly samozřejmostí. Pod vedením trenérů Navrátila, Ženíška, později Haukvice a jeho nástupce Bláhy vychovala Dukla hezkou řádku prvotřídních hráčů. Jich se tady také za působení Dukly řada vystříдалa.

Postupně to byli tito hráči:

Brankáři:

Šuchman, Hrstka, Sálus, Šulc, Odehnal, Klouček, Lacký, Termer, Peršala, Koban, Vesecký, Kočí, Marounek.

Obránci:

Lukscheider, Jakeš, Šrámek, Červený, Ondřasina, Bolek, Fryč, Houška, Kožela, Piskač, Selvek, Šolc, Kocourek, Šmíd, Farda, Vohralík, Láf, Kapoun, Lukáš.

Útočníci:

Hrabě, Vopička, Lexa, Horák, Ouředník, Janiurek, Havel, Beránek, Kuna, Petr, Adamec, Kašťák, Maršík, Mucina, Kokš, Tůma, Neveselý, Brůzl, Šubr, bratři Hejmové, Novotný, Houfek, Janovský, Mareš, Andlt, Fiala, Janeček, Kubišta, Maxa, Rob a samozřejmě i další, na které si už těžko dnes vzpomínáme.

1961 | 1962

Celou sezónu jsme v tabulce soutěže vedli, závěrem jsme však skončili na 3. místě o pouhý jeden bod za SZ Litvínov B a VTŽ Chomutov B. Ještě čtyři kola před koncem soutěže jsme vedli s náskokem pěti bodů, ten jsme však prohospodařili v utkáních se slabšími soupeři.

Po skončení sezóny řada hráčů náš klub opustila, zanecháním činnosti nebo z důvodu návratu do mateřského klubu. Dorost si vedl velice dobře, neboť vyhrál krajský přebor a měli jsme tedy pro příští roky z čeho vybírat a doplňovat mužstvo dospělých z vlastních odchovanců.

1962 | 1963

Tuto sezónu jsme v krajském přeboru zvládli hůře, než tu minulou a skončili jsme na 5. místě. Dobře si ale vedli opět naši dorostenci, které si v kvalifikaci vybojovalo dorosteneckou celostátní ligu, když v ní porazili Jiskru Litomyšl 9:2 a SONP Kladno 7:2.

Úspěch dorostu a tím i zvýšené finanční nároky na provoz klubu v příští sezóně byly jedním z důvodů, že se oddíl hokej stal pro jednotu opět neúnosným. Po řadě dlouhodobých jednání bylo dohodnuto nepřipustit likvidaci ledního hokeje ve městě. Východiskem byla tehdy malá jednotu TJ Slovan Národní výbory, která, samozřejmě s podporou městských orgánů se rozhodla, že přijme hokej pod svá křídla jako hlavní sportovní odvětví a tím dala klubu vlastně název, který přetrval až do dnešních dní.

Dorost TJ Chemička, sezóna 1962–1963

První řada zleva: Zika, Moučka, Mráz, Vypásek, Jareš

*Druhá řada zleva: Chlapec, Plechač, Vajnar, Laipold, Lukáš, Šuma,
Chochola, Kaiser, Beránek, Vondráček*

1963 | 1964

SLOVAN NV

S novým názvem a novým vedením vstoupil klub do dalšího ročníku krajského přeboru. Předsedou klubu se stal JUDr. Oldřich Rejna, který ve své funkci vydržel celých 23 let, místopředsedy Václav Beránek a JUDr. Jan Dušek. Sekretářem byl Vladislav Krejčík, trenérem A mužstva Jiří Vrba, trenérem dorostu Jaroslav Polívka a trenéry žáků Jaroslav Šmejkal, Miroslav Kapoun a Vlastimil Čaloun (otec Jana Čalouna).

Sezónu jsme zvládli dobře a v krajském přeboru jsme zvítězili, když jsme přehráli svého hlavního konkurenta o prvenství VTŽ Chomutov B, s kterým jsme vyhráli v obou utkáních.

JUDr. Oldřich Rejna, předseda klubu

V následující kvalifikaci s vítězem B skupiny krajského přeboru s Duklou Liberec jsme doma zvítězili 7:4 a v Liberci prohráli 4:6. V kvalifikaci o postup do II. ligy jsme pak měli za soupeře Spartak Chotěboř a ZVIL Plzeň B. Tady už se nám však nevedlo a ze čtyř utkání jsme vyhráli pouze v jediném a to doma proti Chotěboři výsledkem 7:2. Ve stejné sezóně se nevedlo našemu dorostu který sestoupil po roce z přeboru republiky zpět do kraje.

1964 | 1965

Znovu jsme zvítězili ve své A skupině krajského přeboru před VTŽ Chomutov B, v kvalifikaci s vítězem B skupiny Duklou Liberec jsme prohráli v obou zápasech 2:8 a 3:5. Vychytil nás tenkrát náš odchovanec Josef Mráz, který byl celou sezónu oporou mužstva vojáků. Dorostenci nám naopak udělali velkou radost, protože přivezli vítězství z kvalifikace o postup do dorostenecké ligy atak se po roce opět vrátili. Porazili Lokomotivu Nymburk 4:2 a v rozhodujícím zápase Slavii Praha 5:4.

1965 | 1966

Náš sen - postoupit přes kvalifikaci do II. ligy se nám již několik sezón nedaří a tak jsme se v nové sezóně chtěli pokusit o něj znovu. Skončili jsme sice na 2. místě naší skupiny krajského přeboru, ale protože soutěž vyhrálo mužstvo VTŽ Chomutov a jako druhé mužstvo stejného oddílu v soutěži tehdy nemohlo bojovat o postup, nastoupili jsme v kvalifikaci proti Stadionu Liberec B, které s přehledem vyhrálo svou skupinu B. Kvalifikace na kvalifikaci - Liberec jsme doma porazili 3:2, v Liberci remizovali 2:2 a tak jsme v konečné kvalifikaci narazili na mužstva RH Ostrov a Dukly Letec Hradec Králové. Pod vedením trenéra Rudy Malého jako prvního soupeře přivítali RH Ostrov a zápas jsme měli výborně rozehraný. Ještě několik minut před koncem jsme vedli 3:1, po hrubých chybách však nakonec utkání skončilo 3:3. Ztráta nás velice mrzela, neboť RH Ostrov pak v domácím prostředí dokázala porazit hlavního favorita Hradec 4:3. Před utkáním Hradci vedení klubu respektovalo žádost trenéra Malého, aby bylo mužstvo doplněno našimi úspěšnými dorostenci a přípravu převzal sám trenér dorostu Jiří Vrba. Odjeli jsme do Hradce proti favoritovi s odhodláním k co nejlepšímu výsledku, v bouřlivém prostředí jsme uhráli druhou remizu 3:3 a po první polovině kvalifikace jsme byli v tabulce o bod za RH Ostrov s dvěma body. Ostrovští hráli tehdy v Karlových Varech a tam jsme začali vzájemným utkáním druhou polovinu kvalifikace. Ostrovští předtím prohráli v Hradci 3:7 a tabulka se pořádně zamíchala. I tady jsme překvapili a k nelibosti ostrovských jsme dokázali remizovat 2:2, když naše branky vstřelili Dubina a Gross. Kabina byla po utkání nadšená, jediný brankář Velinský si vyčítal druhou branku na svém kontě. Ještě dvě minuty před koncem jsme totiž vedli, po velké chybě v obraně jsme však

inkasovali. Na druhé straně však náš brankář pochytil řadu vyloužených šancí domácích. Přesto jsme po tomto utkání zůstali na posledním místě tabulky a o našem osudu mělo rozhodnout domácí utkání proti Hradci. Dali jsme do tohoto utkání všechno, po první třetině jsme vedli již 4:0 a celé utkání vyhráli 8:2. Konečně se nám splnil dlouholetý sen a vybojovali jsme si postup do II. ligy. Na fotografii úspěšného mužstva chybí ještě hráči bratři Paulové, Toužil, Vondráček, Zima, Nygrýn, Wypásek, Hloušek, kteří se také zasloužili o tento úspěch.

Vítězné mužstvo Slovanu:

Sedící zleva: Přebyl (C), trenér Vrba, Velinský, ved. mužstva Matrka, Gross,

první řada: Hrádek, Čaloun, Doubrava, K. Hron, Valtr, Ješina, Dubina, Křivan,

druhá řada: kustod Kaška, Hejkal, Kracík, Balík, J. Cerman, Šiška.

Dorostenecké družstvo našeho klubu mělo rovněž úspěšný rok, když skončilo na 3. místě ligy za Litvínovem (ten vyhrál pak přebor republiky) a Chomutovem. V listopadu 1965 pak

dorostenci odehráli tři přátelská utkání na zájezdu v tehdejší NDR. S Dynamem Weisswasser vyhráli 6:3, s Dynamem Berlín prohráli 3:7 a porazili TSC Berlín 7:6. Nejlepším střelcem našich na tomto zájezdu byl Jan Cerman a Vlasta Dubina, kteří vstřelili shodně 5 branek, Hrádek dal 3 branky a po jedné se rozdělili Křivan, Hejkal a Šiška.

1966 | 1967

Usadili jsme se na pár sezón do 2. ligy, která byla rozdělena do čtyř skupin, skupina D byla slovenská. Hrál se čtyřkolově, každý s každým, ve skupině bylo 8 týmů. Sehráli jsme 28 zápasů a vybojovali 5. místo s 24 body.

1967 | 1968

Hrálo se s v této sezóně stejným systémem, jako v předchozí, byl angažován nový trenér Jar. Klimeš a kádr posílil Vlad. Kýhos z Litvínova. Z 28 zápasů jsme vybojovali 21 bodů a oproti minulé sezóně jsme si pohoršili. Skončili jsme na předposledním, 7. místě tabulky s desetibodovým náskokem před Baníkem Sokolov. Soutěž vyhrálo bez porážky mužstvo Č. Budějovic a spolu s vítězem skupiny B Spartakem Hr. Králové postoupilo do kvalifikace o I. ligu.

1968 | 1969

Nešťastný rok pro naši republiku, ruské a spojenecké tanky rozmetaly náš sen po národní svébytnosti a na dlouhých dvacet let nás uvrhly do jejich područí. Sezóna začala hned s další reorganizací. 2. liga byla rozdělena do 3 skupin, skupina C

byla slovenská, v naší A skupině bylo zařazeno 16 týmů. Sehráli jsme pod trenérskou taktovkou J. Vrby 30 zápasů, získali 36 bodů a obsadili 6. místo. Soutěž vyhrála Plzeň a spolu s druhým celkem Ml. Boleslavi postoupila do kvalifikace o I. ligu. Naším nejlepším střelcem v této sezóně byl Houfek s 21 brankami.

Na snímku mužstvo z této sezóny, v pozadí rozestavěné tribuny budoucí kryté haly.

Horní řada: Bergmann Ivan, Zíma Zdeněk, Bartoška Jan, Šuma Pavel, Mareš Jaroslav, Cerman Jan, Doubrava Pavel, Houfek Jaroslav, Mokrý Petr, Dubina Vlastimil, trenér: Vrba Jiří

Dolní řada: Šnýdr Jaroslav, Hurych Jiří, Kýhos Vladimír (st.), Mráz Josef, Hroch Jan, Zíka Miloš, Šrámek Miroslav

1969 | 1970

Tuto sezónu jsme odehráli na náhradním ledě v Povrlech z důvodů výstavby naší hokejové haly a sezóna se nám vů-

bec nepovedla. Opět jsme ve skupině A se 16 týmy sehráli 30 zápasů, skončili však na předposledním, 13. místě se ziskem 21 bodů. Částečná ztráta domácího prostředí se jistě nemalou měrou na tomto výsledku podepsala. Poslední utkání soutěže jsme prohráli 5:0 v Sokolově, vítězem se staly Č. Budějovice.

1970 | 1971

Ještě stále na Zimním stadionu v Povrlech, výsledek však lepší, než předchozí sezónu. Získali jsme tentokrát ze 30 odehraných zápasů 36 bodů a skončili na 7. místě skupiny A. Soutěž vyhrál Chomutov a postoupil do kvalifikace.

Sotvaže skončila sezóna, poslední únorový den roku 1971 byla po dvou letech slavnostně otevřená krytá hala našeho Zimního stadionu a my jsem se na příští sezónu mohli vrátit na svůj led. Slavnostnímu zahájení přihlíželo 6. 000 diváků, po krasobruslařích našeho oddílu se předvedli krasobruslaři v té době našeho nejlepšího oddílu Startu Brno a pak přišlo to hlavní - přátelské utkání našeho mužstva s účastníkem I. ligy SONP Kladno. Byli jsme kladenským dobrým soupeřem, po boji jsme prohráli 7:6, když naše branky vstřelili Kodrle 2, Houfek 2, po jedné Zika a Ivan Bergmann.

1971 | 1972

Od této sezóny jsme hráli ve svém hokejovém stánku, poprvé pod střechou. Skončili jsme však hůře, obsadili jsme po sezóně 11. místo se ziskem pouhých 26 bodů ze 30 zápasů sezóny.

Od horní řady zleva: Křivan, Mrkáček, MUDr. Jilek, Bartoška, Hejkal, Šiška, Hurych, Mareš st., Kýhos, předseda JUDr. Rejna, Kracík, Hroch st., Nový, Krampera, Bergmann, Ondrka, Zika, Hron, Mráz, Šnýdr, Zima, Kodrle, Houfek.

K této sezóně se nám podařilo získat velice pěknou, zajímavou fotografii, na které jsou zachyceni někteří chlapi z B dorostu Slovanu. Protože dorost hrál nejvyšší hokejovou soutěž u nás, bylo povinností klubu mít i B mužstvo.

Horní řada zleva: M. Kapoun, P. Kváš, J. Bartoš, L. Zahradníček, P. Buchal, M. Fišer, J. Novotný, P. Brychta st. Dolní řada: A. Kaplan, J. Renner, P. Brychta, J. Volek.

Když už jsme na tu fotku narazili, nebude jistě bez zajímavosti připomenout si, co někteří z těchto mladých chlapců dříve dělali, nebo dělají dnes.

Jiří Bartoš

Vyučený tiskař, v roce 1991 založil firmu Jiří Bartoš - SLON. Proč Slon? Jirka byl vášnivý sběratel porcelánových sošek slonů, kterých měl nepřeberné množství. Výborný kamarád. Na jeho specifický humor nelze zapomenout. Pro nás ve Slovanu dělal všechny potřebné tiskařské práce. Zemřel velice brzy, v r. 2001. O pokračování tiskárny se stará jeho manželka a syn, kteří dodnes Slovanu zůstali věrni. Veškeré tiskařské práce pro klub pocházejí i nadále z jejich firmy.

Jan Novotný

Zástupce ředitele Městské policie v Ústí nad Labem, i on nevynechá jediný zápas svého klubu, napůl služebně, napůl soukromě, protože hokej má stále rád.

Jiří Renner

Podnikatel, majitel realit. Všichni ústečáci si jistě pamatují jeho Drogerii Renner, která sloužila občanům města dlouhá léta na Masarykově třídě. Dodnes vášnivý tenista, léta hraje hokej za starou gardu Slovanu, rovněž účastník historického zájezdu do Kanady v r. 1996.

Ing. Miroslav Fišer

Vystudoval inženýrství, dnes majitel stavební firmy v Ústí nad Labem.

1972 | 1973

Poslední sezónu před reorganizací soutěže jsme měli trochu lepší, obsadili jsme celkově 8. místo a získali 34 bodů.

1973 | 1974

Soutěž byla reorganizována, poprvé z ní byla I. NHL (národní hokejová liga), která měla dvě skupiny, českou a slovenskou. V té naší bylo 12 týmů, hrálo se již nebývalé množství 44 zápasů čtyřkolovým systémem a na konci soutěže jsme se mohli pochlubit 5. místem a ziskem 45 bodů. Stále se tehdy bodovalo starým systémem (2 - 1 - 0).

Sezónu odehrálo mužstvo s tímto základním kádrem: Mráz, Cerman, Mareš Jar., Adamec, Cimburek, Egermajer, Rypl, Andlt, Neděla, Roubal, Šiška, Hejkal, Holman, Kodrle, Mikeš, Hurych, Bartoška Jan, Dubina, Kohout, Kapoun, Hron, Křivan. Trenérem byl Jiří Vrba.

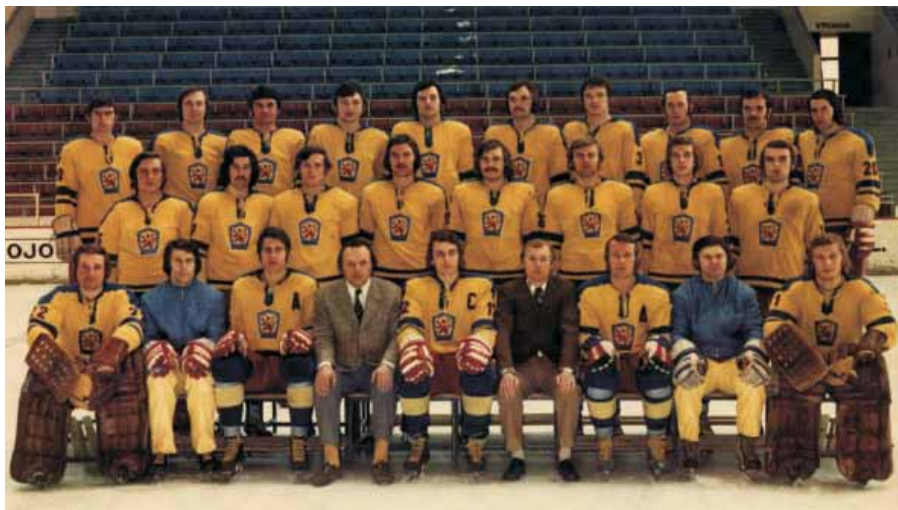
První řada zleva: Mráz, Cerman, Kavica, Mareš, Vrba, Adamec, Cimburek

Druhá řada zleva: Egermajer, Neděla, Roubal, Šiška, Rypl, Hejkal, Holman

Třetí řada zleva: Křivan, Hron, Kapoun, Kohout, Dubina, Bartoška, Hurych, Mikeš, Andlt, Kodrle

1974 | 1975

V této sezóně jsme si opět polepšili v I. NHL, dosáhli jsme 55 bodů a obsadili nádherné 3. místo.

První řada zleva: Mráz, Kaisr - asistent trenéra, Cerman, Kafka - ved. mužstva, Mareš, MUDr. Jílek - lékař, Adamec, Vrba - trenér, Cimbůrek.

Druhá řada zleva: Neděla, Hejkal, Hejduk, Buben, Davídek, Šiška, Holman, Hlaváček

Třetí řada zleva: Kapoun, Mikeš, Hurych, Kohout, Bartoška, Roubal, Dvořák, Hron, Křivan, Kodrle

1975 | 1976

Opět se hrálo v I. NHL na 44 zápasů, na konci sezóny jsme skončili na 5. místě se ziskem 43 bodů. Většinu sezóny odehrálo toto mužstvo: Cimburek, Hnídek, Davídek, Dvořák, Křivan, Řezáč, Mareš, Cerman, Mráz, Mikeš, Hejduk, Hejkal, Bouchner, Buben, Hlaváček, Pikhart, Hlaváček, Merašický.

1976 | 1977

Žádná změna - sezóna podobná, trenérem byl Fr. Dům, asistentem Rudolf Malý. 44 zápasů, 42 bodů a horší, 7. konečné místo.

První řada zleva: Mareš, Dům - trenér, Cimburek, JUDr. Rejna - předseda, Hnídek, Malý - asistent trenéra, Cerman

Druhá řada zleva: Kavka - ved. mužstva, Hejkal, Roubal, Obtlík, Davídek, Bouchner, Šiška, Prokeš, Buben, Janda - masér

Třetí řada zleva: Křivan, Hron, Hejduk, Pikhart, Hlaváček, Merašický, Mikeš, Kodrle

1977 | 1978

V této sezóně jsme se za stejného systému vrátili po celé soutěži na konečné 5. místo, když jsme však získali o pět bodů více, než v předešlé (47 bodů).

1978 | 1979

Poslední ročník soutěže před její další reorganizací jsme zakončili úspěšně, skončili jsme na 3. místě se ziskem 54 bodů. V sezóně mužstvo reprezentovali tyto hráči: Hnídek, Bakus, Cimburek, Davídek, Biskup, Holman, Roubal, Obtrlík, Kůrovec, Bahenský, Vašek, Hejkal, Mikeš, Hejduk, Jakeš, Pikhart, Novák, Košan, Chlpač, Hnát, Prokeš, Bouchner, Otte, Hlaváček, Vácha pod trenérským vedením Jiří Vrba, Jaroslav Mareš.

Jiří Vrba se po dvouletém působení vrátil z Itálie a na postu trenéra vystřídal Františka Důma.

1979 | 1980

Hned při reorganizaci soutěže jsme dosáhli výrazného úspěchu. Byly vytvořeny dvě skupiny A a B, slovenská I. NHL zůstala zachována. Hrál se čtyřkolově, každý s každým. Ze 44 zápasů jsme získali 66 bodů, obsadili 1. místo a hráli jsme památné finále s vítězem skupiny B - TJ Gottwaldov. V něm jsme již neuspěli, po dvou porážkách, v Gottwaldově 7:3 a doma 0:2 za účasti vyprodaného hlediště jsme odešli poraženi na dva zápasy. Na tuto sezónu se však dlouho vzpomínalo.

Vítěz skupiny A 1979–1980

*Třetí řada zleva: Vícha, Jakeš, Ibermajer Fr., Hnát, Vašek, Hejduk, Pikhart, Kůrovec
Druhá řada zleva: Masér Kejla, Bahenský, Plecítý, Košan, Chlpač, Holman, Bouchner, Prokeš, Burian, Neuvirth, kustod Kremlík*

První řada zleva: Hlaváček, Davídek, sekretář Kolek, Hnídek, Obtlík, Cimburek, trenér Mareš, Hejkal, Mikeš.

1980 | 1981

Netrvalo jednu sezónu a tentokrát se změnil hrací systém na dvoukolový ve skupině 12 mužstev, následovala finálová skupina 10 nejlepších celků ze skupiny A a B systémem 2x každý s každým. Základní skupinu jsme po 22 zápasech vyhráli se ziskem 31 bodů, ve finálové jsme se umístili na 3. místě. Po 40 zápasech jsme získali rovných 50 bodů a skončili na 3. místě.

Dlouholeté opory Slovanu: Vlastimil Davídek a Čestmír Kodrle.

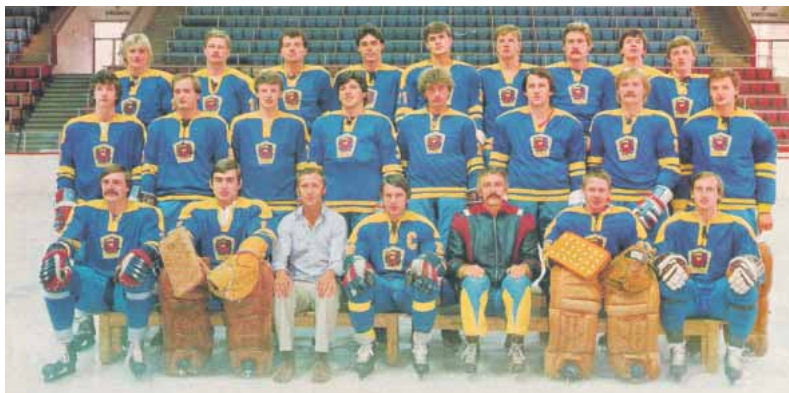
Oba se zapsali nesmazatelně do historie klubu, patřili mezi nejlepší, kteří kdy oblékali dres Slovanu.

1981 | 1982

Tentokrát jsme ve stejném systému soutěže obsadili po základní části 2. místo se ziskem 28 bodů, ve finálové jsme pak obsadili 5. místo, když jsme nasbírali celkem 47 bodů.

1982 | 1983

Další sezónu jsme absolvovali s touto sestavou: Formánek, Neuvirth, Stehlík J., Davídek, Vašek, Koutník, Holman, Mikeš, Kodrle, Kaltenböck, Jakeš, Skřivan, Košan, Pikhart, Ibermajer Fr., Ibermajer J., Hanzl, Mareš T., Rak, Braslavac, Hroch, Trenéry byli Mareš Jar. a Dietmar Gross. Mužstvo samých hokejových veličin vyhrálo základní skupinu soutěže, ve finálové části se ale již tak nedařilo - ze 40 zápasů si odneslo 51 bodů a skončilo na 4. místě.

Fotografie mužstva z plakátu, vydaného k 20. výročí HC Slovan (1963–1983)

První řada zleva: Davídek, Formánek, sekretář Nosek, Kodrle, trenér Mareš, Hnídek, Mikeš

Druhá řada zleva: Vršanský, Pikhart, Hnízdo, Voborník, Holman, Košan, Vašek, Neuvirth

Třetí řada zleva: Ibermajer Fr., Jakeš, Kaltenböck, Koutník, Kampf, Svoboda L., Chachaj, Novotný, Hroch

Na fotografii schází asistent trenéra Dietmar Gross, masér Kejla a klubový lékař MUDr. Petr Kačer.

1983 | 1984

Slovan v této sezóně slavil 20 let své klubové historie a soutěže doznaly další, v historii klubu již několikátou reorganizaci. Ani kopaná snad tolik reorganizací v historii nedoznala. Soutěž tvořila I. NHL česká a 1. NHL slovenská. Hrál 12 týmů čtyřkolovým systémem každý s každým. V jubilejním roce se nám však příliš nedařilo, soutěž jsme dokončili po 44 zápasech na 10. místě.

První řada zleva: Davídek, sekretář Nosek, Formánek, trenér Gross, Kodrle, trenér Mareš st., Neuwirth, masér Kejla, Mikeš

Druhá řada zleva: Jakeš, Stehlík, Vašek, Koutník, Skřivan, Košan, Holman, Pikhart

Třetí řada zleva: Ibermajer Fr., Hanzl, Ibermajer J., Mareš ml., Rak, Kaltenböck, Braslavec, Hroch ml.

PRVNÍ KRIZOVÁ LÉTA KLUBU

V období let 1982–1985 činnost klubu citelně postihlo čtyřleté trestní stíhání vedoucích a hmotně odpovědných funkcionářů. Počátkem roku 1982 bylo zahájeno toto řízení z důvodu porušování směrnic bývalého ÚV ČSTV, uzavřeno bylo rozsudkem Okresního soudu a po odvolání rozsudky Krajského a Nejvyššího soudu. Celé šetření nakonec prokázalo pouze porušení hospodářských směrnic, v žádném případě nešlo však o osobní prospěch funkcionářů ani k jejich obohacení. Vynesené tresty byly pouze podmíněné a postižení funkcionáři byli amnestováni v roce 1989. Celý případ však poznamenal na dlouhá léta práci celého hokejového klubu. Došlo nejen k znatelnému snížení finančního i hmotného zajištění činnosti klubu, ale vše mělo dopad i na celý funkcionářský a trenérský kolektiv. To nakonec vedlo k sestupu do II. NHL na jaře roku 1988. Určitá výkonnostní stagnace se projevila i u mládežnických družstev, ta vyklidila přední pozice svých soutěží a starší dorost nakonec hrál o záchranu, což se mu podařilo. Hůře dopadl mladší dorost, který spadl do regionálního přeboru.

1984 | 1985

Klubem stále ještě zmítala aféra okolo činovníků a krize, zaviněná snížením možností finančního i hmotného zajištění nejenom mužstva dospělých, ale i mládeže. Na konci soutěže jsme měli účet 39 bodů ze 44 zápasů a skončili na 8. místě.

Přesto v této sezóně zaznamenal klub úspěch v mládežnickém hokeji. Na Turnaj čtyř zemí, hráčů do 18 let byli nominováni do Československé reprezentace z našeho klubu obránce

Jiří Merta a útočník Karel Chládek, který vstřelil branku v utkání se Švédskem (4:4). Zápas se hrál 15. 2. na Zimním stadionu v Děčíně. Oba dva se pak v dubnu zúčastnili také Mistrovství světa juniorů („18“) ve Francii, kde naše osmnáctka získala bronzové medaile za mužstvy Švédska a SSSR.

K tomuto ročníku jedna zajímavost - poslední sezónu u nás hrál jeden z oblíbenců fanoušků - Václav Košan (Plzeň), který v dresu s č. 22 naháněl hrůzu obráncům soupeřů svým jedinečným voděním puku jednou rukou a brankářům objížděním branky a rychlou přihrávkou, či zasunutím puku do brány.

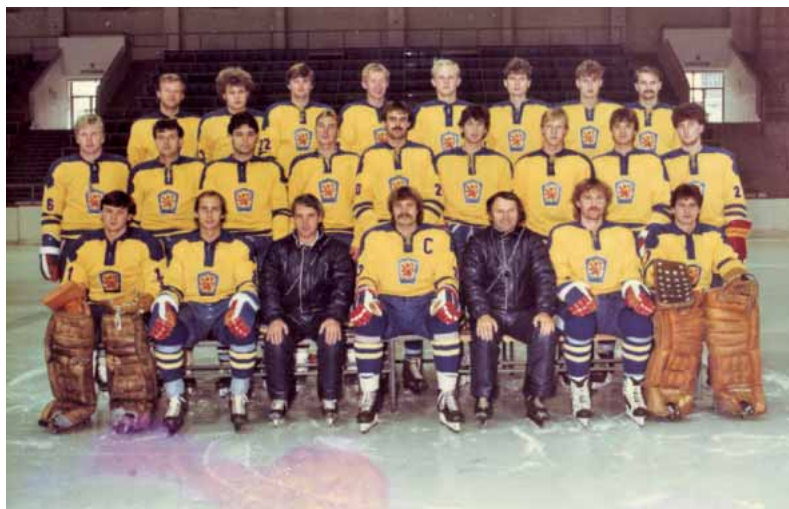
První řada zleva: Formánek, Nosek, Mikeš, trenér Kodrle, Dvořák, trenér Vrba, Davídek, MuDr. Kačer, Stehlík

Druhá řada zleva: Pikhhatr, Hnízdo, Vašek, Voborník, Košan, Koukolík, Hejzman, Chládek, Skřivan, Holman, Kaltenböck

Třetí řada zleva: Čaloun, Ibrmajer, Kostourek, Galko, Tykal, Rak, Šnajdr, Landa, Vrba, Vacek, Stehlík, masér Kejla

1985 | 1986

Tato sezóna byla poměrně úspěšná, stále jsme však nedosahovali na popředí tabulky. Soutěž jsme zakončili na 6. místě a získali 40 bodů. Sezónu jsme odehráli s těmito hráči: Krégl, Dvořák, Stehlík J., Davídek, Voborník, Vašek, Hnízdo, Galko, Tykal, Landa, Mikeš, Kaltenböck, Skřivan, Chládek, Hejcman, Koukolík, Evan, Ibermajer Fr., Kostourek, Rak, Šnajdr, Vrba Jan, Valošek, Stehlík L., Trenérskou dvojici tvořili Vrba, Kodrle.

První řada zleva: Krégl, Mikeš, asistent Kodrle, Davídek, trenér Vrba, Vašek, Dvořák Zd.

Druhá řada zleva: Nový, Kaltenböck, Koutník, Skřivan, Hejcman, Koukolík, Chládek, Stehlík L., Merta

Třetí řada zleva: Kostourek, Galko, Evan, Šnajdr, Vacek, Valošek, Vrba, Svoboda D. Na fotografii chybí J. a Fr. Ibermajerové a masér K. Kejla

1986 | 1987

Mužstvo pro tuto sezónu tvořili tito hráči: Dvořák, Neuvirth, Davídek, Koutník, Vašek, Merta, Valošek, Galko, Mikeš, Nový, Kaltenböck, Skřivan, Hejcman, Koukolík, Chládek, Stehlík L., Svoboda, Vrba Jan, Vacek, Šnajdr, Evan, Kostourek. I tentokrát vedla tým dvojice trenérů Vrba, Kodrle. Byl změněn herní systém stávající soutěže, nejprve dvoukolově každý s každým, pak dvoukolově liché týmy se sudými. Se ziskem pouhých 22 bodů jsme obsadili až 11. místo a ještě pro tentokrát o vlásek unikli sestupu do II. NHL.

1987 | 1988

Výkony mužstva v této sezóně nám neudělaly radost, jako bychom pokračovali v trendu sezóny předchozí a po dlouhých letech působení v I. NHL náš Slovan spadl do II. NHL. Ze 34 zápasů jsme získali pouhých 19 bodů a z 12. místa jsme vyklidili pozici v druhé nejvyšší soutěži, kde jsme se pohybovali dlouhých 22 let. Smutná sezóna a neradi jsme na ní vzpomínali. Snad proto i tady tak krátký komentář.

| Jaromír Ernest, předseda klubu 1987–1988

1988 | 1989

SLIBNÁ SEZÓNA SE ŠPATNÝM KONCEM

I v této sezóně se Slovan chtěl pokusit o návrat do soutěže, do níž léta patřil - do I. NHL. Začal sezónu s posilami - přišel Jiří Veselý ze Škody Plzeň, Landa se vrátil z hostování v DP Praha a z vojenské služby se vrátili Merta a Chládek. Z dorostu začali dostávat příležitost Zubanič, Loněk a Morvay. Naopak svoji činnost u mužstva ukončili Holenda, Koukolík, Evan. Na vojnu odešli Cícha, M. Trončínský, Vrba.

Po těchto změnách pak tedy na začátku sezóny měli trenéři Hejduk a Mareš k dispozici tyto hráče:

Brankáři Ptáček, Červený, Neveselý, obránci Jiří Ibermajer, Hnízdo, Koutník, Vašek, Davídek, Zmrhal, Merta, Vacek, Landa, útočníci Hudec, Veselý, Chládek, Rak, R. Trončínský, Hanzl, J. Nový, Kroutil, Fr. Ibermajer, Zubanič, Loněk, Morvay, Kaltenböck, R. Černý, Sl. Černý, Stehlík.

Jiří Šaffer, předseda klubu

Ve vedení klubu došlo ke změně - Jaromíra Ernesta na postu předsedy klubu vystřídal Jiří Šaffer, otec bývalého generálního manažera Davida a Adama, který v roce 2010 ukončil hokejovou činnost.

Slovan se v průběhu soutěže stále držel na 1. místě skupiny B, po 18 kole soutěže měl již náskok 9 bodů, koncem soutěže pak 16 bodů.

První řada zleva: Neveselý, Koutník, trenér Mareš, Davídek, trenér Hejduk, Ibermajer Fr., Ptáček

Druhá řada zleva: ved. mužstva Ptáček, Kroutil, Černý R., Černý S., Stehlík L., Vacek, Hnízdo, Rak, Hudec, Zmrhal,

Třetí řada zleva: Ibermajer J., Nový, Chládek, Hanzl, Trončinský R., Merta, Veselý

V kvalifikaci o I. NHL pak hrál o postup s celky Milevska a Karviné. S Milevskem doma jen remizoval, v Milevsku pak prohrál 4:8. V Karviné prohrál 2:5 a doma s Karvinou pak opět 7:8. Do I. NHL postoupili Milevsko a Karviná. Zklamání mezi

hráči, činovníky i diváky bylo veliké, neboť suverénní způsob, jakým vyhrál Slovan svoji skupinu, opravňoval k vidině postupu. Celou kvalifikaci hráči nezvládli především psychicky, když již v prvním utkání na domácím ledě namísto vítězství pouze remizovali s Milevskem. Druhé utkání, rozhodující pro postup v Milevsku mělo mužstvo dobře rozehrané, pak však M. Neveselý pustil rychle za sebou neuvěřitelné branky a bylo rozhodnuto. Zklamání příznivců, kteří tenkrát přijeli třemi autobusy do Milevska, vedlo dokonce k spekulacím směrem k brankáři, který naopak v celé základní soutěži dokazoval svoji kvalitu. Pro zajímavost - Marek Neveselý je synem St. Neveselého, dlouholetého reprezentanta. Vzpomínám si, jak jsme před zápasem vybírali peníze do klobouku pro hráče do kabiny na přilepšenou, které jsme jim samozřejmě předali.

Ve smutném konci nadějně sezóny nám nezbylo, než doufat v sezónu příští a o postup se poprat znovu.

1989 | 1990

JEŠTĚ HORŠÍ POKUS O NÁVRAT

Po neúspěšném konci minulé sezóny došlo ve Slovanu k nemalým změnám. Trenérská dvojice Hejduk, Mareš odešla k mládeži do Teplic a na jejich místo přišel Jindřich Lidický, bývalý reprezentant z Kladna s asistentem R. Mikešem. U mužstva skončili Neveselý, Davídek, Koutník, J. Nový, J. Ibermajer, Fr. Ibermajer, Kaltenböck a Morvay, který odešel na vojnu. Mužstvo měli posílit brankář Bodlák z Litvínova, obránce Spilka z Liberce (Litvínov), Štrach ze Slavie Praha, Bláha z VTJ Ráček Pardubice, Křepelka z Litoměřic, Háva z Vyškova a Jindřichovský z Hvězdy Praha.

V sezóně se Slovanu příliš nedařilo. V průběhu soutěže jsme se pohybovali kolem šestého místa tabulky skupiny B z osmi účastníků. Na tomto místě jsme byli i po domácí porážce s Mělníkem a závěrečný zápas soutěže jsme prohráli v Praze s DP 3:7. Naši skupinu vyhráli Pardubice před Libercem. VTJ Litoměřice, které aspirovaly na postup do kvalifikace. Doplatili na neoprávněný start vojáků a po zkontumování 4 zápasů ve prospěch soupeřů nakonec spadli na 6. místo a my díky tomu obsadili místo 5. Sezóna tedy po loňské naději skončila podstatně hůře. Vedení klubu tehdy vidělo příčiny v tom, že vytipovaní hráči k nám nepřišli z důvodu špatných ekonomických podmínek klubu.

První řada zleva: Bodlák, Hanzl, trenér Lidický, Hnízdo, předseda klubu Rejna, Vašek, trenér Mikeš, Veselý, Ptáček

Druhá řada zleva: ved. mužstva Ptáček, Rak, Merta, Chládek, Hudec, Štrach, Stehlík L., Jindřichovský, masér Dziak, ved. mužstva Zdvoračák

Třetí řada zleva: Černý S., Zubanič, Kroutil, Loněk, Křepelka, Bláha, Spilka

Fanoušci určitě nezapomenou jedno jméno, které bychom v této sezóně chtěli vyzdvihnout - Jiří Veselý (1960). Začínal jako záček v Lovosicích, po vojenské službě v Dukle Jihlava B odešel do Č. Budějovic, kde si poprvé zahrál nejvyšší soutěž. Po dvou letech odešel do Plzně, kde odehrál celých pět sezón. U nás byl součástí výborného útoku s Karlem Chládkem a Josefem Hudcem, vynikal dobrým bruslením, měl šikovné ruce a dobrou koncovku. Dodnes zůstal městu věrným.

1990 | 1991

DALŠÍ POKUS O NÁVRAT V NOVÉM SYSTÉMU SOUTĚŽE

Slovan se v tomto ročníku opět pokoušel o návrat do I. NHL pod novým vedením klubu. Na postu předsedy klubu vystřídal Jiřího Šaffra Ing. Karel Bašta. Začalo se novým systémem soutěže: II. NHL byla rozdělena do tří skupin po deseti mužstvech. Z každé skupiny postupovaly první 3 celky do semifinále, které se hrálo ve dvou skupinách po 6 klubech.

Ing. Karel Bašta, předseda klubu

Na rozdíl od minulého ročníku si Slovan vedl mnohem lépe, do vánoční přestávky byl na 1. místě skupiny. Po novém roce svoji pozici držel až do druhé, semifinálové části. V té byl několik kol opět první, pak však prohrál doma s Libercem 4:6 a přepustil 1. místo Milevsku.

Ve finálové skupině jsme však z 10 zápasů získali pouze 12 bodů a skončili na 3., nepostupovém místě do kvalifikace.

1991 | 1992

JIŽ ČTVRTÝ ROK V II. NHL

Čtvrtý rok v II. NHL, předtím 22 let v I. NHL. Čtvrtý rok již trvá pokus Slovanu dostat se tam, kam léta patřil. Nepsaným pravidlem zůstává, že když se návrat nepodaří hned následující sezónu, pak už to jde velice těžko. Zvláště v tíživých ekonomických podmínkách, s kterými se Slovan potýká nejenom tuto sezónu.

Soutěž se opět hrála novým systémem, kdy mužstva byla rozdělena do skupin po 8 účastnících.

Jaroslav Holman zůstal pro tuto sezónu jediným trenérem u A mužstva, jeho asistent Vašek odešel v říjnu do Německa. Sezónu zahájilo mužstvo s tímto hráčským kádrem:

Schwab, Ptáček, Váša, Kroutil, Borůvka, Zuziak, Nerad, Cibulka, Koutník, Kůstka, Hudec, Chládek, Morvay, L. Stehlík, R. Černý, Hanzl, Bašta, Navrátil, R. Trončínský, M. Trončínský, Kroutil, J. Ibermajer, Hnízdo, Kremlík, Rak, Šindelář, Merta, Cícha.

Slovan v této sezóně skončil soutěž na 3. místě, o postup do I. NHL hrály Karlovy Vary a Chomutov (na Chomutov Slovan ztrácel jeden, jediný bod).

Jak už bylo řečeno, Slovan se v tomto ročníku dostal

do ekonomické krize. Dovolím si ocitovat při této příležitosti vyjádření sekretáře K. Kremlíka v článku z Ústeckého deníku „Přežije ústecký Slovan tuto sezónu?“. Vypadá to tak, že vystačíme jen pár měsíců. A to jen díky tomu, že nám dal 200.000 Kč Palivový kombinát., menší částky za reklamu na mantinelech apod. jsme dostali od pivovaru ve Velkém Březně, Státní geologie, Styltextu, Ekoagrobanky, Severočeských plynáren a Setuzy. Potřebuje rovněž pomoc města, jinak skončí kluci ze žákovských a dorosteneckých mužstev na ulici.

1992 | 1993

KONEČNĚ POSTUP DO I. NHL!

Pátým pokusem Slovanu o návrat do druhé nejvyšší soutěže začala nová sezóna. Na začátku soutěže nic nenapovídalo tomu, že by Slovan bojoval o příčky nejvyšší, protože se pořád klub potýkal s nedostatkem finančních prostředků. Ústecký deník tehdy napsal: „ Slovan Ústí nad Labem - hokejový oddíl s bohatou tradicí, slaví letos 30 let své existence. Oddíl, který vychoval za tuto dobu řadu ligových hráčů a reprezentantů všech věkových kategorií se momentálně pohybuje v nižších sférách hokejového dění. Ani jemu se ekonomické problémy nevyhnuly, chod oddílu výrazně ovlivňuje tržní hospodářství. Přesto však díky obětavé práci lidí hokej v Ústí nad Labem žije.“

Trenér Jaroslav Holman, který opět pokračoval bez asistentů v rozhovoru pro tisk řekl, že Slovan absolvoval letní přípravu s problémy, neboť hráči trénovali po svém civilním zaměstnání. Cíl, který si stanovil, byl jediný - udržet se vzhledem k ekonomické situaci v soutěži. I sám předseda klubu Ing. Karel Bašta prohlásil, že cílem pro nastávající sezónu je přeži-

tí a zachování existence oddílu, nejen dospělých, ale i devíti mládežnických družstev, která hrála většinou nejvyšší soutěže ve svých kategoriích.

Hráčský kádr rozpadal. Nepříznivě na tuto situaci působil i přestupní řád a monopolní postavení ligových klubů. Příkladem mohl být případ odchovance J. Čalouna, kterého klub uvolnil do Litvínova za 84 tis. Kč, přestože jeho tehdejší hodnota na světovém hokejovém trhu byla mnohonásobně vyšší.

Širší kádr Slovanu pro tuto sezónu tvořili: brankáři Ptáček, Váša a Příbyl, obránci Landa, J. Ibermajer, Hnízdo, Merta, Koutník, Zuziak, Davídek, Štěpánek, Nerad, Pražan, Brabec, Vršanský, útočníci Hanzl, Kroutil, Morvay, Kůstka, Rak, Hudec, R. Černý, R. Trončínský, M. Trončínský, Cícha, L. Stehlík, Chládek, Kremlík, Špaček, Patzenhauer, Štětka a Hossinger. Trenér: Jaroslav Holman.

*Jaroslav
Holman*

*Jan
Kaltenböck*

Vstup do soutěže měl Slovan výborný, po 17 kolech už byl na první příčce tabulky s náskokem 7 bodů před Louny a K. Vary. V průběhu soutěže odešel obránce Vlastimil Davídek do Erfurtu na zahraniční angažmá a o trenéra Holmana měl zájem rakouský Kitzbühel, kde v té době působil jeho bývalý spoluhráč a přítel Jan Kaltenböck.

V tíživé finanční situaci vstoupil do klubu podnikatel Fr. Prášek s jeho firmou PF 2000. Měl rád hokej, kdysi ho i hrával a měl upřímnou snahu pomoci Slovanu, což v počátku finančně činil. Díky jeho podpoře byl na určité období klub finančně zajištěn. V průběhu sezóny vstoupila finančně do klubu i firma M+T Elektronika podnikatele M. Tržila.

28. kolem skončila II. NHL a Slovan se umístil na prvním místě před druhým Chomutovem. Čekala nás tedy kvalifikace o postup do I. NHL, do které se vedle Slovanu proboujvala mužstva Chomutova, Mladé Boleslavi, Berouna a Milevska. Slovan odehrál kvalifikaci ve velkém stylu, dokázal doma porazit Chomutov 6:2, v Chomutově pak zvítězit 0:5, s Berounem doma 7:3 a v Berouně 3:5.

Po pěti letech se tedy podařil Slovanu návrat do I. NHL a městem se nesla hokejová euforie. Kvalifikační zápasy se hrály doma před naplněným hledištěm spokojených diváků. Hráčům, trenérovi J. Holmanovi a všem funkcionářům se konečně splnil dlouholetý sen. Spolu s námi postoupil do I. NHL z kvalifikace Beroun.

1993 | 1994

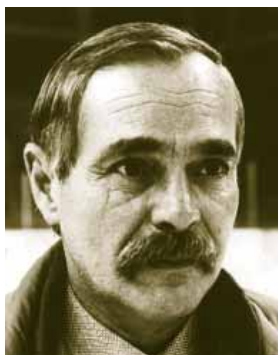
Sotvaže skončila úspěšná sezóna, ve které jsme se vrátili tam, kam jsme léta patřili, začaly pro klub nečekané finanční potíže. Šéf firmy M+T Elektronik p. Miroslav Tržil předal sice hráčům slíbenou částku za postup do druhé nejvyšší soutěže za vítězství, v dalších dnech však oznámil, že do nově vytvořené společnosti HC Slovan s.r.o. nevstoupí. František Prášek a jeho firma PF 2000 rovněž skončila s podporou hokeje z důvodů, o kterých se zmiňuji u minulé vítězné sezóny. Většina členů stávajícího výboru se v této situaci přiklonila ke spo-

lupráci s firmou MILKO s čímž nesouhlasil stávající předseda klubu Ing. K. Bašta a na funkci abdikoval. Ze spontánní diskuse na členské schůzi vyplynulo, že jde v podstatě o souboj dvou koncepcí budoucího uspořádání podnikatelského charakteru společnosti a klubu. Hledání spolehlivého ekonomického partnera bylo v té době opravdu velice obtížné.

Slovan navíc jako právní subjekt na základě výběrového řízení začal provozovat Zimní stadion.

Slovan tedy opustila firma M+T Electronic a PF 2000 a finanční těžkosti klubu pokračovaly. Koncepce, která byla prezentována firmou Milko byla v té době lákavá, ale jak se později ukázalo, ani ta nebyla pro klub tou správnou cestou.

Dubnová mimořádná valná hromada HC Slovan na svém jednání dodatečně odvolala členy bývalého výboru a byl zvolen výbor nový. Novým předsedou klubu se stal Jiří Zdvořáček, členy výboru pak JUDr. Oldřich Rejna (sekretář), Ing. Petr Voborník, Ing. Václav Verner, Ivan Bergmann, Petr Nerad a Josef Černý. Byla ustanovena i nová revizní komise ve složení Ing. Petr Landa, Ladislav Morvay a Jan Šťastný. Jiří Zdvořáček zároveň léta pracoval ve veteránské komisi ČSLH v Praze jako člen, místopředseda a v r. 1999 necelou sezónu jako předseda této komise.

Jiří Zdvořáček, předseda klubu

Po probujování do I. NHL Slovan stál před situací, zda z ekonomických důvodů začne, či nezačne novou sezónou. Nakonec vše dopadlo. Slovan získal od magistrátu bezúročnou půjčku ve výši 500 tis. Kč, trenér Holman i přes nejistotu a rizika zůstal, když předtím odmítl nabídku EHC Kitzbühel na post šéftrenéra mládeže. Slovan zahájil sezónu domácím utkáním s favorizovaným Třincem, nezalekl se ho a vybojoval v bojovném a rušném

První řada zleva: Vasilev Ivan, Hanzl Antonín, Černý Richard, trenér Holman Jaroslav, prezident klubu Dvořák Milan, předseda klubu Zdvořáček Jiří, asistent trenéra VI. Davídek Vlastimil, Chládek Karel, Trončinský Marek, Ptáček Radek.

Druhá řada zleva: sekretář Mikeš Radomír, Smetana David, Cícha Jiří, Patzenhauer Vlastimil, Kůstka Vlastimil, Sochor Jiří, Štěpánek Martin, Stehlík Luděk, Tvrzník Daniel, Hudec Josef, ved. mužstva Morvay Ladislav

Třetí řada zleva: Ibermajer Jiří, Nosek Martin, Morvay Martin, Kupka Vratislav, Hranáč Jan, Rousek Martin, Kříž Ondřej, Hossinger Jindřich, Cibulka Petr, Špaček Jiří, Černý Petr

Na snímku chybí: Stehlík Jan, Trončinský Radek, Šrek Pavel, Kukačka Zbyněk, Zuziak Rudolf

utkáni cenný bod remizou 4:4 s touto sestavou: Ptáček - Štěpánek, Šindelář, Nosek, Ibermajer J., Hranáč, Zuziak - Špaček, M. Trončinský, R. Trončinský, Morvay, Stehlík, Hanzl, Cícha, Hudec, Sochor, P. Černý, Patzenhauer, Tvrzník, Chládek. Luděk Stehlík v tomto zápase vsítil 3 branky, tu čtvrtou přidal Martin Štěpánek. Po úvodních kolech byl Slovan štikou soutěže, zaujímal třetí příčku tabulky hned za Vsetínem a Opavou a před KP Brno a pražskou Slavií. V tomto čase již dělal asistenta trenérovi J. Holmanovi Vlastimil Davídek. V osmém kole v Berouně jsme zvítězili 2:1 také díky návratu brankáře Ivana Vasileva z kempu v New Yorku. Vasilev se stal miláčkem ústeckého publika, kterého Sparta uvolnila pro Slovan do konce sezóny.

I přes finanční potíže se klubu v první sezóně po návratu dařilo nadmíru, i když soutěži kraloval Vsetín. Do klubu vstoupila firma Dvořák, která pomohla klubu ve finančních nesnázích. Před vánočními jsme opustili druhou příčku tabulky a spadli až na pátou. Po vánoční přestávce mužstvo posílili hráči z pražské Sparty - Martin Rousek a Pavel Šrek. V té době jsme ztratili kapitána Radka Trončinského, který měl těžkou autonehodu. Vážná zranění ukončila Radkovi sezónu.

| Radek Trončinský

| Marek Trončinský

Po porážce se Slavií 0:1 ve 33. kole jsme ztratili možnost dohnat čtvrté KP Brno, na které jsme ztráceli 7 bodů. V prvním kole play-off jsme vyhráli v Hodoníně 5:1 a v odvetě doma pak 6:0. Ve čtvrtfinále play-off v Opavě jsme prohráli 5:0 a ve druhém utkání na ledě soupeře jsme zvítězili 2:1. V domácím utkání jsme vítězili 4:1 a 5:1 a byli jsme jako nováček soutěže v semifinále! Čtvrtfinálová utkání sledovala vyprodaná aréna.

Podobnou kulisu jsme zažili naposledy v roce 1980 v souboji s Gottwaldovem o první ligu. V semifinále jsme narazili na favorita Vsetín a první dva zápasy ve Vsetíně jsme „projeli“ hrůzostrašně - 6:0 a 3:0. Doma jsme uhráli nerozhodný výsledek 2:2 i po prodloužení, v penaltách jsme však prohráli 1:3. Vsetín tak postoupil do finále (hrálo se tehdy na tři vítězná utkání), ve kterém si vybojoval postup do nejvyšší soutěže.

Slovan zasáhla v tu dobu druhá špatná zpráva. Po dlouhé nemoci zemřel v 51 letech vedoucí mužstva František Ptáček.

1994 | 1995

V této sezóně odehrál Slovan v I. lize 40 zápasů. V soutěži se mu vedlo se střídavými úspěchy. Když ve 14. kole prohrál doma s Hradcem Králové 2:6, propadl se na předposlední, 13. místo a trenér Holman se rozhodl ukončit po pěti letech svoji trenérskou práci. Zároveň s ním abdikoval i jeho asistent Jan Kaltenböck. Vedením mužstva byl pověřen dosavadní trenér staršího dorostu Jiří Hurych. Změna trenéra mužstvu pomohla a v dalším vývoji soutěže se mu dařilo o něco více. 27. kolem začala část soutěže sudá - lichá, po jejím skončení se Slovan přece jen proboujel do play-off. V 1. kole play-off se střetl se Stadionem Hradec Králové. Hrálo se na dva ví-

těžné zápasy Slovan zvítězil 2:0 (5:2, 3:1) a postoupil do čtvrtfinále, které se hrálo již na tři vítězné zápasy. V něm se střetl s Kometou Brno, žel sérii prohrál 1:3 (3:8, 0:3, 4:0, 3:6) a byl vyřazen.

První řada zleva: Stehlík, Hanzl, Černý R., trenér Holman, Dvořák, Vasilev, trenér Kaltenbock, předseda Zdvořáček, Chládek, Trončínský R., Ptáček

Druhá řada zleva: vedoucí Mikeš, Morvay, Skuhrovec, Kupka, Hranáč, Hudec, Brabec R., Černý S., Patzenauer, Stehlík, Černý P., Morvay, masér Dziak

Třetí řada zleva: Ibermajer, Nosek, Cícha, Kříž, Kudrna, Trončínský M., Vršanský, Svatoš, Tvrzník, masér Kejla

1995 | 1996

V této sezóně došlo ke změně předsedy klubu. S přípravou vstupu nového strategického partnera klubu vystřídal na postu předsedy Jiřího Zdvořáčka Ing. Josef Vejlupek.

Ing. Josef Vejlupek, předseda klubu

Poslední rok se hrála I. NHL před další systémovou změnou. V základní části soutěže získal Slovan 38 bodů a z 8. místa po 40. kole postoupil do play-off. I. kolo play-off pro něj bylo konečnou, na tři vítězné zápasy prohrál s Kaučukem Kralupy 1:2 (1:2, 5:3, 3:7).

1996 | 1997

Další změna systému provázela naši nejsmutnější sezónu v historii klubu. Soutěž se hrála bez části play-off čtyřkolově každý s každým. Z 52 zápasů celé sezóny jsme získali 44 bodů a obsadili konečné 12. místo. Sportovně jsme si příslušnost k I. NHL sice udrželi, ekonomická situace klubu však byla neudržitelná.

V roce 1997 bylo více než jasné, že zadlužené občanské sdružení HC Slovan začalo být pro věřitele a ostatní partnery

Kudrna Zdeněk, Karli Filip, Cícha Jiří, Vrzal Milan, Morvay Martin, Stezka Milan, Svatoš Ivo, Svatoš Karel, Patzenhauer Vlastimil ved. mužstva Morvay Ladislav, Skuhrovec Radim, Hranáč Jan, Kupka Vratislav, Sochor Jiří, Tvrzník Daniel, Oliverius Michal, Ševčík Jiří, Černý Petr, lékař mužstva MUDr. Pírek Antonín Stehlík Jan, Hudec Josef, asistent trenéra Mikeš Radomír, Nosek Martin, předseda klubu Ing. Vejlupek Josef, Hanzl Antonín, trenér Hurych Jiří, Šakarov Petr, Ptáček Radek.

nedůvěryhodné, a proto bylo nutné vytvořit obchodní společnost. Podle obchodního rejstříku byla dne 17. 4. 1997 založena akciová společnost HC Slovan Ústí nad Labem, jejímiž zakládajícími akcionáři, kteří do základního jmění vložili své finanční prostředky, byli RNDr. Milan Hagan, Petr Čejka, Ing. Josef Vejlupek, Ivan Bergman, Petr Nerad, Radomír Mikeš, Ladislav Morvay, Jiří Hurych a Dietmar Gross. Akciová společnost se stala majitelem práv k 1. lize a soutěž prodala do Chomutova, aby dosáhla oddlužení klubu a vyrovnala veškeré závazky. V té době klub také prodal práva k extraligové soutěži juniorů do Karlových Varů. Celý klub včetně občanského sdružení se tak podařilo oddlužit

a ústecký hokej začínal s čistým štítem. Pod stávajícím Občanským sdružením zůstala mládežnická družstva a tak je to dodnes. Prvním předsedou představenstva akciové společnosti se stal Ing. Josef Vejlupek, který vykonával zároveň i funkci předsedy Občanského sdružení HC Slovan.

Máme-li v této sezóně hledat osobnost na ledě, pak jí byl bezesporu útočník Petr Šakarov (nar. 1975). Před sezónou 1996/97 přišel z Hradce Králové do Ústí. Pokud byste v hokejových definicích hledali pojem „šikovný štírek“, mohlo by u něj být zrovna jméno tohoto hračičky. Brzy se stal miláčkem publika a patřil k nejlepším hráčům tehdejšího kádru.

1997 | 1998

Slovan se vrátil po čtyřech letech do 2. ligy a neměl ambice postoupit zpět do 1. ligy. Nebylo se čemu divit, klub hospodařil s minimem finančních prostředků a tomu odpovídalo složení hráčského kádru. Trenérské duo Dieter Gross a Radek Mikeš měli k dispozici převážně juniory a pár veteránů. Liga byla rozdělena do dvou skupin po 16 mužstvech, hrálo se dvoukolově každý s každým. Play-off se nehrálo, vítězové obou skupin postoupili do baráže o I. ligu. Po

*Josef
Horešovský*

*Jiří
Hurych*

30 zápasech jsme s 24 body obsadili 12. místo, do posledních kol hrozil sestup do krajského přeboru. Výsledkům odpovídaly i návštěvy domácích utkání. Podpořit své hokejisty chodilo v průměru 500 až 600 diváků.

Velkou zásluhu má na tehdejší záchraně brankář Daniel Polcar (1976), který v průběhu sezóny posílil tým z Chomutova. Jistota v brance je základ. Tento stavební kámen si v následující sezóně nová trenérská dvojice Horešovský - Hurych vybrala znovu, kde svoje kvality Polcar potvrdil. Hokejová kariéra tohoto brankáře je téměř výhradně spjata se severem Čech. Postupně hájil branku Klášterce nad Ohří, Děčína nebo Teplic.

1998 | 1999

Léto 1998 znamenalo další velké změny pro ústecký Slovan. Do klubu vstoupil strategický partner Drinks Union. Díky jeho příspěvku se podařilo položit základy týmu, který se stane hlavním favoritem druhé ligy a jasným adeptem na boj o postup do vyšší soutěže. Hlavním trenérem se stal bývalý vynikající obránce Josef Horešovský, asistentem byl Jiří Hurych. V brance pokračoval Daniel Polcar, který své kvality ukázal v bojích o udržení v minulé sezóně. Do obrany přišel bývalý obránce karlovarské Becherovky nebo Litvínova Martin Čmerda. tento zkušený bek se stal kapitánem mužstva a tuto funkci plnil až do konce ročníku 2000/01. Dalším pilířem obrany se stal Petr Kuda, ústecký odchovanec, který dlouhá léta hrával nejvyšší soutěž v Kladně nebo v Litvínově. Útok posílilo duo z Kadaně Radek Piskač a Bronislav Píša. Poslední sezóna v minulém století nám vyšla již o poznání lépe. Z 18 týmů skupiny byl Slovan po základní části nejlepší. Po 34 zápasech jsme s 56 body obsadili 1. místo a hráli play-off s druhým týmem skupiny B Ytongem Brno a zvítězili na

1999 | 2000

3 vítězná utkání 2:1 (4:3pp, 2:3sn, 5:2). V baráži o postup do I. NHL jsme byli neúspěšní, postoupily Kometa Brno a Šumperk.

Vstup do nového století byl pro náš Slovan úspěšný. Ve skupině A druhé ligy jsme ze 38 zápasů získali 54 bodů, obsadili druhé místo a ve čtvrtfinále play-off jsme narazili na Tábor, který jsme zdolali na dva vítězné zápasy 2:0 (4:2, 4:3). V semifinále jsme si poradili s Kolínem, rovněž 2:0 (10:4, 4:3pp) a ve finále Klášterec n. Ohří taktéž 2:0 (6:0, 4:1). Opět se nám podařil návrat do I. ligy, ve které jsme až doposud vydrželi a chtěli zamířit do nejvyšších sfér soutěže.

První řada zleva: Jiří Volf, Vratislav Kupka, Radomír Mikeš - sportovní manažer, Petr Kuda, Ing. Václav Hluchý - předseda klubu, Martin Čmerda, Přemysl Hruška - obchodní manažer, Jiří Čícha, Ludvík Schwarzjirg

Druhá řada zleva: Josef Horešovský - trenér, Martin Morvay, Milan Beránek, Richard Petlák, Petr Heidinger, Jiří Sochor, Marcel Tomeček, Tomáš Klíma, Jiří Hurych - trenér

Třetí řada zleva: Miloš Stibor, Stanislav Rosa, Vlastimil Patzenhauer, Tomáš Musil, Ladislav Morvay - vedoucí mužstva, Michal Mikel, Zdeněk Hypius, Milan Stezka, Martin Šafran, Milan Toman

V této sezóně nesmíme zapomenout na jednu osobnost mužstva - Vlastimila Patzenhauera (1971). Vzpomínáte na pokřik kotle: Patzi zazvoň! Na přelomu tisíciletí to nebylo na ústeckém zimáku nic výjimečného. Místní odchovanec dozrál v kanonýra. Pohyboval se na útočné modré čáře jako žralok číhající na svoji oběť. V postupové sezóně zvládl v základní části 24 přesných tref, v té následující už prvoligové si jen o gól pohoršil. Prakticky celé své angažmá v Ústí strávil ve formaci s parťáky Jiřím Sochořem a Danielem Tvrzníkem. Před ročníkem 2002/03 byl vyměněn do Kadaně. V následujících angažmá v Děčíně, Litoměřicích nebo České Lípě nadále potvrzoval své střelecké schopnosti.

2000 | 2001

SLOVAN V NOVÉM STOLETÍ

Ve funkci předsedy představenstva akciové společnosti HC Slovan Ústí i Občanského sdružení HC Slovan vystřídal Ing. Josefa Vejlupeka Ing. Václav Hluchý. Ing. Vejlupek byl v té době zároveň předsedou představenstva DRINKS UNION a.s. a s ohledem na obchodní vazby s touto společností by docházelo ke střetu zájmů.

| Ing. Václav Hluchý

Do první ligy jsme vstoupili velice dobře a po 7. kole jsme byli druhí za vedoucí Opavou. Naše zápasy opět sledovaly zaplněné ochozy haly a publikum bylo opravdu výborné. Pak však v dohrávaném utkání nastal zlom a od té doby se nám nedařilo a šli jsme s výkonem rapidně dolů. V té době jsme dosahovali lepších výsledků venku, než v domácím prostředí. Neutěšenou situaci řešilo vedení klubu tím, že 11. prosince odvolalo trenérské duo Horešovský - Hurych, které na-

První řada zleva: Petr Heidinger, Vratislav Kupka, Vlastimil Patzenhauer, Daniel Tvrzník, Radomír Mikeš - sportovní manažer, Ing. Václav Hluchý - předseda klubu, Ladislav Morvay - vedoucí mužstva, Martin Čmerda, Petr Macek, Jiří Čícha, Jiří Zikmund

Druhá řada zleva: Jiří Hurych - trenér, Milan Vrzal, Martin Morvay, Jiří Sochor, Kamil Franěk, Richard Petlák, Milan Vobořil, Marcel Tomeček, Martin Volke, Josef Horešovský - trenér

Třetí řada zleva: MUDr. Antonín Pírek - lékař mužstva, Jaroslav Sirotek, Jaroslav Horáček, Adam Šaffer, Milan Štych, Tomáš Kuchta, Milan Toman, Vladimír Nováček - masér mužstva

hradili Milan Hejduk st. a Jaroslav Holman. Ti vydrželi pouze několik zápasů a opět změna. Na vánoce trénoval mužstvo Jiří Vrba. Ve skupině o udržení jsme po novém roce prohráli jednoznačně dvě utkání a Jiřího Vrba vystřídal rychlým angažmá Zdeněk Müller, dlouholetý trenér kladenských hokejistů, spolu se svým asistentem Radkem Mikešem. V baráži o I. ligu jsme svou příslušnost k této soutěži na poslední chvíli uhájili.

*Zdeněk
Müller*

*Radomír
Mikeš*

Osobností této sezóny byl určitě Daniel Tvrzník (1973). Litoměřický rodák měl lví podíl na záchraně prvoligové příslušnosti v této sezóně. Jeho barážové představení na ledě Mladá Boleslaví zachránilo klub od černých myšlenek. I když se v týmu protočilo více jak 30 hráčů, on patřil ke stálicím. V pravém okamžiku dokázal využít zaváhání soupeře nebo nečekané příležitosti. Někdo by si mohl říci, že to byla jen náhoda, štěstí. Kdepak! Ležérní styl a 22 na zádech je charakteristika Daniela, který v klubu vydržel s krátkou pauzou až do konce ročníku 2003/04. Po ukončení kariéry se stal trenérem v rodných Litoměřicích, kde výrazně přispěl k postupu Stadionu v roce 2010 do první ligy.

2001 | 2002

Naším cílem pro tuto sezónu bylo zachování příslušnosti k soutěži po předchozím dramatickém udržení. Nakonec se však ukázalo, že jsme měli navíc. V základní části jsme po 40. zápasech se ziskem 60 bodů obsadili 6. místo a vybojovali jsme si play-off. Narazili jsme však v prvním kole (čtvrtfinále) na mužstvo Jihlavy, se kterým jsme na čtyři vítězné zápasy prohráli 2:4 (1:4, 4:2, 3:2, 1:3, 1:2pp, 2:3). Byla to krásná série, škoda jen těsných porážek v posledních dvou zápasech. V sérii jsme vedli 2:1 na zápasy.

První řada zleva: Horčíčka, tenér Mikeš, Morvay, Jenček, Tvrzník, předseda Hlu-chý, Patzenauer, Trenér Muller, Zikmund

Druhá řada zleva: MuDr. Pírek, Volke, Sirotek, Kalla, Vrzal, Horáček, Štych, Jaroš, Filipovský, Holý, Madový, masér Nováček

Třetí řada zleva: Toman, Pavlas, Hubáček, Tvrzní, Franěk, Petlák, Drábek, Morvay

V závěru sezóny došlo k zásadním změnám ve struktuře vedení klubu. K 1. dubnu 2002 byl odvolán ze své funkce představenstvem klubu generální manažer Mgr. Jenček.

K osobnostem této sezóny patřil Jaroslav Kalla (1979). V jeho podání vypadal hokej až příliš snadno. S pukem elegantně projel až do soupeřovy třetiny, kde ho po stahovačce naservíroval spoluhráči. Byl nejproduktivnějším hráčem Slovanu po základní části (39 zápasů, 9 branek a 24 asistencí). Nejlepší byl i v navazujícím play-off, jeho sedm kanadských bodů nemohlo ale Duklu Jihlavu v cestě za postupem zastavit. Důvěra trenéra Zdeňka Müllera mu svědčila. Po sezóně se vrátil do Kladna, kterému pomohl k návratu do Extraligy. Oblékl i reprezentační dres, vyzkoušel si zahraniční angažmá ve švédském Leksandu.

2002 | 2003

Do nové sezóny vstupoval Slovan s novým generálním manažerem Ing. Davidem Šafferem.

*Ing. David Šaffer, MBA,
generální manažer klubu*

Nový generální manažer začal okamžitě od počátku tvořit novodobou historii klubu. Vzniklo logo klubu, nový název HC Slovan Ústečtí Lvi a byla nastavena nová strategie a koncepce

práce. Ve vedení klubu došlo k rozšíření managementu a byl angažován nový trenér Jindřich Setíkovský.

Tentokrát jsme ze čtyřiceti zápasů základní části získali o bod více, než v sezóně minulé, 61 bodů, obsadili shodně 6. místo a vybojovali si opět play-off proti třetímu celku soutěže, kterým bylo mužstvo KLH Chomutova. To jsme ovšem těsně nezvládli, prohráli jsme 2:3 na zápasy (8:5, 0:4, 1:2pp, 6:2, 2:6). Výsledky jako na houpačce, odvěký rival v derby utkáních nás pokořil v posledním zápase. Sezónu začalo mužstvo v této sestavě: Fikrt, Pejchar, Volke - Černý Jos., Drábek, Florian, Horáček, Kaltenböck J. ml., Kasík, Pavlas, Petlák R., Vrzal - Boháč, Filipovský, Hubáček, Marcinek, Morvay, Müller, Netík, Paleček, Poukar, Tvrzník D., Tvrzník M. Trenéři Setíkovský, Mikeš.

V této sezóně byl asi nejvíce vidět na ledě Martin Morvay (1970), odchovanec klubu. Vždycky platil za spolehlivé levé křídlo, které nasbírá ještě slušnou porci bodů. „Zajíc“ nikdy nevyčníval, držel si dlouhodobý standard. Po sezóně 2000/01, kterou dohrál v dresu Mladé Boleslavi, se vrátil do rodného Ústí. Už tu však neměl své spoluhráče Jirku Cíchu nebo Vladana Kupku. V sezóně 2002/03 postavili trenéři Slovanu k sobě dvojici Müller - Morvay a ukázalo se, že to byl dobrý tah. Tuto dvojici ještě doplňoval spartánský mladíček Tomáš Netík. Morvay byl útočníkem, který zvládal nejen svojí práci v útoku, ale neváhal pomáhat i obraně. Nereptal, svojí úlohu prostě znal. Právě pro svou univerzálnost měl svoje pevné místo ve Slovanu. V sezóně 2002/03 stihl 11 branek a přidal 14 asistencí. Syn dlouholetého vedoucího týmu Ladislava Morvaye v následující sezóně pověsil brusle po jednou odehraném zápase na hřebík. Definitivně.

2003 | 2004

Začátkem této sezóny přišel další přelomový mezník klubu. Po několikaměsíčním jednání generálního manažera Ing. D. Šaffera s představiteli města došlo k historickému konsensu. Statutární město Ústí n. L. vstoupilo nákupem majoritního podílu akcií klubu a navýšením základního jmění do klubu. Předsedou představenstva HC Slovan Ústí n. L. byl jmenován Mgr. Jan Kubata, tehdejší náměstek primátora a pozdější primátor.

*Mgr. Jan Kubata,
předseda představenstva HC Slovan a.s.*

Vedení města se zaměřilo okamžitě na důležité kroky, které měly Slovanu pomoci dosáhnout nejvyšších met. Zejména se začala tvořit projektová dokumentace k rekonstrukci Zimního stadionu, dále pak došlo ke stabilizaci finanční situace klubu.

V soutěži jsme se umístili ještě lépe, než v sezóně předchozí, skončili jsme po základní části na 4. místě se 75 body a měli jsme v play-off výhodu prvního domácího zápasu. Ve čtvrtfinále, 1. kole play-off jsme porazili na zápasy Olomouc 3:2 (7:2, 1:2, 3:6, 4:1, 3:0), v semifinále jsme však nezlomili naše prokletí, Beounské Medvědy a odešli jsme poraženi na zápasy 0:3 0:1ts, 0:4, 3:4). Ale i tato sezóna byla pro fanoušky klubu sezónou vynikající a ti to svým miláčkům dávali na našem stadionu patřičně znát.

A jedním z největších miláčků byl Daniel Hodek (1974). Jeho si také nový tým zvolil za svého vůdce a kapitánské céčko měl Hodek na dresu oprávněně. Táhl mužstvo, střílel důležité branky. Rozuměl si Martinem Koudelkou, se kterým navázal na spolupráci ze Žďáru nebo z Jihlavy. Vyhrál klubovou produktivitu jak v základní části, tak i v play-off. Zde exceloval v posledním představení na domácím ledě sezóny, za 14 minut nastřílel čistý hattrick, dvakrát vyrovnával skóre. Když ale Beroun vstřelil vítěznou branku utkání, neudržel Hodek nervy na uzdě. Střelce branky Horčičku přetáhl holí přes záda a zápas pro něj skončil. Stejně i sezóna pro Lvy. „Byl to nepochopitelný zkrat,“ zpytoval svědomí po utkání. I to ale byl projev jeho vůle po vítězství. V další sezóně už v nabitějším kádru tolik nevyčnival a přes Brno se vrátil domů do Jihlavy.

*Daniel
Hodek*

*Martin
Koudelka*

V tomto období začala také rozsáhlá a zásadní rekonstrukce zimního stadionu. Došlo k absolutní přeměně technologických zařízení, přeměně zázemí pro hráče všech věkových kategorií a prostory pro „A“ mužstvo byly zrekonstruovány.

Sezóna 2003/2004

Ústecký deník

Zlatopramen 11°

MESTO
ÚSTĚ NAD LABEM

Zlatopramen 11°

BŘEZŇNA

První řada zleva: Jiří Zikmund, Martin Koudelka, Václav Drábek, Jindřich Setkavský - trenér, Mgr. Jan Kubata - předseda představenstva, Daniel Hodek, Ing. David Šaffer - generální manažer, Vít Borůvka - asistent trenéra, Aleš Pavlas, Radim Skuhrovec, Lukáš Sáblik

Druhá řada zleva: Přemysl Zeman - marketingový asistent, Jan Jandera - sportovní manažer, Jiří Kudrna, Josef Bašta, Martin Tvrzník, Přemysl Sedlák, Petr Lipina, Tomáš Sýkora, Jan Kaltenböck, Viliam Čacho, Ondřej Kříž, David Appel, Martin Volke, MUDr. Antonín Pírek - lékař mužstva

Třetí řada zleva: Vladimír Nováček - masér, Michal Dragoun, Martin Liba, Radek Mrázek, Josef Černý, Milan Buča, Peter Polčík, Ondřej Malinský, Martin Morvay, Jaroslav Kašík, Ladislav Morvay, - vedoucí mužstva

2004 | 2005

Sezóna v šedesátileté historii poslední, ale jedna z nejkrásnějších. Již před ní si náš klub vytyčil smělý, ale přitom opodstatněný úkol postupu do finále play-off. Na začátku sezóny byl osloven ambiciózní a úspěšný trenér Pavel Hynek.

Pavel Hynek, trenér A mužstva

Ten nabídku klubu přijal a spolu se sportovním a generálním manažerem byl vytvořen tým, který měl být důstojným soupeřem ex-extraligových Č. Budějovic. V základní části soutěže jsme spolu s mužstvem Č. Budějovic odskočili dalším soupeřům o nikdy nevídaný náskok a za mužstvem jihočechů jsme skončili na 2. místě tabulky s imponantním ziskem 121 bodů z 52 zápasů. Dostali jsme tak právo vyzvat 7. mužstvo tabulky Kometu Brno k čtvrtfinále play-off. Na tři vítězná utkání jsme úkol zvládli perfektně - 3:0 (3:1, 6:2, 4:2) a v semifinále narazili na nepříjemné mužstvo Ml. Boleslavi, se kterým jsme v základní soutěži neměli zrovna nejlepší bilanci. Se ztrátou jedné kytičky jsme však vyhráli na zápasy 3:1 (3:2, 5:1, 1:2, 5:2), když to poslední vítězství jsme si odvezli právě z Ml. Boleslavi. Ve finále o postup do baráže o Extraligu nás tedy čekal soupeř nejtěžší - Č. Budějovice, posílené v této sezóně o hráče NHL, kde v té

době probíhala výluka. Jakým přínosem pro toto mužstvo byla dvojice Prospal - Dvořák, není třeba připomínat. Ti dva rozhodovali zápasy budějovického mužstva a svoji formu prokázali i následně na Mistrovství světa v hokeji ve Vídni, kde se náš tým i jejich zásluhou stal mistrem světa. Přesto, že jsme v základní soutěži odehráli s Č. Budějovicemi vyrovnané zápasy (v Budějovicích jsme třeba vyhráli 3:1), ve finále jsme už to štěstí neměli. Parta Prospal - Dvořák nás přehrála na zápasy 3:0 (2:1, 3:0, 3:0) a vybojovala si postup do baráže o Extraligu proti již dávno odsouzené Jihlavě. Duel skončil pro ně vítězně a Jihlavu pro příští sezónu střídají v nejvyšší soutěži. Rádi si připomeneme hráčský kádr, se kterým jsme zahájili tuto poslední sezónu a celý realizační tým:

Sáblík, Zikmund, Volke - Drábek, Evan J., Kasík, Kočí, Kříž, Kubeš, Kudrna, Mazanec, Pavlas, Vála - Buďa, Dragoun, Fink, Hodek, Jankových, Jelínek, Koudelka, Kudrna, Lipina, Pazourek, Přeučil, Sýkora, Švík, Vlček, Šaffer A. V průběhu sezóny přišel mj. Martin Štěpánek a ve dvou zápasech našemu mužstvu pomáhal nebývalou měrou Jan Čaloun. Realizační tým pracoval ve složení: trenéři Pavel Hynek, Vítězslav Borůvka, vedoucí mužstva Ladislav Morvay, Roman Nosek, lékař MUDr. Jaroslav Bednář, kustod Miroslav Molnár a masér Vladimír Brož.

Vytyčený cíl pro sezónu - postup do finále play-off klub splnil, ve finále však podlehl mužstvu Č. Budějovic, které bojovalo o návrat do nejvyšší soutěže 0:3 na zápasy. Na profesionály z NHL v roce její výluky - Prospala, Dvořáka, Turka, Martínka, Ference, Neckáře, kteří svému domovskému mužstvu pomáhali, jsme prostě ve finiši neměli. Nádherná sezóna, které aplaudovali v útrokách naší haly tisíce nadšených fanoušků fanoušků. Příslibem pro sezónu příští bylo i to, že trenér

Hynek prodloužil svoji smlouvu. Osobností sezóny byl určitě Lukáš Sáblik (1976). Brankářská jednička Lvů v letech 2003–2006 patřil k nejlepším brankářům celé ligy. Zvláště sezóna 2004/05 se Sáblikovi povedla. Jeho číselná bilance je vsutku imponantní: úspěšnost zákroků přes hranici 93%, průměr obdržených branek přesně 1,5 na utkání a celkem 11 čistých kont! A hlavně rekord v neprůstřelnosti. Téměř čtyři zápasy v kuse nenašli střelci soupeře recept na vysokého brankáře Slovanu. Dokázal vychytat body, i když se týmu herně nedařilo. Občas se mu nevyhnul laciný gól. Jak sám říkal, špatně se mu chytalo na stadionech, které nebyly dobře osvětleny. Proto se děsil nahozených obloučků ze středního pásma. Závěrem sezóny 2005/06 přepustil místo v brance Romanu Málkovi a následně zamířil do karlovarské Energie.

7. listopadu 2004 celý klub i hokejové fanoušky zarmoutila smutná zpráva. Na cestě mezi Děčínem a Ústím nad Labem se smrtelně zranil při autonehodě sportovní manažer Jan Jandera. Nemohl tak již dotáhnout svůj rukopis, který zanechal ve jménech hráčů na soupisce HC Slovan.

| Jan Jandera

Sezóna 2004/2005

První řada zleva: Jiří Zikmund, Václav Drábek, Jiří Kudrna, Pavel Hynek - trenér, Mgr. Jan Kubata - předseda představenstva, Daniel Hodek, Ing. David Šaffer - generální manažer, Vít Borůvka - asistent trenéra, David Pazourek, Aleš Pavlas, Lukáš Šáblík

Druhá řada zleva: Jan Jandera - sportovní manažer, Bc. Bohumil slaviček - sekretář klubu, Přemysl Zeman - marketingový asistent, Josef Bašta, Václav Kočí, David Mazanec, Aleš Vála, Milan Buda, Vítězslav Jankových, Adam Šaffer, Jan Kudrna, Jan Švik, Ondřej Kříž, Vladimír Brož - masér, Martin Volke

Třetí řada zleva: Roman Nosek - vedoucí mužstva, Ladislav Morway - vedoucí mužstva, Patrik Fink, Petr Přeučil, Tomáš Sýkora, Petr Lipina, Ladislav Vlček, Michal Dragoun, Jaroslav Kasík, Ondřej Kubeš, Petr Jelínek, MUDr. Jaroslav Bednář - lékař, Miroslav Molnár - kustod

2005 | 2006

Novým asistentem Pavla Hynka se stal Vladimír Evan z Kladna, který hrával za Slovan v letech 1985–1987. Z klubu v průběhu léta odešli Hodek, Koudelka, Lipina, A. Šaffer, Kočí a Štěpánek, naopak jej posílili Slížek z Berouna, Klimt z Kladna a nadějný obránce Grof, juniorský mistra světa. Další velkou posilou se stal zkušený hráč pražské Slavie Milan Antoš. Po Milanovi Antošovi přichází neméně zkušený Robert Kysela, mistr světa z roku 1996. Většinu své kariéry odehrál v Litvínově, k nám však přestoupil z Kladna.

Tak, jako před každou sezónou, tak i tento rok po tvrdé letní přípravě absolvoval Slovan přípravné zápasy. Odehrál jich celkem 11 a nevedl si v nich špatně. Sedmkrát vyhrál, jednou remizoval a pouze tři prohrál. Z vítězství nejvíce potěšil zápas doma se Spartou s výsledkem 6:2, naopak zamrzela poslední zápas před soutěží doma, ve kterém prohrál 1:4 s Hradcem Králové.

A tak tedy ve středu 7. září vyrukoval v prvním kole 1. ligy doma proti mužstvu SK Horácká Slavia Třebíč, kterou vedl k zápasu bývalý náš kouč Josef Horešovský. Zápas se nám povedl, přestože jsme dostali první branku v sezóně třebíčským Čechem. Ještě do konce první třetiny jsme Kudrnu vyrovnali a v obou dalších třetinách jsme dali po brance. Poslední, třetí naší branku vstřelil v poslední minutě utkání při power-play soupeře Slížek, nová posila z Berouna. Dvě vteřiny před koncem pak jakoby na oslavu vítězství zhasla na stadionu světla, již se nedohrávalo. Pro zajímavost sestava našeho mužstva v toto prvním zápase:

Sáblík - Drábek, Vála, Kudrna, Klobouček, Pavlas, Mazanec, Gróf, Zápotočný - Jankových, Sýkora, Kudrna - Fink, Pazourek, Antoš - Kysela, Slížek, Kuchler - Buďa, Klimt, Klož.

Do 6. kola se nám moc nedařilo a tak jsme se pohybovali uprostřed tabulky. V kabině nastala bouřka, která přišla z nejvyšších míst klubu a jakoby mávnutím kouzelným proutkem Slovan začal hrát to, co jsme si představovali. V sedmém kole porazil doma Jindřichův Hradec jednoznačně 5:0, pak Beroun 3:1, Hradec Králové 5:2 a v 11. kole vyhrál v Brně 1:4. V posledním týdnu října jsme byli již na čele soutěže, když naši rivalové ztráceli. Polovina základní části skončila a my jsme v čele měli náskok jedenácti bodů. Před koncem roku si však Slovan vybral delší slabou chvíli a s outsidersy prohrával. Ponechme tehdejší spekulace o možných návštěvách sázkových kanceláří stranou, chtěli bychom věřit, že slabší část soutěže přijde na každé mužstvo. Ostatně i kapitán Milan Antoš spekulace veřejnosti vyvracel. V závěru základní části jsme sice prohráli některá utkání i v domácím prostředí, protože ale naši největší sokové také rozdávali, základní část jsme získali pro sebe s třináctibodovým vedením a do play-off jsme šli z prvního místa.

*Roman
Červenka*

*Robert
Kysela*

Kromě posil pro tuto sezónu, o kterých jsme si již zmínili, přišel do mužstva z Berouna Václav Eiselt, letitá postava extraligy a dále pak Slavia uvolnila na hostování mladíka Romana Červenku, který si v Ústí vytvořil základ pro jeho

budoucí kariéru. Z Kladna ještě přišel Michal Havel. Naopak vedle Davida Pazourka v útoku skončil Patrik Fink. Další přestupovou bombou byl příchod brankáře Romana Málka z Plzně, který měl Slovanu pomoci k postupu do extraligy.

Ve čtvrtfinále jsme narazili na mužstvo Olomouce, které bylo rádo za účast v play-off, ale zřejmě na více nemělo. Po vítězstvích 4:1, 8:2 jsme na Hané zvítězili o víkendu 2x 3:1, v sérii 4:0 a mohli jsme se začít chystat v semifinále na Hradec Králové. I s Hradcem jsme uhráli obě domácí vítězství, i když to druhé pouze fotbalovým výsledkem (4:1,1:0) a sérii jsme zakončili v Hradci vítězstvím (1:4).

Do finálové série s Mladou Boleslaví jsme vkročili jako ve zlém snu. Přesto, že jsme začínali doma, nechce se věřit výsledku prvního utkání. Po první třetině jsme prohrávali 0:3, po čtvrté brance vystřídal Málka v brance Lukáš Sáblik, ale i ten inkasoval ještě dvě branky. Hrůza, 0:6 a to nás čekal i druhý zápas v domácím prostředí.

Naše mužstvo asi zlomila hned 6. minuta utkání, když boleslavský Gengel zranil nevybíravým zákrokem Kloboučka, kterému zjistili v nemocnici zhmoždění kolena a třísla. Vzápětí nato hostující Nedorost krosčekem poslal k zemi Kuchlera a bezmála minutu a půl jsme měli příležitost hry 5:3. Mařík v brance hostí ale vše pochytil a po naší přesilovce šli do vedení hosté. To naše mužstvo neustálo a do konce utkání se již nevzpamatovalo.

Byli jsme proto právem zvědaví, jak si bude náš Slovan počínat ve druhém utkání. Skutečně jsme ho nezačali dobře, nakonec jsme ale mohli slavit vítězství. V 11. min. jsme prohrávali 0:1, pak jsme utkání otočili a jistící třetí branku našich barev vstřelil Jakub Evan.

Za stavu série 1:1 jsme tedy jeli ke třetímu utkání do Ml.

Boleslavi. To jsme perfektně zvládli, vyhráli jsme 2:0 brankami Pazourka již v první třetině, když tu druhou vstřelil při přesilovce 5:3. Domáci i přes velkou snahu nám branku nedali a tak jsme se mohli radovat z toho, že k mistru I. ligy nám zbývá již jen jedno vítězství.

Ve čtvrtém zápase jsme dvakrát dotahovali náskok domácích, vždy jsme ale dokázali kontrovat a navrch jsme přidali další dvě branky a po vítězství 4:2 jsme mohli slavit dosud největší úspěch klubu v dějinách. Mladá Boleslav vývoj zápasu psychicky neunesla, a tak se utkání dohrávalo v dusné atmosféře s nepěknými šarvátkami a fauly. Vsetín zná tedy soupeře v baráži o Extraligu a my se můžeme radovat, že je to právě naše mužstvo.

Následující den potvrdili účast Slovanu v baráži junioři, kteří pod vedením trenéra Vladimíra Evana (zároveň asistenta u „A“ mužstva) vyhráli 17 utkání v řadě a postoupili do juniorské extraligy. Zajímavostí jistě je, že juniorům vypomáhal současný hráč Omsku Roman Červenka. Tento postup juniorů otevřel Slovanu cestu do baráže o extraligu proti Vsetínu.

I když se Vsetín v průběhu sezóny potýkal s ekonomickými problémy, byl na barážovou serii velmi dobře připraven.

První zápas ve Vsetíně se nám podařil, i když jsme tomu moc nevěřili. Úpornou obranou se skvělým Málkem, nad jehož zákroky kroutili vsetínští hráči hlavou jsme v polovině utkání stále hráli 0:0. Pak ujel Jirka Kuchler, když se proháčkoval domácí obranou bláfkem se vychutnal finského brankáře v dresu domácích Sasu Hoviho. Když koncem zápasu při power-play domácích přidal další branku Pazourek, jeden z nejlepších hráčů celého play-off, slavili jsme vítězství 2:0.

Ve druhém utkání nám však jenom úporná obrana nestačila a prohráli jsme 1:4, když tu čtvrtou jsme dostali do prázdné branky při naší power-play. Jedinou naší branku vstřelil obránce Grof.

Za stavu 1:1 v sérii jsme se stěhovali na náš stadion a první domácí utkání jsme zvládli - vyhráli jsme 3:1, když o svém vítězství jsme rozhodli dvěma zásahy v poslední třetině. Branky našich Vála, Kuchler a Sýkora. Opět jsme byli blíže k Extralize, než soupeř z Valašska.

Žel, hned druhý den bylo vše jinak. Po dvou třetinách byl stav 2:2, poslední třetina a prodloužení nepřineslo žádnou branku. V loterii samostatných nájezdů byli úspěšnější hosté, když rozhodl Jenáček. Srovnal tak stav série na 2:2 a jeli na další zájezd do Vsetína.

Další skalp na domácím ledě nám vsetínští nedovolili, prohráli jsme 1:2, když jsme závěrem zápasu hráli neúspěšnou power-play a honem rychle jsme se vraceli na náš stadion ve víře, že doma opět srovnáme stav série.

Sen o tom, že se poprvé v historii podíváme do Extraligy nám v šestém utkání Valaši vzali. Přesto, že jsme byli v utkání aktivnější a snad i lepší, brankou z 1. třetiny vyhráli 1:0. Přes naši

úpornou snahu se nám již branku nepodařilo vstřelit, nejbližší k ní byl Tomáš Sýkora, který nastřelil tyč. Smutný konec nádherné sezóny a i přes neúspěch v baráži, kterou všichni považujeme za krajně nespravedlivou vůči klubům z 1. ligy, mohlo být naše mužstvo hrdé na letošní sezónu. Pro zajímavost uvádíme sestavu posledního zápasu sezóny: Málek - Jan Kudrna, Zápotočný, Pavlas, Mazanec, Grof, Vála, Hájek - Červenka, Pazourek, Antoš - Eiselt, Slížek, Kuchler - Fink, Sýkora, Jiří Kudrna - Klimt.

Po posledním zápase řekl trenér Pavel Hynek pro webové stránky klubu: Za ten dnešní zápas, ale i za celou sezónu bych chtěl hráčům poděkovat. Dnes jsme jen podtrhli tu naši střeleckou nemohoucnost, protože šance vstřelit gól jsme tam měli mnohokrát a pak už jsme nedokázali trefit ani prázdnou branku. Při posledních zápasech se od nás trochu odvrátilo štěstíčko, asi jsme v tom čtvrtém zápase urazili hokejového

Kapitán Lvů Milan Antoš dovedl svůj tým v sezóně 2005/2006 až do baráže o Extraligu.

boha, když jsme měli dát jasnou gólovku v prodloužení a utrhnout se na 3:1 v sérii. To jsme nedokázali a tam se to asi zlomilo. A dnes šlo jenom o to dát gól.

V této sezóně se patří do osobností zařadit na první místo Milana Antoše (1970), kterého před sezónou klub získal do svých řad. Milan Antoš se přesunul z pražské Slávie na sever Čech, kde hrával za Duklu Litoměřice. V sezóně 2005/06 si skvěle rozuměl s Davidem Pazourkem a Pavlem Janků. Jako kapitán dotáhl na jaře roku 2007 Slovan do Extraligy. Vytvořil společně s Janků a Pazourkem pověstnou „lajnu veteránů“. V současné době Milan Antoš spolupracuje s Českou televizí jako spolukomentátor při hokejových přenosech.

*David
Pazourek*

*Milan
Antoš*

*Pavel
Janků*

Sezóna 2005/2006

První řada zleva: Jiří Zikmund, David Pazourek, Pavel Hymek - trenér, Vítězslava Jankových, Mgr. Jan Kubata - předseda představenstva, Milan Antoša, Ing. David Šaffner - generální manažer, Robert Kysela, Vladimír Evan - asistent trenéra, Jan Kudrna, Lukáš Šáblík

Druhá řada zleva: Přemysl Zeman - marketingový asistent, Bc. Bohumil Slaviček - sekretář klubu, Mikolaj Kopuski, David Mazanec, Tomáš Šjkorá, Aleš Vála, Milan Buča, Jan Klobouček, Tomáš Klímt, Martin Volke, Vítězslav Borůvka, Vladimír Brož - masér

Třetí řada zleva: Ladislav Morvay - vedoucí mužstva, Aleš Pavlas, Jan Kloz, Jiří Kudrna, Tomáš Nádaždi, Jiří Kuchler, Daniel Zápotočný, Patrik Fink, Ladislav Slížek, Jakub Grof, Tomáš Bartoň - kustod, Jaroslav Volke - kustod

2006 | 2007

O minulé sezóně jsme si říkali, že byla nejúspěšnější v celé historii. To jsme ještě nevěděli, co nás čeká v té další. Ale začneme od počátku.

Po letní přípravě přišly opět přípravné zápasy, kterých jsme sehráli 12. Dokázali jsme mimo jiné doma porazit Karlovy Vary 3:1, Spartu 1:0, ale prohráli jsme s Kladnem 2:4, když předtím jsme u nich remizovali.

Ve středu 13. 9. 2006 začalo 1. kolo soutěže, ve kterém nás čekala Mladá Boleslav. Ve výborném utkání na ledě soupeře Slovan zvítězil 8:6. Toto utkání odehrál Slovan v této sestavě:

Fikrt - Grof, Nádaždi, Houdek, Hořava, Kolafa, Ficenc, Zápo-
točný - Hulva, Pazourek, Antoš - Janků, Vítek, Martinec - Ivan,
Slížek, Klimt - Jiří Kudrna, Klobouček, Přeučil.

První porážku jsme poznali až v 6. kole, kdy jsme prohráli v Havlíčkově Brodě těsně 4:3. Další čtyři kola - vítězství, v jedenáctém nás ale doma nepříjemně zaskočil outsider Prostějov, který u nás zvítězil 2:3. Hned nato jsme dokázali zvítězit na ledě Komety 3:4 v prodloužení, abychom vzápětí nechali body doma Chomutovu (2:4). Pak jsme se opět vrátili na dalších pět kol na vítěznou vlnu, nejvyšší vítězství jsme dosáhli doma s Olomoucí 8:1 a s Havl. Brodem 7:0 a oplatili jsme tak bývalé líhni moravského hokeje vrchovatě porážku z jejich ledu. Naši vítěznou šňůru přetrhla na svém ledě Kadaň (6:3) a porážka v Ostravě se Sarezou 2:0. Náš stereotyp - pět kol vítězství se opět dostavil, v 20. kole jsme vrátili Chomutovu porážku i s úroky a svého úhlavního soka jsme u nich porazili 1:4. Koncem měsíce ledna jsme pak prohráli tři zápasy za sebou - doma s Ml. Boleslaví 2:3sn, v Třebíči 3:1 a doma s Jihlavou 2:3sn. Po těchto třech porážkách byl překvapivě odvolán generálním manaže-

rem trenér Pavel Hynek. Na jeho místo nastoupil Vladimír Evan a ten si k sobě vybral Miroslava Macha.

V následujícím utkání jsme zaznamenali nejvyšší vítězství v sezóně doma s Havl. Brodem 9:0. Přesto jsme před posledním kolem základní soutěže byli těsně za vedoucím Hradcem Králové a rozhodnout mělo až poslední kolo. Za předpokladu, že v Chomutově zvítězíme a Hradec prohraje v Prostějově. My jsme vyhráli 3:1, ale Hradec nedopustil v Prostějově překvapení, šli jsme do play-off z druhého místa.

První kolo, čtvrtfinále se hrálo na čtyři vítězné zápasy, ostatní pak na tři. V té době už bylo jasné, že při vyloučení Vsetína z Extraligy pro nesplnění finančních povinností, půjde do Extraligy celkový vítěz 1. ligy bez nutnosti baráže.

ČTVRTFINÁLE PLAY-OFF

V neděli 18. 3. 2007 tak začalo naše nejkrásnější play-off naplňovat. To jsme ale v prvním zápase na domácím ledě horko těžko zdolali Jihlavu 3:2 až v prodloužení. Prohrávali jsme už 0:2, přesto, že jsme hráli neustále ve třetině soupeře. Trápení ukončil brankou na 1:2 Slížek a v 45. min. vypálil tvrdě Micka a vyražený kotouč dorazil do sítě Martinec.

Tomáš
Martinec

Tomáš
Micka

O Mickovi, který k nám přišel ze Slavie přes Trenčín, budeme ještě hodně psát. Na začátku prodloužení jsme hráli přesilovku a v 62. min. vypálil tvrdě od modré Houdek a rozhodl v náš prospěch. Následující den v druhém zápase jsme již Jihlavě nedali šanci a zvítězili jsme 5:2 (naše branky Slížek, Grof, Ivan, Micka a poslední v 60. min. Hořava).

Série se stěhovala na horácký zimní stadion, kde jsme v prvním zápase zvítězili stejným rozdílem 2:5, když už jsme vedli 0:4. Celé čtvrtfinále jsme pak den nato nekompromisně ukončili vítězstvím 0:3, když naše branky vstřelili Liščák, Klimt a kapitán Antoš. Mohli jsme v klidu čekat na soupeře pro semifinále.

A tím nakonec nebyl nikdo jiný, než Mladá Boleslav.

SEMIFINÁLE PLAY-OFF

Jako lépe umístění jsme opět začali sérii o postup do finále dvěma zápasy na domácím ledě. V tom prvním jsme nezačali dobře, již v 1. minutě šla Boleslav do vedení. Naštěstí jsme hned za dvě minuty vyrovnali a za další necelé dvě minuty již vedli bombou Grofa. V první třetině nakonec padlo celkem 6 branek, když jsme ji vyhráli 4:2. V poslední třetině vstřelila branku už jen Boleslav, přesto jsme se radovali z prvního vítězství. Den nato se opakoval v začátku zápasu stejný scénář, jako v utkání prvním - Lipina poslal hosty do vedení ve druhé třetině, minutu před jejím skončením však Antoš srovnal na 1:1. Poslední třetinu jsme již zcela ovládli, brankami Liščáka, Houdka a Martince zvítězili 4:1 a v sérii před stěhováním do Boleslavi vedli 2:0. K této sérii ještě jedna zajímavost ze zákulisí - z týmu byl vyloučen Marek Ivan, podle slov trenéra Evana pro neslučitelnost jeho jednání ve prospěch týmu.

Třetí zápas, jak se nakonec ukázalo byl rozhodující. Jak vý-

sledkem, tak děním na ledě, zásluhou boleslavských hlavně ve třetí třetině. V utkání jsme dvakrát prohrávali o dvě branky, o vítězství jsme rozhodli ve třetí třetině (1:4), když naši šestou branku vstřelil do prázdné Milan Antoš. Celé utkání jsme vyhráli 4:6 a mohli se tak radovat z postupu do finále. Jednoho z finalistů Ústí - Chomutov čekal přímý postup do Extraligy.

Róbert Liščák před brankářem Horčíčkou.

Chomutov již v této sezóně naznačoval, že je rozhodnut o postup do Extraligy bojovat ze všech sil a že uspět s ním ve finále nebude vůbec jednoduché. Pro zajímavost uvádíme sestavu Chomutova, v prvním utkání, které se hrálo na našem ledě: Horčíčka - Bombic, Trefný, Chatrnůch, Černý, Nosek, Révay, Malínský, Vaněček - Boušek, Šíp, Polodna - Jíra, Kostourek, Mikšovic - Jeslínek, Charousek, Hašek, Polanský, Tauš, Havlůj.

FINÁLE PLAY-OFF

Dnes víme, že toto finále bylo pro nás nejslavnější v dějinách klubu. Toto finále splnilo sen ústeckých fanoušků, činovníků klubu, na který dlouhá léta čekali, a tím byl přímý postup do extraligy.

V úterý 10. 4. 2007 jsme v první bitvě přivítali Chomutov a celá vyprodaná hala s napětím očekávala, jak si naši Lvi povedou. První třetinu byli hosté určitě lepší, ale od druhé třetiny se hra vyrovnala a už ve 2. min. dorazil Micka Ficencovu střelu za Horčíčkova záda. Ve druhé třetině se valily útoky z jedné strany na druhou, chomutovští měli zejména díky přesilovým hrám několik výborných příležitostí. Po polovině zápasu jsme však udeřili my. V 35. min. po předchozím neúspěšném úniku Pazourka v oslabení jsme dobře zabojovali za chomutovskou brankou, odkud Hluchý přihrál Klimtovi a ten nechytebnou střelou zvýšil naše vedení na 2:0. Vstup do třetí třetiny byl opět excelentní - již v 42. min. předvedl Liščák něco, co se jen tak nevidí. Přes celé kluziště dokázal projít až před Horčíčku a tomu nedal šanci.

*Róbert
Liščák*

*Petr
Přikryl*

V tu chvíli vypukla hala nadšením a mysleli jsme, že snad spadne. Třetí branka naše hráče nejenom že uklidnila, ale vli-la jim další krev do žil. Při skrumáži po střele Ficence jsme pak vsítili další branku, chomutovský hráč ji vyhodil z branky a branka nebyla uznána. Z této situace jsme získali ale trest-né střílení, které však Liščák nedokázal proměnit. V 56. min. využil Micka poprvé naše přesilovky a prudká střela prošla Horčíčkovi do branky. Naše vítězství v prvním zápase tak do-konáno - 4:0. Perfektní výkon podal náš brankář Petr Přikryl, který mužstvo podržel zejména při nebezpečných přesilových hrách chomutovských.

Naše mužstvo hrálo tento zápas v sestavě: Přikryl - Grof, Nádaždi, Kolafa, Hořava, Houdek, Ficenc, Klobouček, Zápo-točný - Janků, Pazourek, Antoš - Hluchý, Martinec, Klimt - Mic-ka, Liščák, Kudrna J. - Přeučil, Slížek, Kloz.

První utkání bylo podle výsledku jednoznačné vítězství, ale opak byl pravdou. Ani v jedné fázi utkání se vítězství nerodilo lehce. Jako by to bylo varování před druhým duelem, který nás doma hned den nato čekal.

Do druhého utkání jsme nastoupili v naprosto stejné se-stavě a vstup jsme měli opět impozantní. Po úvodním byly ještě nevyužil svoji velkou příležitost Klimt, ale ještě v 1. min. po Martincově vyhraném vhazování prudkou střelou prostře-lil Hluchý Horčíčku - 1:0 !

Začátek jako hrom a to ještě hned po úvodním gólu se dostal do úniku Micka, na Horčíčku však nevyzrál. V 10. minutě však zmrazil nadšení fanoušků chomutovský Hei-nisch, od kterého se odrazil v tlačenci před Přikrylem puk do naší branky a bylo srovnáno. Pak jsme hráli dlouhou dvojnásobnou přesilovku, kterou jsme ale trestuhodně promarnili. Nedáš, dostaneš. Přesně podle tohoto nepsa-

ného pravidla nám v další minutě po ubránění dal vedoucí branku hostů Jeslínek, který ujel naší obraně a blafákem překonal Přikryla.

Branka, kterou šli chomutovští do vedení, jim dala křídla a v druhé třetině nám zle zatápěli, zvláště, když jsme šli brzo do čtyř. Naštěstí fauloval i Chomutov a tak potom v naší zkrácené přesilovce nastřelil Milan Antoš tyč Horčičkovy branky. Přesilovky jsme měli vůbec v tomto zápase za trest. V 35. min. po nepřehledné situaci v našem brankovišti byl asi Polodna ten poslední, od kterého se puk dokutálel Přikrylovi do sítě. Nedlouho před druhou sirénou jsme jeli tři na dva, ve finále však Grof pouze nastřelil břevno. Branky jsme se ale dočkali, na 2:3 snížil chomutovské vedení Hořava a do poslední třetiny jsme mohli jít se snahou vstřelil aspoň jednu branku k srovnání stavu.

To se skoro podařilo Grofovi, v dobré šanci mu však sjel kotouč z hole. Pak se střídaly útoky obou soupeřů, bojovalo se

o každý metr ledu a přestože jsme v dalším průběhu třetiny svůj tlak vystupňovali, nedokázali jsme již Horčičku v brance hostů překonat. V posledních minutách jsme dvakrát faulovali. To nám uzavřelo cestu k srovnání stavu, a tím k prodloužení. Ani Chomutov již nic nevytěžil, a tak se série stěhovala za stavu 1:1 na chomutovský led k dalším dvěma zápasům.

Trenér Evan dal důvěru stejným hráčům, jako v prvních dvou utkáních na domácím ledě (i když ve třetí třetině druhého utkání stáhl hru na tři pětky). V začátku utkání jsme si vytvořili převahu, neustále jsme dobývali branku Horčičky, žel bezvýsledně. Pak kontrovali domácí a v 10. min. se brankou Polanského v závaru před naší brankou dostali do vedení 1:0. Z následujícího protiútku však mladík Honza Kloz trefil pod spojnici branky a bylo srovnáno. Ve 14. min. jsme se hned dvakrát nechali zbytečně vyloučit a domácí dvojnásobnou přesilovku využili Polodnou.

Jan
Kloz

Jakub
Grof

Druhou třetinu jsme začali opět aktivněji a odměnou nám byla 6. min., kdy Grof nahodil puk před branku a ten k údivu brankáře Horčičky a všech přítomných skončil za jeho zády - 2:2. A drama pokračovalo. Hráli jsme i dvojnásobnou přesilovku, žel opět bez využití. Příležitosti se střídaly na obou

stranách a ten samý průběh pak měla i třetina třetí, avšak bez jediného zápisu na obou stranách. Rozhodnutí mělo přinést až prodloužení, ve kterém byli šťastnější domácí. V druhé minutě rozhodl zápas Jeslínek, který se štěstím překonal Přikryla a poslal tak své mužstvo do vedení 2:1 v sérii a k mečbolu, který mohli chomutovští proměnit už další den. V této chvíli byli domácí blíže k Extralize, zatím co nám se dost vzdálila. Konečný stav třetího zápasu - 3:2 pro domácí.

Chomutovský stadion byl druhý den v euforii domácích fanů, kteří samozřejmě dobře věděli, že jejich vítězství znamená postu do extraligy. A hned úvod utkání jim dal příležitost k další bouři nadšení. To, když v 5. min. využili přesilovku Haškem. Pak se ale hra přelévala z jedné strany na druhou, příležitost k brance měli jak domácí, tak i Lvi, když svůj únik nedotáhl Hluchý. Do druhé třetiny se šlo s jednobrankovým náskokem domácích.

Jiří
Zikmund

Tomáš
Klimt

Druhá třetina začala dvěma skutečnostmi - v naší brance vystřídal zraněného Přikryla Jirka Zikmund a v mužstvu Chomutova byl vyloučen jejich kapitán. Přesilovku jsme tentokrát využili střelou Grofa a srovnali na 1:1. Byli jsme nadále aktivnější, obraně domácích jsme připravili horké chvíle a škoda příležitosti Pavla Janků, který netrefil nekrytou branku.

Pak jsme se však přece jenom dočkali - v 36. min. se trefil do pravého horního rohu branky Klimt a poslal naše mužstvo do vedení. Hra byla přerušena pro zasypání ledu odpadky nespokojenými fanoušky domácích, kterým se nelíbily verdikty sudího. To přerušení ale pomohlo paradoxně domácím, kteří v 53. min. brankou Haška srovnali stav utkání na 2:2. Pro zajímavost - Hašek byl v Děčíně spoluhráč právě Jirky Zikmunda v naší brance. Do konce třetí třetiny jsme se pak ubránili ohromnému tlaku domácích, a tak se rozhodovalo v prodloužení, ve kterém jsme začali aktivněji my. Šance Pazourka a Hořavy nebyly využity a vzápětí měl velkou šanci domácí Chatrnůch, Zikmund mu ale jeho střelu dobrým vyjetím zlikvidoval. V 66. min. utkání jsme se pak dočkali: v přesilové hře rozhodl Petr Hořava a stal se hrdinou tohoto utkání.

16. DUBEN 2007, 19:14

Ano, tento den, tato hodina a minuta se zapsala zlatým písmem do historie klubu. V tu chvíli explodovala Zlatopramen aréna nespoutaným nadšením, za malou chvílku po závěrečné siréně se zaplnil led nespočtem diváků, kteří obklopili klubko našich hráčů, z nichž mnozí si sáhli na dno svých sil. Ale nespěchejme, pěkně po pořádku.

Krátce před sedmnáctou hodinou zhlédlo 6.500 diváků impozantní laserovou a světelnou šou a pak už rozhodčí Minář (hlavní spolu se Šindlerem) vhodil puk mezi Pazourka, centra první řady Lvů a chomutovského Šípa. Velké a poslední drama mohlo začít. Utkání v Chomutově od druhé třetiny odchytil Zikmund a i dnes se postavil do naší branky, aby tak byl poslední instancí před nájezdy chomutovských bojovníků. Universál Klobouček nastoupil místo v obraně na křídlo ve třetím útoku

vedle Liščáka a Slížka, první útok stabilní Janků, Pazourek, Antoš, druhý Micka, Martinec, Klimt, čtvrtý útok hrál ve složení Přeučil, Kloz, Vítek, připraven byl ještě Hluchý. V obraně pak Grof, Nádaždi - Kolafa, Hořava - Houdek, Ficenc - Zápotočný.

Tomáš
Ficenc

Daniel
Zápotočný

Utkání jsme začali k obrovskému nadšení fanoušků nádherně. Již v první minutě hned po vystřídání prvního útoku si vyměnil puk Micka s Martincem, který přihrál Klimtovi a ten z levé strany překonal poprvé brankáře Horčičku. Lepší začátek jsme si nemohli přát, nabudil nás a chomutovským bylo horko po dalších našich akcích. Před polovinou první třetiny nejdříve hosté přežili naši přesilovku a pak v 10. min. nám Jeslínekem po jeho prudké střele zkazili radost. Utkání srovnali na 1:1, začínalo se znova a nic nebylo rozhodnuto. A to ještě do konce třetiny nastřelili z boku tyč.

Druhá třetina začala obrovským bojem o to, komu se podaří jít v utkání do vedení. Nejdříve nás podržel při obrovské šanci soupeře Jirka Zikmund a v polovině utkání nenápadně vystřelil z levé strany Klimt a Horčička viděl puk až za svými zády. Klimt si tak připsal druhou branku za sebou v utkání. Opět jsme se při obrovském nadšení diváků strachovali o osud haly. Jakoby ta branka povzbudila více chomutovské, hnali se stále do útoku,

naši ale hráli na hranici obětavosti. Poslední dvě minuty třetiny jsme dostali krásnou výhodu přesilové hry. Minutu na to vybojoval puk Milan Antoš, nahrál zpátky Jakubu Grofovi a ten prudkou střelou nedal Horčíčkovi šanci. Branka do šatny a my jsme šli s velkou nadějí do šaten v očekávání věcí příštích.

Ta nezačala však pro nás dobře, Liščák se nechal vyloučit a jen s vypětím všech sil a trochou štěstíčka jsme oslabení ubránili. Mikšovic totiž těsně minul naši poodkrytou branku. Bylo vidět, že jde o hodně a tak se naši dlouho do útoku nehrnuli, vědomi si svého dvoubrankového náskoku. Bránili jsme své výsostné území a chomutovským se příliš nedařilo dostat se na dostřel. V 53. min. jsme hráli přesilovku, po nahrávce Klimta Micka vstřelil naší čtvrtou branku a hala už viděla vítězný konec. Ani potom v minutovém oslabení tři proti pěti jsme nedovolili soupeři dát svou druhou branku utkání. A to ještě navíc odvolali brankáře. Do prázdné branky se trefil Pavel Janků a svým gólem podtrhl dnešní, závěrečný účet našeho mužstva. Poslední minuta se již nemusela hrát, závěrečná siréna snad nebyla slyšet v neskutečné vřavě Zlatopramen arény. V další minutě pak led zmizel pod neskutečným množstvím fanoušků. Na střídačce dostali hráči čepice v barvách Slovanu s nápisem Mistr 1. ligy 2007 a objevily se první vítězné doutníky. V hledišti se objímali známí s neznámými a nebylo slyšet vlastního slova. Hala propukla ještě do většího nadšení, když kapitán mužstva Milan Antoš, příkladný bojovník, zvedl nad hlavu pohár pro vítěze I. ligy ČR. Bylo to vítězství celého mužstva včetně trenérů Vladimíra Evana a Miroslava Macha.

K jednomu jménu se přece ještě při té vši slávě musíme vrátit: Petr Hořava (1985). Říká se, že jablko nepadá daleko od stromu. Syn Petr následoval otce Miloslava Hořavu, vynikajícího reprezentanta a bývalého trenéra Ústeckých Lvů. Stejně jako Hořava

starší nastupuje Petr v obraně. V sezóně 2006/07 zaznamenal velký výkonnostní skok oproti předcházející sezóně. Jeho velká chvíle přišla ve finále proti Chomutovu. Branka, kterou odvrátil vyřazení a tím i případný postup Chomutova do Extraligy, patří k těm nejdůležitějším brankám v klubové historii Slovanu. Následně se přes Kladno a Znojmo objevil znovu v Ústí.

Tomáš
Kolafa

Petr
Hořava

Redaktor Karel Filas, známý fanouškům i jako komentátor on-linových reportáží napsal v článku na webu HC Slovanu dne 21. 4. 2007 krásné zhodnocení celého play-off pod názvem Vrcholné okamžiky play-off, z něhož vyjímáme v doslovném znění statě Hrdinové play-off a Zlomové momenty. Dalších slov netřeba.

HRDINOVÉ PLAY-OFF

„Těžko se někdo vyzdvihuje, každý se na vítězství svou měrou podílel a každý je pod úspěch podepsán. Důležité branky dávali obránci. **Jakub Grof** se trefil pětkrát, **Petr Hořava** s **Tomášem Houdkem** rozhodovali v prodloužení. Čtyři nejproduktivnější obránci play-off hráli za Slovan, mimo zmiňované ještě **Tomáš Ficenc**, který hrál stejně jako v základní části neuvěřitelně čistě.

Jen dvakrát pobyl na trestné lavici. Z forvardů byl nepřehlédnutelný **Tomáš Micka**, který byl i nejproduktivnější. Méně nápadný, avšak podobně efektivní pak zase centr druhé řady **Tomáš Martinec**. Hodně prostoru dostávali zkušení v první formaci. **David Pazourek** se tolik neprosazoval, poslal však Lvy do finále. I kolegové **Milan Antoš** s **Pavlem Janků** byli nejvíc vidět v sérii s Mladou Boleslaví. **Tomáš Klimt** se zase utrhl ve finále. Krásné momenty předvedl **Róbert Liščák**, ale ke konci jakoby na něj doléhala únava. Příliš často byl vylučovaný. Velmi sympaticky pracoval mladý **Jan Kloz**, který se dokonce postavil na úvodní buly čtvrtého zápasu, několikrát zůstal i v redukované sestavě ve třetí pětce. Po nemoci se již do čtvrtfinálové fazony nedostal **Ladislav Slížek**.

Samostatnou kapitolou jsou ústečtí brankáři. **Petr Příkryl** chytil celé play-off velmi spolehlivě, držel si průměr na dvou inkasovaných brankách na zápas. Nešťastný gól dostal jen od Lipiny ve druhém semifinále. Na posledních a rozhodujících pět třetin naskočil za zraněného kolegu **Jiří Zikmund**. Předtím víc než měsíc nechytil soutěžní zápas. Ovšem předvedl úžasný výkon. V Chomutově mu hodně pomohli spoluhráči, doma zářil. Lapil několik velmi těžkých střel a z 59 ran kapituloval jen dvakrát.“

Ladislav
Slížek

Tomáš
Houdek

ZLOMOVÉ OKAMŽIKY

Čas 35:00 prvního čtvrtfinále:

První gól Lvů v play-off, Ladislav Slížek prolomil kouzlo jihlavského Řehoře.

Čas 62:43:

Vítězný gól v prodloužení prvního čtvrtfinále Tomáše Houdka od modré čáry.

Čas 2:20 prvního semifinále:

Brzké srovnání Petra Hořavy střelou zpoza obránce z dálky, pak Lvi přidali za třináct minut další tři branky.

Čas 39:26 druhého semifinále:

Vyrovnání Milana Antoše, který se prosadil po pasu Janků skrz brankoviště. Hosté vedli od 25. minuty. Ústí nástupem do třetí třetiny rozhodlo.

Čas 36:13 třetího semifinále:

Jan Klobouček zpoza branky šťastně snížil na 2:3.

Čas 57:45 třetího semifinále:

David Pazourek dokončuje dílo Milana Antoše, který v oslabe- ní vymámil puk z brankou soupeře a střílí postupový gól.

Čas 20:47 čtvrtého finále:

Jakub Grof od modré využil přesilovku a vyrovnal, vrátil Ústí do zápasu a nastartoval nápor.

Čas 61:21 čtvrtého finále:

Jiří Zikmund vyrazil ramenem střelu Romana Chatrnúcha. Mohlo být po finále.

Čas 65:27 čtvrtého finále:

Petr Hořava srovnal brankou v prodloužení stav série na 2:2.

Čas 27:28 pátého finále:

Tomáš Klímt svým druhým gólem večera nasměroval Lvy do extraligy. Chomutov už odpověď nepřidal.“

A tak mohla vyjít dne 17. 4. 2007 v největším sportovním deníku Sport na titulní straně tato fotka i s reportáží.

Mezi největší postavy našeho mužstva v této nejuspěšnější sezóně patřili miláček fandů Tomáš Micka. Tomáš Micka k nám přišel v průběhu sezóny z Trenčína a stal se tahounem mužstva. V celém play-off to náležitě potvrdil a v divácké anketě se stal Lvem play-off. Ještě dnes na něj diváci vzpomínají a on se sem často vrací jako divák.

Tomáš Micka

PRVNÍ EXTRALIGOVÝ ROZHOVOR

16. dubna 2007 21.30

Ústí nad Labem - Vladimír Evan, první trenér v historii, který dotáhl hokejisty Ústí nad Labem do extraligy. „Ale tenhle postup patří i Pavlovi Hynkovi,“ upozorňuje Evan na trenéra odvolaného v závěru základní části z prvního místa.

Dostali jste se do extraligy. Co se vám honí hlavou?

Už sedím tři čtvrtě hodiny sám v kanceláři. První telefony byly Zdeňkovi Müllerovi, s kterým jsme na Kladně v roce 2003 postoupili do extraligy, a samozřejmě Pavlovi Hynkovi, který nastartoval novodobou éru ústeckého hokeje. Pavel má obrovskou zásluhu, jak ústecký hokej momentálně vypadá.

A ty pocity?

Je to pro ústecký hokej historická chvíle, navíc jsem tu před dvaceti lety hrál. Strašně si toho vážím. Dík ale patří všem hráčům, realizačnímu týmu, vedení, všem lidem na zimáku a samozřejmě divákům. Samozřejmě také Mírovi Machovi, který v Plzni hrál v jedné lajně s naším kapitánem Milanem Antošem.

Jak složité bylo převzít mužstvo po Hynkovi těsně před play-off?

Když Pavel skončil, dostal jsem od vedení nabídku na pozici hlavního trenéra. Seděl jsem pak s Pavlem u nás doma a on říkal: "Mé odvolání je moje věc a vedení klubu." Vzal mě sem jako kolegu. Já jsem se z toho mohl buď podělat, nebo to vzít. Vybral jsem druhou možnost. Jako trenér přece musíte být na takovou šanci připravený.

Jak jste vrchol sezony prožíval?

S Mírou Machem jsme si teď říkali, že poslední měsíc vůbec nevnímáme realitu života. Nejvíc nás zajímali videokazety posledních soupeřů play-off Jihlava, Boleslav, Chomutov, furt dokola (smích).

Vladimír Evan, Miroslav Mach

Vítězové 1. ligy ČR 2006/2007

A vyplatilo se to!

Ale dneska jsme tu ani nemuseli sedět. Už dávno jsem tvrdil, že Chomutov je play-offový mužstvo. Trenéři Kýhos s Petrovkou umí mužstvo na play-off připravit. V sobotním zápase v Chomutově jsme po první třetině byli na dně. Domáci byli lepší, vedli, naštěstí jsme se pak nastartovali.

Fanoušky zahýbala i kauza Ivan. Útočníka jste nečekaně vyhodil během play-off. Těžké rozhodnutí?

V danou chvíli to byl pro tým impuls a uklidnění situace v mužstvu. Každý si musí uvědomit, co si může dovolit.

Jaký je kapitán Milan Antoš?

Jak má být. Kapitán musí mít respekt a slovo. Pak mužstvo může fungovat. Milan je osobnost, dnes vidí život s nadhledem a puk pro něj není střed zeměkoule.

Jaké bylo ústecké mužstvo?

Když jsem v minulé sezoně přišel, už bylo složené. Letos jsme ho s Pavlem skládali společně. Někdy jsme tu měli v nabídce kvalitou lepší hokejisty, jenže my koukali hlavně na morální stránku. Protože konec sezony je o morálce.

Při minulých neúspěšných pokusech o extraligu se říkalo, že hráči nechtěli postoupit, protože by pak přišli omísto. Poučilo vás to?

Už před play-off jsme řekli, že všichni hráči dostanou příležitost poprat se o extraligu. Určitě to kluky uklidnilo. Od hráčů, zaznělo: Je nám jedno, jestli nás pak vyhoděj, my chceme teď hrát o svou prestiž, teď chceme dokázat postoupit. Finále už není o tom, kde budete hrát příští rok. Finále je o tom ukázat své nejlepší já.

V Ústí pokračujete. Co vy na to?

Extraliga je pro mě výzva. Jako asistent jsem trénoval extraligu na Kladně. Pokud dostanu nabídku na pozici hlavního trenéra - budu potěšen.

i.dnes

Sezóna 2006/2007

První řada zleva: Pavel Hynek - hlavní trenér, Mgr. Jan Kubata - primátor statutárního města Ústí nad Labem, Milan Antoš - kapitán mužstva, Ing. David Šaffer - generální manažer klubu, Vladimír Evan - asistent trenéra, David Pazourek, Jiří Zikmund

Druhá řada zleva: Přemysl Zeman - marketing asistent, Bc. Bohumil Slaviček - technický manažer a sekretář klubu, Jan Kloz, Andrej Nedorost, Tomáš Klimt, Tomáš Ficenc, Petr Míla, František Mrázek, Jan Klobouček, Jiří Hašek, Adam Šaffer, Martin Vágr, Martin Volke, Róbert Liščák, Vladimír Brož - masér a kustod mužstva.

Třetí řada zleva: Ladislav Morvay - vedoucí mužstva, Petr Hořava, Pavel Janků, Jan Heřman, Andrej Novotný, David Pojkar, Tomáš Houděk, Daniel Zápotočný, Jakub Evan, Jiří Zeman, Rastislav Špirko, Tomáš Martinec, Jan Čaloun, Tomáš Bartoň - masér a kustod mužstva.

kapitola druhá

ROK V EXTRALIZE

EXTRALIGA 2007–2008

Do 1. extraligové sezóny vstupoval Slovan s trenérskou dvojicí - Vladimír Evan a Miroslav Mach.

*Vladimír
Evan*

*Miroslav
Mach*

Management klubu začal pracovat na nových posilách. Do Ústí přišli - obránce Jiří Zeman z Kladna, Jan Čaloun, který se vrátil tam, kde hokejově vyrůstal od malých žáčků, z Plzně na dva roky Jan Heřman, z Pardubic obránce Martin Vágner, na roční hostování Jiří Hašek z Třince, František Mrázek z Pardubic a Adam Šaffer z Plzně. Dále pak přišli Andrej Novotný ze Zlína, Petr Míka z Drážďan, ze Švédska Slovák Andrej Nedorost, ze Vsetína Rastislav Špirko a Jakub Evan z Kladna.

Z týmu odešli bratři Kudrnové, Jakub Suchánek, Ladislav Slížek a Petr Přeučil.

Jan Čaloun

Jakub Evan

Jan Heřman

František Mrázek

Petr Míka

Rastislav Špirko

Andrej Nedorost

Martin Vágner

Přípravné zápasy pro nás začaly již 31. 7., kdy jsme HC Most porazili doma 6:1. Celkově příprava však nebyla moc úspěšná, z 12 zápasů jsme pouze 3 vyhráli, 6x jsme odešli poraženi a ve třech utkání skončilo remízou. Nejlepší výsledek jsme dosáhli na Spartě, kterou jsme porazili v jejich aréně 2:1. V posledním přípravném zápase s Litvínovem, který skončil fotbalovým skóre 0:0, se bohužel zranil Jan Čaloun, který měl být střeleckým tahounem v první extraligové sezóně Slovanu. Toto zranění znamenalo tříměsíční léčbu a nováček extraligy tak přišel o rozeného střelce.

Ještě před zahájením soutěže byl veřejnosti vedením klubu představen nový generální partner klubu, a to SPOLCHEMIE v čelem s generálním ředitelem Ing. Martinem Procházkou.

Abychom si udělali obrázek, jak se změnilo naše mužstvo před startem v Extralize oproti tomu vítěznému z loňské sezóny, připomeňme si, v jakém složení nastoupilo k prvnímu utkání dne 13. 9. v Liberci proti Bílým tygrům:

Příkryl - Houdek, Zeman, Hořava, Ficenc, Evan, Pojkar, Zápotočný - Janků, Pazourek, Antoš - Heřman, Liščák, Mrázek - Šaffer, Špirko, Klimt - Hašek, Míka, Klobouček.

Po netrpělivém očekávání začala pro nás 13. září Extraliga 1. kolem, ve kterém nás rozlosování soutěže poslalo na severočeské derby do Liberce. Ta třináctka v datu byla pro nás nešťastná.

1. kolo 13. 9. 2007

Liberec - Slovan 6:1 (3:0, 1:1, 2:0)

Naše branka: Milan Antoš

Ostatní výsledky: Slavia - Č. Budějovice 4:3sn, Plzeň - Vítkovice 5:4sn, Třinec - Kladno 3:4sn, Litvínov - Znojmo 4:2, K. Vary - Pardubice 7:2, Zlín - Sparta 2:1.

2. kolo

Slovan - Slavia 1:2 (0:1, 0:1, 1:0)

Naše branka: Pavel Janků.

Ostatní výsledky: Č. Budějovice - Plzeň 3:1, Sparta - Litvínov 4:2, Vítkovice - Liberec 1:2, K. Vary - Třinec 1:0sn, Kladno - Zlín 1:4, Znojmo - Pardubice 4:3.

Micka nám vstřelil jednu ze dvou branek Slavie.

3. kolo

Vítkovice - Slovan 3:2pp (0:0, 2:1, 0:1-1:0)

Naše branky: Zeman, Pazourek

Ostatní výsledky: Litvínov - Třinec 4:2, Č. Budějovice - Pardubice 5:3, K. Vary - Slavia 5:6pp, Zlín - Znojmo 2:3sn, Liberec - Sparta 3:2pp, Plzeň - Kladno 5:4sn.

4. kolo

Slovan - Plzeň 4:3sn (1:0, 2:1, 1:1)

Naše branky: Hašek, Janků, Pazourek, Špirko

Ostatní výsledky: Třinec - Pardubice 2:3sn, Kladno - Liberec 0:1, Sparta - Slavia 4:3, Č. Budějovice - Zlín 6:1, Znojmo - Vítkovice 1:2, K. Vary - Litvínov 3:1.

Špirko proměňuje vítězný nájezd.

5. kolo

Slovan - Č. Budějovice 2:6 (1:1, 1:3, 0:2)

Naše branky: Pazourek, Houdek

Častý obrázek z utkání - Budějovice obléhají naši branku.

6. kolo

Kladno - Slovan 1:5 (0:3, 0:1, 1:1)

Naše branky: Martinec 2, Janků, Klimt, Pazourek

Ostatní výsledky: Třinec - Zlín 8:2, Č. Budějovice - Liberec 3:2pp, Znojmo - Slavia 3:4, Sparta - Vítkovice 4:1, Karlovy Vary - Plzeň 4:0, předehráno Litvínov - Pardubice 1:2sn.

7. kolo

Slovan - Znojmo 2:3pp (1:1, 0:0, 1:1-0:1)

Naše branky: Janků, Novotný.

Ostatní výsledky: Slavia - Pardubice 7:3, Plzeň - Litvínov 6:5pp,
Vítkovice - Č. Budějovice 1:2, Liberec - Třinec 4:2, Zlín - K. Vary
3:4sn, Sparta - Kladno 2:1.

Autor naší branky se Znojem Andrej Novotný.

8. kolo

Slovan - Sparta 3:4pp (2:0, 0:1, 1:2-0:1)

Naše branky: Hašek, Pazourek, Mrázek.

Ostatní výsledky: K. Vary - Vítkovice 2:1, Litvínov - Slavia 2:3,
Č. Budějovice - Kladno 3:2, Třinec - Plzeň 4:1, Znojmo - Liberec
2:1sn.

9. kolo

Slovan - Karlovy Vary 2:1sn (0:1, 1:0, 0:0-0:0)

Naše branky: Janků, nájezd Zápotočný.

Ostatní výsledky: Liberec - Litvínov 5:2, Kladno - Znojmo 4:2, Plzeň - Pardubice 2:0, Zlín - Slavia 2:7, Sparta - Č. Budějovice 1:4, Vítkovice - Třinec 2:3sn.

10. kolo

Třinec - Slovan 4:1 (0:0, 2:1, 2:0)

Naše branka: Klimt.

Ostatní výsledky: K. Vary - Sparta 3:4sn, Litvínov - Kladno 6:2, Zlín - Plzeň 0:4, Znojmo - Č. Budějovice 0:3, Liberec - Slavia 5:2, Vítkovice - Pardubice 4:2.

11. kolo

Slovan - Zlín 3:2 (1:1, 1:1, 1:0)

Naše branky: Špirko, Antoš, Janků.

Obléhání zlínské branky, u puku Milan Antoš.

12. kolo

Slovan - Pardubice 1:4 (0:2, 1:1, 0:1)

Naše branka: Klimt

Ostatní výsledky: Třinec - Sparta 2:0, Zlín - Vítkovice 2:4, Litvínov - Č. Budějovice 5:3, Kladno - Slavia 0:3, Plzeň - Liberec 3:4pp, K. Vary - Znojmo 2:1pp.

Nádherný souboj hostujícího Blažka s naším Mrázkem u mantinelu.

13. kolo

Slovan - Litvínov 2:1pp (0:0, 0:1, 1:0-1:0)

Naše branky: Antoš, A. Novotný.

Ostatní výsledky: Sparta - Plzeň 1:3, Č. Budějovice - K. Vary 5:6sn, Kladno - Pardubice 3:2pp, Slavia - Vítkovice 7:0, Znojmo - Třinec 1:4, Liberec - Zlín 5:3.

Po první čtvrtině extraligy byl Slovan v tabulce na desátém místě.

14. kolo

Slovan - Liberec 2:3pp (0:0, 2:1, 0:1-0:1)

Naše branky: Liščák, Antoš.

Ostatní výsledky: Sparta - Zlín 4:3, Slavia - Č. Budějovice 4:1, Pardubice - K. Vary 4:2, Znojmo - Litvínov 3:1, Vítkovice - Plzeň 5:4, Kladno - Třinec 1:2.

15. kolo

Slavia - Slovan 6:0 (1:0, 2:0, 3:0)

Ostatní výsledky: Litvínov - Sparta 5:4sn, Pardubice - Znojmo 7:0, Vítkovice - Liberec 1:2, Zlín - Kladno 4:3pp, Plzeň - Č. Budějovice 4:2, Třinec - K. Vary 4:1.

16. kolo

Slovan - Vítkovice 1:4 (0:2, 0:2, 1:0)

Naše branka: Klobouček.

Ostatní výsledky: Třinec - Litvínov 3:2sn, Znojmo - Zlín 4:1, Kladno - Plzeň 6:3, K. Vary - Slavia 4:0, Liberec - Sparta 2:3, Č. Budějovice - Pardubice 6:3.

17. kolo

Plzeň - Slovan 5:2 (2:0, 3:1, 0:1)

Naše branky: Špirko, Šaffer.

Ostatní výsledky: Pardubice - Třinec 4:5, Liberec - Kladno 4:0, Zlín - Č. Budějovice 2:1, Vítkovice - Znojmo 3:2, Litvínov - K. Vary 6:2, derby Slavia - Sparta bylo odloženo.

18. kolo

Č. Budějovice - Slovan 4:1 (3:1, 1:0, 0:0)

Naše branka: Pazourek.

Ostatní výsledky: Třinec - Slavia 4:0, Litvínov - Zlín 4:2, Znojmo - Plzeň 4:2, Kladno - Vítkovice 5:1, Pardubice - Sparta 3:2, K. Vary - Liberec 3:3sn.

19. kolo

Slovan - Kladno 5:4sn (1:3, 2:1, 1:0-0:0)

Naše branky: Janků, nájezd Špirko

Ostatní výsledky: Zlín - Třinec 3:1, Pardubice - Litvínov 3:0, Vítkovice - Sparta 1:2sn, Slavia - Znojmo 7:0, Plzeň - K. Vary 6:3. Kladnu jsme tedy odskočili na dva body. Po tomto kole následovala reprezentační přestávka a my jsme získali do mužstva dvě posily.

*Martin
Šagát*

*Václav
Novák*

Po slovenském Martinu Šagátovi k nám zamířil i ostřílený mator Václav Novák, jehož smlouvu v Liberci jsme po dohodě převzali my. Slibovali jsme si od něho zkvalitnění ofenzivy, protože jeho silové pojetí tomu nahrávalo. Naopak na měsíční hostování do mateřské Skalice odešel Robert Liščák, kterému se příliš v posledních zápasech nedařilo. Václav Novák se v loňském roce vrátil do Liberce z Omsku, kde sehrál celkem 40 zápasů a nasbíral 20 bodů (5+15).

Antoš s Pazourkem před brankou Kladna.

20. kolo

Znojmo - Slovan 4:0 (1:0, 2:0, 1:0)

Ostatní výsledky: Litvínov - Plzeň 3:2pp, Č. Budějovice - Vítkovice 2:0, K. Vary - Zlín 3:2, Sparta - Kladno 3:4sn, Liberec - Třinec 5:2, Pardubice - Slavia 1:3.

21. kolo

Sparta - Slovan 1:2 (1:1, 0:0, 0:1)

Naše branky: Martinec, Šagát.

Ostatní výsledky: Slavia - Litvínov 7:1, Liberec - Znojmo 1:0sn, Kladno - Č. Budějovice 1:3, Vítkovice - K. Vary 4:2, Zlín - Pardubice 4:0, Plzeň - Liberec 3:4sn.

22. kolo

Karlovy Vary - Slovan 11:0 (4:0, 2:0, 5:0)

Ostatní výsledky: Slavia - Zlín 3:2, Pardubice - Plzeň 5:7, Liberec - Litvínov 2:1, Třinec - Vítkovice 2:6, Č. Budějovice - Sparta 2:4, Znojmo - Kladno 5:2.

23. kolo

Slovan - Třinec 3:2pp (0:1, 1:1, 1:0-1:0)

Naše branky: Špirko, Šaffer, Pojkar.

Ostatní výsledky: Sparta - K. Vary 1:2sn, Č. Budějovice - Znojmo 3:0, Plzeň - Zlín 6:2, Kladno - Litvínov 5:3.

24. kolo

Zlín - Slovan 3:1 (2:0, 1:1, 0:0)

Naše branka: Martinec.

Ostatní výsledky: Litvínov - Vítkovice 5:0, Znojmo - Sparta 1:2sn, Pardubice - Liberec 4:3, K. Vary - Kladno 3:1, Slavia - Plzeň 3:2pp, Třinec - Č. Budějovice 3:6.

25. kolo

Pardubice - Slovan 4:5pp (1:1m, 1:2, 2:1, 0:1)

Naše branky: Šaffer 2, Špirko, Vágner, Novák.

Ostatní výsledky: Třinec - Sparta 3:5, Liberec - Plzeň 2:3pp, Č.

Budějovice - Litvínov 4:3, Slavia - Kladno 5:3, Znojmo - K. Vary

2:4, Vítkovice - Zlín 6:5sn.

Špirko před brankou Pardubic.

26. kolo

Litvínov - Slovan 4:3 (1:1, 2:1, 1:1)

Naše branky: Špirko, Pojkar, Novák.

Ostatní výsledky: Třinec - Znojmo 2:3, Plzeň - Sparta 4:3sn,

Pardubice - Kladno 3:2pp, K. Vary - Č. Budějovice 0:2, Zlín -

Liberec 2:1, Slavia - Vítkovice 4:2.

Po druhé čtvrtině extraligy byl Slovan v tabulce na třináctém místě.

27. kolo

Liberec - Slovan 3:0 (0:0, 3:0, 0:0)

Ostatní výsledky: Č. Budějovice - Slavia 3:0, Zlín - Sparta 2:3, Třinec - Kladno 0:3, Pardubice - K. Vary 2:0, Vítkovice - Plzeň 6:0, Litvínov - Znojmo 4:1.

28. kolo

Slovan - Slavia 1:5 (0:1, 0:3, 1:1)

Naše branka: Šagát.

Ostatní výsledky: Kladno - Zlín 3:0, Č. Budějovice - Plzeň 6:2, Znojmo - Pardubice 2:1, Sparta - Litvínov 3:1, K. Vary - Třinec 1:2.

Naše jediná branka v tomto střetnutí - střelcem byl Šagát.

Kladno nám v tabulce uteklo na tři body. Neuspokojivé výsledky poslední doby zřejmě byly příčinou toho, co se vzápětí stalo a co, jak ukáže čas, nebylo zemětřesením posledním. Poslední místo v tabulce a dle vedení nedobré klima v mužstvu

zavinilo, že u nás skončili najednou tři hráči - k údivu diváků, kteří samozřejmě nejsou zasvěceni, stále zraněný kapitán týmu Milan Antoš, Tomáš Klimt a obránce Tomáš Ficenc. Tisk napsal doslova: „Ústecký šéf (Ing. Šaffer) je nečekanými kroky proslulý. Samotný David Šaffer k tomu řekl, že uznává, že i toto řešení je neobvyklé. Čas prý ukáže, jestli jeho rozhodnutí bylo správné a že za něj nese plnou odpovědnost. Nejhorší situace byla pro diváky u Milana Antoše. Prohlášení, že M. Antoš rozkládá morálku mužstva a že chová jako sportovní manažer klubu je otázkou.

29. kolo

Vítkovice - Slovan 3:2pp (1:0, 1:1, 0:1-1:0)

Naše branky: Špirko, Janků

Ostatní výsledky: Zlín - Znojmo 2:3, Litvínov - Třinec 1:2pp, Plzeň - Kladno 5:1, Pardubice - Č. Budějovice 3:2sn, Sparta - Liberec 1:3, Slavia - K. Vary 6:2 (předehráno).

30. kolo

Slovan - Plzeň 2:5 (0:3, 2:0, 0:2)

Naše branky: Šaffer, Janků.

Po třech měsících zranění hrál poprvé Jan Čaloun.

Ostatní výsledky: Třinec - Pardubice 2:6, Kladno - Liberec 2:1pp, Znojmo - Vítkovice 3:0, Sparta - Slavia 3:6, K. Vary - Litvínov 3:5, Č. Budějovice - Zlín 4:2.

31. kolo

Slovan - Č. Budějovice 2:4 (0:0, 0:1, 2:3)

Naše branky: Špirko, Čaloun.

Ostatní výsledky: Zlín - Litvínov 3:1, Vítkovice - Kladno 3:4,
Plzeň - Znojmo 5:6pp, Slavia - Třinec 1:2sn, Liberec - K. Vary
3:4sn, Pardubice - Sparta 5:0.

Brankář Jiří Zikmund v akci.

32. kolo

Kladno - Slovan 7:2 (2:1, 3:1, 2:0)

Naše branky: Pojkar, Špirko.

Ostatní výsledky 31. kola: Sparta - Vítkovice 2:1pp, Třinec -
Zlín 5:2, Č. Budějovice - Liberec 2:3pp, Litvínov - Pardubice
3:0, Znojmo - Slavia 5:2, K. Vary - Plzeň 0:3.

Hokejisté Ústí jsou bez trenéra, Evan skončil

Trenér Vladimír Evan v neděli večer skončil na postu hlavního kouče hokejistů Ústí nad Labem. Vedení nováčka extraligy se tak rozhodlo po porážce na ledě předposledního Kladna 2:7, po které Slovan uzavírá tabulku už s desetibodovou ztrátou. Uvedly to oficiální internetové stránky klubu.

Kouč, který dovedl Ústí nad Labem do extraligy, bude podle serveru působit v klubu na jiné pozici. Vedení bude v následujících dnech hledat nového trenéra.

„Naše výsledky nejsou dobré, proto jsme k tomuto kroku přistoupili. Severočeši prochází nevydařeným obdobím a z posledních sedmi utkání mají na kontě jediný bod.

Evanovo odvolání je čtvrtou trenérskou změnou na extraligových střídačkách v této sezoně. Na konci listopadu předčasně skončil Miloš Říha v Pardubicích a po krátkém záskoku Vladimíra Martince převzal tým Moelleru Jiří Šejba. Následoval o den později Pavel Marek v Třinci, jehož vystřídal Břetislav Kopřiva. V pátek došlo ke změně i ve Vítkovicích, kde skončil Miroslav Fryčer a ostravský klub vede dočasně Mojmír Trličík.

AUTOR: ČTK

Další utkání se Znojmem vedl Miroslav Mach s trenérem juniorů Milošem Peckou. Mach s Peckou bylo provizorní řešení a klub měl za nelehký úkol během vánočních svátků sehnat definitivního trenéra.

33. kolo

Slovan - Znojmo 3:2 (1:1, 0:0, 2:1)

Naše branky: Martinec, Mrázek, Čaloun.

Ostatní výsledky: Zlín - K. Vary 4:6, Třinec - Liberec 3:1, Vítkovice - Č. Budějovice 3:2, Plzeň - Litvínov 3:6, Kladno - Sparta 4:0!

Během vánoční přestávky vedení představilo novou trenérskou dvojici Jan Votruba, Miroslav Mach. Prvně jmenovaný byl angažován z Mladé Boleslavi.

Jan Votruba

34. kolo

Sparta - Slovan 3:1 (0:0, 1:0, 1:1)

Naše branka: Pojkar.

Ostatní výsledky: Litvínov - Slavia 5:3, Znojmo - Liberec 2:4, Třinec - Plzeň 5:2, Č. Budějovice - Kladno 4:5sn, K. Vary - Vítkovice 4:3sn.

35. kolo

Slovan - Karlovy Vary 2:1 (0:0, 1:1, 1:0)

Naše branky: Špirko, Novotný

Ostatní výsledky: Zlín - Slavia 0:2, Vítkovice - Třinec 2:4, Sparta - Č. Budějovice 3:0, Litvínov - Liberec 2:1, Kladno - Znojmo 1:2sn, Plzeň - Pardubice 3:2pp.

36. kolo

Třinec - Slovan 7:2 (2:0, 1:2, 4:1)

Naše branky: Havel, Čaloun.

Ostatní výsledky: K. Vary - Sparta 5:4sn, Zlín - Plzeň 4:3, Slavia - Liberec 2:3, Litvínov - Kladno 1:4, Znojmo - Č. Budějovice 4:3.

37. kolo

Slovan - Zlín 2:5 (1:2, 0:2, 1:1)

Naše branky: Šaffer, Míka.

Jan Heřman v akci.

38. kolo

Pardubice - Slovan 3:2 sn (1:1, 0:1, 1:0-0:0)

Naše branky: Pazourek, Špirko.

Ostatní výsledky: Sparta - Třinec 5:2, Litvínov - Č. Budějovice 3:6, Zlín - Vítkovice 4:2, Plzeň - Liberec 3:4, K. Vary - Znojmo 3:1.

39. kolo

Slovan - Litvínov 0:2 (0:0, 0:1, 0:1)

Ostatní výsledky: Vítkovice - Slavia 3:1, Č. Budějovice - K. Vary 0:1sn, Znojmo - Třinec 6:0, Pardubice - Kladno 4:1, Sparta - Plzeň 4:5pp, Liberec- Zlín 2:0.

40. kolo

Slovan - Liberec 4:1 (1:0, 1:1, 2:0)

Naše branky: Pazourek, Janků, Špirko, Mrázek.

Ostatní výsledky: Kladno - Třinec 5:0, K. Vary - Pardubice 4:5sn, Plzeň - Vítkovice 4:3, Znojmo - Litvínov 2:3sn, Č. Budějovice - Slavia 3:2sn, Sparta - Zlín 2:4.

Druhou branku střílí Pavel Janků.

41. kolo

Slavia - Slovan 4:3 (1:2, 2:0, 1:1)

Naše branky: Novák 2, Martinec.

Ostatní výsledky: Zlín - Kladno 2:5, Plzeň - Č. Budějovice 1:4, Liberec - Vítkovice 2:3, Pardubice - Znojmo 3:2, Třinec - K. Vary 3:4.

42. kolo

Slovan - Vítkovice 2:4 (0:1, 1:2, 1:1)

Naše branky: Nedorost, Zeman.

Ostatní výsledky: Třinec - Litvínov 2:3sn, Znojmo - Zlín 3:0, Kladno - Plzeň 4:1, Pardubice - Č. Budějovice 5:2, v předehrávkách Liberec - Sparta 3:4sn, Slavia - K. Vary 2:4.

43. kolo

Plzeň - Slovan 5:4pp (1:1, 2:0, 1:3-1:0)

Naše branky: Špirko, Novák, Čaloun, Janků.

Ostatní výsledky: Pardubice - Třinec 4:2, Liberec - Kladno 2:3sn, Slavia - Sparta 5:7, Zlín - Č. Budějovice 0:4, Vítkovice - Znojmo 4:1, Litvínov - K. Vary 1:0pp.

44. kolo

Č. Budějovice - Slovan 4:2 (1:1, 1:0, 2:1)

Naše branky: Martinec, Janků.

Ostatní výsledky: Třinec - Slavia 2:1, Litvínov - Zlín 5:3, Znojmo - Plzeň 1:2pp, Kladno - Vítkovice 3:2pp, Sparta - Pardubice 5:2, K. Vary - Liberec 4:2.

45. kolo

Slovan - Kladno 3:4sn (2:0, 0:1, 1:2-0:0)

Naše branky: Špirko, Novák, Hašek.

Ostatní výsledky: Vítkovice - Sparta 2:0, Liberec - Č. Budějovice 2:3sn, Plzeň - K. Vary 2:3sn, Slavia - Znojmo 6:3, Pardubice - Litvínov 1:2.

Jiří Hašek střílí Kladnu třetí gól.

46. kolo

Znojmo - Slovan 5:2 (1:1, 1:0, 3:1)

Naše branky: Evan, Klobouček.

Ostatní výsledky: Slavia - Pardubice 5:2, Kladno - Sparta 3:2sn, Č. Budějovice - Vítkovice 6:0, Třinec - Liberec 4:1, K. Vary - Zlín 2:5, Litvínov - Plzeň 3:3sn.

47. kolo

Slovan - Sparta 0:3 (0:1, 0:1, 0:1)

Ostatní výsledky: Plzeň - Třinec 7:1, Slavia - Litvínov 1:3, Zlín - Pardubice 5:3, Liberec - Znojmo 2:3sn, Vítkovice - K. Vary 2:3sn, Kladno - Č. Budějovice 1:4.

Nedorost při marném obléhání spartánské branky, kterou Hájl Duba.

48. kolo

Karlovy Vary - Slovan 5:3 (3:0, 1:1, 1:2)

Naše branky: Janků, Šaffer, Novák.

Ostatní výsledky: Slavia - Zlín 2:0, Pardubice - Plzeň 3:1, Litvínov - Liberec 3:2pp, Třinec - Vítkovice 4:1, Znojmo - Kladno 3:2, Č. Budějovice - Sparta 0:4.

49. kolo

Slovan - Třinec 2:6 (2:3, 0:3, 0:0)

Naše branky: Čaloun, Zápotočný.

Ostatní výsledky: Sparta - K. Vary 3:4pp, Kladno - Litvínov 5:1, Plzeň - Zlín 5:4pp, Č. Budějovice - Znojmo 0:3, Pardubice - Vítkovice 6:1.

50. kolo

Zlín - Slovan 5:1 (1:0, 2:1, 2:0)

Naše branka: Janků.

Ostatní výsledky: Znojmo - Sparta 7:2, Litvínov - Vítkovice 2:0, Pardubice - Liberec 5:2, Třinec- Č. Budějovice 2:4, K. Vary - Kladno 3:1, Slavia - Plzeň 5:2 (předehráno).

51. kolo

Slovan - Pardubice 2:4 (1:0, 1:2, 0:2)

Naše branky: Novák, Janků.

Ani tahle Novákova branka nám na vítězství nestačila, když uklidil puk do sítě nad Lašákovou vyrážekou.

52. kolo**Litvínov - Slovan 2:3sn (0:1, 1:1, 1:0-0:0)**

Naše branky: Špirko, Čaloun, nájezd Novák.

Ostatní výsledky: Plzeň - Sparta 3:1, Kladno - Pardubice 3:0, Vítkovice - Slavia 1:2, K. Vary - Č. Budějovice 3:4pp, Zlín - Liberec 3:5, Třinec - Znojmo 5:1.

Přímý postup do play off si vybojovalo prvních šest týmů tabulky - Č. Budějovice, Slavia, Liberec, Karlovy Vary, Litvínov, Sparta, do předkola šli Třinec, Kladno, Plzeň, Znojmo, play-out o udržení hráli Vítkovice, Pardubice, Zlín a náš Slovan se ztrátou 23 bodů na Zlín.

Abychom si udělali obrázek, s jakou ztrátou jsme šli do závěrečných bojů o udržení, podíváme se na dílčí tabulku posledních čtyř mužstev po základní části.

11. HC Vítkovice Steel	131:149	72 bodů
12. HC Moeller Pardubice	147:157	70
13. HC RI Okna Zlín	135:166	63
14. HC Slovan Ústečtí Lvi	107:196	43

PLAY-OUT (SKUPINA O UDRŽENÍ)

Čekalo nás tedy 12 zápasů ve skupině o udržení a už při pohledu na konečnou tabulku základní části bylo zřejmé, že pro naše hráče bude nadlidský výkon utéci z posledního místa, protože skupina není samostatnou soutěží, ale body se přičítají k základní části. Přesto jsme v té skupině nehráli špatně, v ní nás předčili pouze Vítkovice, Pardubice a Zlín jsme nechali za sebou.

Výsledky všech našich 12 zápasů:

Vítkovice - Slovan 3:2 (2:0, 0:1, 1:1)

naše branky Martinec, Vágner

Slovan - Zlín 3:4 (2:0, 1:1, 0:3)

Šagát, Janků, Němeček

Pardubice - Slovan 1:2 (1:2, 0:0, 0:0)

Šaffer, Hovorka

Slovan - Vítkovice 2:4 (1:1, 1:1, 0:2)

Káňa, Nedorost

Zlín - Slovan 2:3pp (1:0, 1:2, 0:0-0:1)

Káňa, Klobouček, Šagát

Zlín - Slovan 2:4 (0:3, 1:1, 1:0)

Krajčí 2, Pazourek, Němeček

Slovan - Pardubice 4:3sn (0:1, 1:2, 2:0-0:0)

Šaffer 2, Káňa, nájezd Janků

Vítkovice - Slovan 4:3 (3:0, 1:1, 0:2)*Nedorost, Káňa, Hovorka***Zlín - Slovan 1:4 (0:0, 0:4, 1:0)***Šagát, Nedorost, Vágner, Špirko***Pardubice - Slovan 4:3 (2:0, 1:2, 1:1)***Zápotočný, Pazourek, Pojkar***Slovan - Vítkovice 5:1 (1:0, 4:0, 0:1)***Mrázek 2, Šagát, Novák, Nedorost***Slovan - Pardubice 2:0 (0:0, 0:0, 2:0)***Nedorost, Janků.***Konečná tabulka play-out:**

1. Vítkovice	45:35	27 bodů
2. Slovan	37:29	19
3. Pardubice	30:39	13
4. Zlín	34:43	13

Konečná tabulka celé soutěže po 64 zápasech vč. play-out:

11. Vítkovice	176:184	99 bodů
12. Pardubice	177:196	83
13. Zlín	169:209	76
14. Slovan	144:225	59

Nejlepší naši hráči v kanadském bodování základní soutěže:

útočníci

1. Špirko Rastislav	16+13	29 bodů
2. Janků Pavel	15+10	25
3. Novák Václav	9+11	20
4. Pazourek David	8+10	18
5. Martinec Tomáš	7+9	16
6. Čaloun Jan	6+7	13
7. Šaffer Adam	7+2	9

obránce

1. Novotný Andrej	3 + 6	9 bodů
-------------------	-------	--------

Nejlepší v play-out:

útočníci

1. Šagát Martin	4+9	13
2. Káňa Tomáš	4+3	7
3. Nedorost Andrej	5+1	6
4. Šaffer Adam	3+3	6
5. Krajčí Robert	2+4	6
6. Janků Pavel	3+2	5

obránce

1. Němeček Roman	2+1	3
------------------	-----	---

U extraligové sezóny se musíme zmínit ještě detailněji o jednom jménu - Rastislavu Špírkovi (1984). Původně měl tento slovenský hokejista namířeno do Vsetína, kde již trénoval. Jenže Valaši nedostali nakonec ligovou licenci a Špirko se musel pakovat.

Rastislav Špirko.

Přes celou republiku putoval do Ústí. Zde se postupně etabloval a proboujel se ze čtvrté lajny do první. Jeho nájezdy dokázaly i zkušené brankáře překvapit. V základní části Extraligy byl nejlepším střelcem Slovanu (16 branek). Brzy se sympatický hráč stal miláčkem publika. Po sestupu strávil i další ročník v Ústí, následně se do Extraligy vrátil v dresu Pardubic. Zde si v sezóně 2009/10 připsal i mistrovský titul.

BARÁŽ O SETRVÁNÍ V EXTRALIZE

Poslední naší šancí, jak se udržet v Extralize byla baráž s vítězem 1. ligy Mladou Boleslaví. V dalších dnech jsme zažili jak na ledě, tak v zákulisí věci, které snad do dneška vrtají hlavou nejednomu fanouškovi klubu a možná tak trochu každému z nás. Ale pěkně po pořádku.

Zápas č. 1

Slovan - Mladá Boleslav 4:0 (1:0, 1:0, 2:0)

V pátek, 11. dubna jsme Boleslav přivítali poprvé na vlastním ledě. Před naprosto vyprodanou Zlatopramen arénou (6500 diváků) jsme první zápas zvládli excelentně, soupeři jsme nedali nejmenší šanci a náš výkon byl o třídu lepší sou-

Druhá branka Krajčího po asistenci Nedorosta.

peře. Zápas jsme začali opatrně, vědomi si důležitosti prvního utkání. Naši první branku vstřelil až do šatny v první třetině Krajčí po asistenci Čalouna, ve druhé jsme přidali v polovině utkání druhou branku branku, kterou vstřelil opět Krajčí. Utkání jsme definitivně rozhodli v první polovině třetí třetiny, když se nejdříve trefil opět Krajčí, který zaznamenal v utkání čistý hattrick a pak Hovorka. Róbert Krajčí dal v dosavadních 17 utkáních za Slovan pouze dva góly, dnes si spravil chuť a utkání rozhodl.

Zápas č. 2

Slovan - Mladá Boleslav 0:3 (0:1, 0:0, 0:2)

Většina z nás, kteří viděli první zápas, jsme tu dnes zase. Ale nemůžeme uvěřit svým očím. S prvním hvizdem rozhodčího

Takhle se boleslavští radovali v zápase třikrát!

jsme byli přesvědčeni, že ten rozdíl třídy tu bude dnes opět. Byl, ale žel bohu obráceně. Nikdo z nás naše mužstvo nepoznával. Jen co jsme vystřídali první útok, tak nám náš bývalý hráč Tomáš Sýkora v 2. min. dal gól a my jsme byli v šoku. Nedokázali jsme se ho zbavit nejenom celou první, druhou, ale i poslední třetinu. Trenér hostí Leo Gudas po utkání řekl, že dokázali potrestat každou chybu našich a měl pravdu. Boleslavští rozhodli zápas definitivně v 46. min. třetí třetiny, kdy nám Lukáč dal druhý gól a dvě minuty před koncem zápasu zpečetil výsledek Gajovský. A tak se za stavu série 1:1 stěhovala baráž na led do Mladé Boleslavi.

Zápas č. 3

Mladá Boleslav - Slovan 4:0 (2:0, 1:0, 1:0)

V prvním utkání na ledě Ml. Boleslavi jsme pokračovali v matném výkonu z druhého utkání na vlastním ledě.

Obranný zákrok Daniela Zápotočného.

Už ve druhé minutě utkání nám dal první branku Mikulík a koncem třetiny přidal druhou Richard Král z trestného střílení za faul Zápotočného na Eiselta. Zajímavé však bylo, že jsme měli zatím více šancí, než soupeř. Ve třetí minutě druhé třetiny nám Mikulík dal svou druhou branku a utkání bylo rozhodnuto. My jsme se na nic již nezmohli a tak v předposlední minutě korunoval vítězství domácích brankou Nouza. Za dva zápasy za sebou jsme nedali ani branku a začali jsme tušit, že další naše účast v Extralize se nám vzdalovala...

Zápas č. 4

Mladá Boleslav - Slovan 4:3 pp (1:0, 1:1, 1:2-1:0)

S brankářem Zikmundem místo Přikryla jsme vstoupili do čtvrtého zápasu a věděli jsme, že pokud chceme mít šanci

Baráž hodně bolela.

na konečný úspěch, musíme tentokrát vyhrát. První třetinu byla Boleslav jasně lepší, na branku Eiselta z 8. min. navázal druhou brankou v první minutě druhé třetiny Drábek a my jsme se zpátky do utkání dostali až brankou Hovorky z 28. min. Hovorka pak svojí druhou brankou utkání srovnal a v 51 min. jsme šli brankou Šagáta dokonce do vedení. Za čtyři min. nato se ale Bauerovi podařilo srovnat a o výsledku mělo rozhodnout desetiminutové prodloužení. Do konce prodloužení scházely necelé dvě minuty, podél mantinelu unikal Drábek, náš kapitán V. Novák se mu v tom snažil zabránit, upadl a ztratil hokejku (my jsme v tom viděli faul od Drábka) a domácí se hnali do přečíslení, které zblízka ukončil Gombár protlačným puku do sítě Zikmundovi branky. To rozhodlo, že Boleslav před utkáním u nás měla dva mečboly!

Zápas č. 5

Slovan - Mladá Boleslav 1:7 (1:3, 0:2, 0:2)

Po čtvrtém zápase jsme zažili šok ve chvíli, kdy po celkem vyrovnaném a nešťastně prohraném utkání se prohnala naší kabinou vichřice. Z mužstva byli vyřazeni kapitán Václav Novák, Pavel Janků, David Pazourek, Jiří Hašek, Tomáš Káňa, Daniel Zápotočný a brankář Petr Přikryl. Všichni byli s okamžitou platností posláni na dovolenou. Podle vyjádření generálního manažera Šaffra byly jejich výkony neuspokojivé a neodpovídaly tomu, co předváděli jmenovaní v průběhu sezóny. Dalším důvodem mělo být údajně ovlivnění ze strany Mladé Boleslavi, což jejich vedení v tisku odmítalo. Pro náš klub to byla v extraligové sezóně už druhá čistka.

V průběhu sezóny se v našem mužstvu vystříдалo celkem dvaadvacet hráčů a měli jsme největší fluktuaci ze všech

týmů extraligy. Připomeňme si tedy sestavu, která nám po té neočekávané druhé čistce pro tento zápas zůstala: Zikmund - Němeček, J. Evan, Novotný, Hořava, Pojkar, Vágner, Zeman, Gýna - Čaloun, Špirko, M. Novák, Krajči, Nedorost, F. Mrázek, Hovorka, Šagát, Klobouček, J. Heřman, Martinec. Až za stavu 0:2 pro boleslavské jsme dali naši první a bohužel poslední branku Fr. Mrázkem. Ze hry našich bylo cítit rozčarování z průběhu celé baráže a z dění mimo led.

Boleslav tak ukončila naši jednoroční extraligovou příslušnost.

Hrozen boleslavských hráčů na brankáři Růžičkovi po závěrečném hvizdu, který poslal Ml. Boleslav místo nás do extraligy.

O baráži, dění na ledě i mimo něj se popsalo v tisku mnoho papíru. Za nezdar v ní cítil osobní zodpovědnost i generální manažer David Šaffer, věřil však hráčům, které vybíral. K ba-

ráží se v tisku vyjadřovala i řada hokejových osobností, velice zajímavá byla glosa hokejové legendy Jaroslava Holíka, kterou předkládáme v doslovném znění:

„Vždycky jsem si myslel, že Ústí má na to, aby extraligu udrželo. Navíc se na baráž mohlo připravovat od vánoc. Ale pak hráči v rozhodující chvíli řeknou, že nemají formu. No kde to jsme? Já si vnitřně stojím za tím, že baráž byla neregulérní. Nemám pro to žádné důkazy, které by po mně v Česku každý chtěl. Proto to nechci dál pitvat, už jsem dost starej na to, abych pak někde lítal po soudech.“

Ponechme spekulace spekulacemi, těch bychom se nezbačili. Nezbyvá, než mužstvo a vedení konsolidovat a pokusit se v příštích sezónách o návrat zpět.

Vždyť tak, jako život, tak i sport se skládá z úspěchů a neúspěchů, z vítězství a proher.

Obrovský byl nakonec i smutek našeho skvělého kotle.

Sezóna 2007/2008

První řada zleva: Jiří Zikmund, Miroslav Mach - asistent trenéra, Ing. Pavel Tošovský - předseda představenstva klubu, Milan Antoš - kapitán mužstva, Mgr. Jan Kúbata - přímátor statutárního města Ústí nad Labem, David Pazourek, Ing. David Šaffer - generální manažer klubu, Vladimír Evan - hlavní trenér, Petr Pítkryl, Jaroslav Volke - kustod.

Druhá řada zleva: Přemysl Zeman - marketing asistent, Bc. Bohumil Slaviček - technický manažer a sekretář klubu, Jan Kloz, Andrej Nedorost, Tomáš Klimt, Tomáš Ficenc, Petr Míka, František Mrázek, Jan Klobouček, Jiří Hašek, Adam Šaffer, Martin Váagner, Martin Volke, Róbert Liščák, Vladimír Brož - masér a kustod mužstva.

Třetí řada zleva: Ladislav Morvay - vedoucí mužstva, Petr Hořava, Pavel Janků, Jan Heřman, Andrej Novotný, David Pojkar, Tomáš Houděk, Daniel Zápotočný, Jakub Evan, Jiří Zeman, Rastislav Špirko, Tomáš Martinec, Jan Čaloun, Tomáš Bartoň - masér a kustod mužstva.

kapitola třetí

ZPÁTKY V 1. LIZE

Hořkost z nepovedené baráže v nás ještě stále byla, ale nedlouho po posledním utkání se začaly dít v klubu věci. Už 29. dubna 2008 se konala Valná hromada akciové společnosti HC Slovan, kde společnost Oleofin a.s. potvrdila vstup do klubu. Bylo schváleno navýšení základního kapitálu, kterým společnost Oleofin nabyla významný akciový podíl v HC Slovan. Byli rovněž odvoláni členové představenstva a dozorčí rady a došlo ke zvolení nových členů vrcholných orgánů. Předsedou představenstva a.s. se stal JUDr. Jan Dragomir a prvním úkolem nově zvoleného představenstva klubu byla intenzivní jednání s osobami na pozice generálního manažera klubu a hlavního trenéra A mužstva.

*JUDr. Jan Dragomir,
předseda představenstva*

30. dubna na svoji funkci rezignoval stávající generální manažer Ing. David Šaffer, který po dobu šesti let vedl klub. Za dobu své činnosti dostal klub z poloviny tabulky 1. ligy až do extraligy. V osobním prohlášení klubovému webu uvedl, že si je vědom částečné zodpovědnosti za neúspěšnou baráž o setrvání v extralize. Na druhé straně však jeho výsledky po celou dobu až do vstupu do nejvyšší soutěže byly více než dobré, dění v klubu ovlivnilo významně život ve městě. V klubu odvedl veliký kus manažerské práce. Závěrem po-

děkoval všem sponzorům, spolupracovníkům a v neposlední řadě statutárnímu městu Ústí nad Labem za podporu klubu. Popřál novému vedení, aby se vrátil klub tam, kde už jednou byl a kam jistě patří.

Všichni byli zvědaví, kdo funkci generálního manažera obsadí. Na místo po D. Šafferovi přišel muž, který vlastně svoji hokejovou kariéru u nás končil. Ing. Robert Kysela - mistr světa z roku 1996, odehrál 18 utkání za reprezentaci a v lize odehrál dlouhých 19 sezón, nikdy za svým angažmá neodešel za hranice. Poslední dobou pracoval i jako spolukomentátor hokejových televizních zápasů. Byla mu dána představenstvem důvěra a on nabídku, se kterou ho jako první oslovil primátor města Mgr. Jan Kubata, přijal. Jeho první podmínkou však bylo, že se mu podaří přesvědčit trenéra Miloslava Hořavu, aby přišel do Ústí. Což se podařilo a tak práce nového generálního manažera mohla začít.

*Ing. Robert Kysela,
generální manažer klubu*

Robert Kysela si pro svou práci vytyčil postupné kroky při konsolidaci mužstva tak, aby hrálo v I. lize opět o nejvyšší příčky a byl by rád, kdyby se mu v horizontu zhruba tří let povedlo přivést mužstvo zpátky do extraligy. A tak se mu otevírala jeho první manažerská sezóna.

2008 | 2009

Novým trenérem ústeckých lvů se pro následující sezónu stal bývalý obránce Miloslav Hořava.

*Miloslav Hořava,
14. 8. 1961 Kladno*

Mistr světa z roku 1985, účastník MS 1981, 82, 86, 87, 93, ZOH 1984, 88, 92, 94, Kanadského poháru 1981, 84, 87. V reprezentaci 237 utkání, 28 branek. Po skončení kariéry, kdy hrál i v NHL za N.Y. Rangers začal postupně trénovat - kladenskou mládež, extraligové Kladno, Znojmo, K. Vary - dále pak Ml. Boleslav a reprezentační dvacítku.

Miloslav Hořava si za svého asistenta vybral Jana Votrubu a novým vedoucím mužstva se stal Radomír Mikeš.

Příchody a odchody hráčů jsou znamením začátku každé sezóny, nejinak tomu bylo u této. Hned ta první posila byla jak se patří - do branky přišel Dušan Salfický ze svého posledního působiště v ruském Nižním Novgorodu. Po Petru Přikrylovi, který náš tým opustil, přichází do branky další velké brankářské jméno. A k tomu všemu se ještě podařilo uzavřít smlouvu s dalším brankářem, mladým Radkem Fialou, se kterým zároveň přišel z Litvínova i universál Zbyněk Sklenička. Dále skončil Marek Hovorka, který odešel do slovenského Martina. Na hostování do Děčína

zamířil Daniel Zápotočný. Další posilou se stal Milan Mikulík z Mladé Boleslavi.

Mužstvo posílil i litvínovský matador Ivo Prorok (1969), který naposledy působil ve Vítkovicích a obránce Lukáš Bolf z Č. Budějovic. Smlouvu prodloužil také univerzál Jan Klobouček.

Jan Klobouček

Milan Mikulík

Dušan Salfický

Ivo Prorok

Tradiční přípravou na novou sezónu byl letní pohár Tipsport Hockey Cupu. Celkem naše mužstvo sehrálo 4 zápasy tohoto poháru, v Karlových Varech prohrálo v prodloužení 3:2, doma s Cho-

mutovem 0:4, v Litvínově vyhrálo 4:5 a porazilo doma Kladno 5:0. V přátelských zápasech čtyřikrát vyhrálo, třikrát odešlo poraženo.

Slovan týden před zahájením nového ročníku získal ještě posilu do obrany, urostlého zadáka Martina Tůmu z Litvínova, který vyzkoušel i kluziště v zámoří. Došlo i na volbu nového kapitána a tím se stal Jan Čaloun.

Na úvod sezóny jsme přivítali 10. 9. 2008 mužstvo Havlíčkova Brodu. A start to byl jak se patří. Porazili jsme hosty z Vysočiny 5:1 a připsali si první body do tabulky. A jak vyjelo naše mužstvo na led? V brance Salfický, v obraně Bolf, Němeček, Pojkar, Klobouček, Gýna, Zeman, Tůma, v útoku pak Čaloun, Špirko, Heřman, Novák, Pazoure, Prorok, Šagát, Mikulík, Skleňníčka, Přeučil a mladíci Hanzl s Klozem.

Jan Kloz, Robin Hanzl

V polovině září se k mužstvu připojil Michal Dragoun, který už u nás hrál v sezónách 2003–2005 a v první sezóně naskakoval i za juniorku Slovanu.

První tři kola soutěže jsme vyhráli, v Brně s Kometou 2:3 v prodloužení, doma pak s Chrudimí 3:1. Pak ale přišla nepříjemná sprcha od největšího rivala z Chomutova, a to prohra

2:6. Hned v dalším kole jsme prohráli ve Vrchlabí na nájezdy 3:2, pak doma porazili Havířov 4:1, abychom v následujícím kole prohráli v Jihlavě 3:1. Ale pak přišla naše velká série - od 9. kola jsme jedenáct kol za sebou nepoznali porážku. Doma jsme porazili Beroun, Benátky, Třebíč, Olomouc, Brno na nájezdy a venku jsme kralovali v Porubě, Kadani, Hr. Královém, Mostě, v H. Brodě a Chrudimi.

Naši skvělou sérii ukončil Hradec Králové. Po vítězství v Chomutově 3:2 jsme rozdrtili Jihlavu 8:1 a Porubu 7:0. Ve 27. kole jsme doma prohráli s Kadaní 1:2, ale dalších devět kol jsme nepoznali porážku. Postupně jsme porazili Třebíč, Olomouc, Beroun, Havířov, Chrudim, doma pak Most, Benátky a Jihlavu. Ve 36. kole jsme s Vrchlabím prohráli fotbalovým výsledkem 0:1. Po této porážce jsme dalších osm kol neprohráli.

Základní část jsme tedy vyhráli s počtem 110 bodů před Chomutovem a Kometou Brno.

Michal Dragoun

Zbyněk Sklenička

Trenérům Hořavovi s Votrubou se podařilo dát dohromady mužstvo s nejlepší obranou v soutěži, o čemž svědčil nejmenší počet obdržných branek.

*Snímek se vracíme k vysokému vítězství na Jihlavou v 23. kole. (8:1)
Dragoun před brankářem hostí Řehořem*

Naším soupeřem pro čtvrtfinále play-off se staly Benátky n. Jizerou a my jsme začínali dvěma zápasy doma. V těch jsme zvítězili nejdříve jednoznačně 6:1 (1:0, 2:1, 3:0) a potom 3:1 (1:0, 0:1, 2:0). Třetí zápas série jsme v Benátkách vyhráli 2:3 (0:0, 1:2, 1:1), a čtvrtý zápas Slovan prohrál 4:0 (3:0, 1:0, 0:0). V dalším zápase doma jsme ukončili celou sérii vítězstvím 9:3 (4:0, 4:1, 1:2), když za naše mužstvo zaznamenal hattrick Jan Heřman.

Semifinále play-off

Nelehký soupeř Hradec Králové proti základní části hrál ve výborné formě. V prvním utkání série doma jsme prohráli 2:3 (0:1, 1:2, 1:0) a v druhém se štěstím vyhráli na nájezdy, když ten rozhodující proměnil Čaloun - 3:2 (1:0, 0:1, 1:1 - 0:0).

Ve třetím utkání v Hradci jsme prohráli 2:0 (0:0, 2:0, 0:0) a Hradec se ujal vedení v sérii. Ve čtvrtém utkání jsme sérii srovnali vítězství 2:1 (1:1, 1:0, 0:0) a doma se poté ujali vedení po vítězství 3:1 (1:0, 2:1, 0:0). V rozhodujícím utkání jsme v Hradci Králové vyhráli 4:6 (1:0, 1:3, 2:3), když naší definitivní pojistku vítězství přidal Heřman do prázdné branky při power-play domácích. Těžké semifinále jsme zvládli a ve finále nás čekala Kometa Brno, která v semifinále vyřadila Chomutov.

Finále play-off

Zápas č. 1.

Slovan - Kometa 5:3 (2:0, 1:2, 2:1)

Před vrcholem sezóny jsme získali posilu z Litvínova - našeho odchovance Karla Kubáta a v pátek 13. 3. jsme nastoupili před zraků 6.500 diváků k prvnímu utkání finále.

V tomto utkání padlo celkem 8 branek, více však do branky Komety. Utkání jsme rozhodli v první třetině, když naši první branku dal v 9. min. Špirko, do šatny pak vyprovodil hosty druhou brankou Mikulík. Po dvou minutách druhé třetiny hry přidal Heřman branku třetí. O minutu později bylo ale vše zase jinak. Nejdříve Brabenec a ve stejné minutě Sedlák snížili na rozdíl jedné branky. Utkání nabylo na dramatickosti a před třetí třetinou nebylo nic jisté. V 42. min. Kříž zvýšil na 4:2. V následující minutě nás vstřelil svou druhou branku Brabenec. Naši výhru pečetil do prázdné branky v poslední minutě Špirko. První zápas jsme tedy ke spokojenosti vyprodané arény zvládli a těšili se na druhý.

Zápas č. 2.

Slovan - Kometa 3:1 (1:0, 1:0, 1:1)

Druhé vítězství se nerodilo lehce. Rychlý gól ve 2. min. utkání z hole Jirky Zemana a druhý přesně v polovině utkání z hole Zbyňka Skleničky nás uklidnil, a když pět minut před koncem vstřelil Hovorka třetí gól, nikdo nepochyboval o našem vítězství. V 60. min. za Kometu kosmeticky upravil stav utkání hostující Klimt na 3:1. Zajímavé ale na obou zápasech bylo, že nás Kometa vždy na počet střel přestřílela.

Zápas č. 3.

Kometa - Slovan 5:1 (2:0, 2:1, 1:0)

Třetí utkání se nám opravdu nepovedlo. Po dvou třetinách jsme prohrávali rozdílem tří branek, a to ještě v polovině poslední jsme dostali branku pátou. Naši jedinou branku zaznamenal Sklenička za stavu 3:0 pro domácí. Raději jsme na pondělí 16. 3. rychle zapomněli.

Zápas č. 4.

Kometa - Slovan 3:1 (0:1, 1:0, 2:0)

Kometa tímto zápasem srovnala stav série na 2:2, ale zápas z naší strany byl dlouho vyrovnaný, po dvou třetinách si nikdo nebyl jistý konečným výsledkem, zvláště, když domácí zahodili dost dobrých příležitostí. Vítězství na stranu domácích strhl ve 42. min. Morava a pak v poslední minutě již pečtil Svačina. Série se tedy stěhovala opět zpět do Ústí nad Labem.

Zápas č. 5.

Slovan - Kometa 3:1 (0:0, 2:0, 1:1)

Utkání jako přes kopírák toho brněnského, pouze s tím rozdílem, že do vedení nešli hosté, ale my. Před polovinou utkání se trefil Hovorka, a ve 32. min. Špirko. Ve třetí třetině sice Pucher zdramatizoval utkání svou brankou, ale v 51. min. překonal Janků Hyláka v brance hostí a Slovan tak splnil domácí povinnost.

Nelítostný finálový boj (Špirko, Morava).

Zápas č. 6.

Kometa - Slovan 1:2pp (1:0, 0:0, 0:1-0:1)

Šestý zápas rozhodl o mistru I. ligy a právu utkat se v baráži o Extraligu s poslední Mladou Boleslaví. Už v 5. min. utkání nám dal první branku v utkání domácí Brabenec. Utkání se nám podařilo srovnat ve 46. min. neúnavným a agilním Jirkou Zemanem. Ve třetí min. prodloužení pak odchovanec Komety David Pazourek ve spolupráci s dalším jejím bývalým hráčem Pavlem Janků rozhodl o mistru ligy. Sympatické mužstvo Komety, tak skončilo ve finále za obrovských ovací vyprodané haly Rondo.

Baráž o Extraligu

V baráži na Slovan čekalo poslední mužstvo z Extraligy. Tím mužstvem byl extraligový nováček z Mladé Boleslavi, a tak se opakovala baráž ze sezóny 2007–2008 se stejnými soupeři **Ústí nad Labem - Mladá Boleslav.**

Zápas č. 1.

Mladá Boleslav - Slovan 3:0 (1:0, 0:0, 2:0)

Branky a nahrávky: 2. Klimenta (Boháč, Důras), 58. Vrbata (Sýkora, Schnabel), 59. Důras (J. Novák, Boháč). Rozhodčí: Jeřábek, Fraňo - Bláha, Kostka. Vyloučení: 6:9, navíc Zíb (MBL) 10 min. ZHK. Bez využití. Diváci: 4100. Střely na branku: 36:25.

Zápas č. 2.

Mladá Boleslav - Slovan 2:1p (0:0, 1:0, 0:1-1:0)

Branky a nahrávky: 24. Důras (Boháč), 69. Důras (Boháč) - 48. Janků (Zeman). Rozhodčí: Minář, Mikula - Lederer, Gebauer. Vyloučení: 8:6, navíc Mikulík (UNL) 10 min. NESP. Bez využití. Diváci: 3850. Střely na branku: 28:36.

Pavel Janků v posledním zápase baráže před Schwarzem.

Zápas č. 3.

Slovan - Mladá Boleslav 1:3 (0:2, 0:1, 1:0)

Branky a nahrávky: 49. Janků (Hanzl, Klobouček) - 3. Rod (J. Novák), 19. Vrbata, 31. Král (Nouza). Rozhodčí: Minář, Šindler - Blümel, Barvíř. Vyloučení: 4:6, navíc Heřman (UNL) 10 min. NESP. Bez využití. Diváci: 4956. Střely na branku: 26:25.

Zápas č. 4.

Slovan - Mladá Boleslav 0:2 (0:0, 0:0, 0:2)

Branky a nahrávky: 42. Důras (Boháč), 58. Vrbata (Král). Rozhodčí: Minář, Šindler - Tošenovjan, Hlavatý. Vyloučení: 8:11. Využití: 0:1. Diváci: 4120. Střely na branku: 32:17. Průběh utkání: 0:2.

K celé baráži snad jenom poslední slovo našeho trenéra:

Miloslav Hořava: Gratuluji soupeři. Před sérií byl favoritem a to potvrdil. Jasně nás přehrál, neměli jsme žádnou šanci. Dali jsme za čtyři zápasy dva góly, čímž samozřejmě nemůžeme pomýšlet na nějaký úspěch. Mrzí mě včerejší utkání. Dnes to bylo ale lepší, byla tam ta bojovnost. Šance byly, ale na šance se nehraje. Hraje se na góly. Bohužel jsme na Boleslav hokejově neměli. To dokazují ty dva góly, co jsme dali. Mladá Boleslav zůstala v extralize oprávněně.

Sezóna 2008/2009

První řada zleva: Radek Fiala, Miloslav Hořava - hlavní trenér, Andrej Novotný, David Pazourek, JUDr. Jan Dragomír - předseda představenstva, Mgr. Jan Kubata - primátor statutárního města Ústí n.L., Ing. Robert Kysela - generální manažer, Jan Čaloun, Milan Mikulík, Jan Votruba - asistent trenéra, Dušan Salfický.

Druhá řada zleva: Přemysl Zeman - marketing, Jaroslav Volke - kustod, Martin Vágnr, Vladimír Brož, Václav Novák, Jan Klobouček, Martin Tůma, Zbyněk Sklenička, Martin Šagát, Roman Němeček, Vladimír Gýna, Jan Kloz, Martin Volke, Vladimír Brož - masér a kustod.

Třetí řada zleva: Radomír Mikeš - sekretář a vedoucí mužstva, Martin Novák, Jan Heřman, Pavel Janků, Robin Hanzl, Petr Přeučil, David Pojkar, Lukáš Bolj, Ivo Prorok, Jiří Zeman, Rastislav Špirko, Tomáš Bartoň - masér a kustod.

2009 | 2010

Druhý pokus o návrat do nejvyšší soutěže a předposlední sezóna naší dosavadní historie.

Ještě ani hráčům nezačala dovolená a v dubnu přišla první zpráva o změnách v mužstvu, a to hned na postech nejvyšších. Oba trenéři, jak Miloslav Hořava, tak Jan Votruba u mužstva skončili a před generálním manažerem Robertem Kyselou stál úkol kým oba trenéry nahradit.

Netrvalo dlouho a nástupce Miloslava Hořavy byl znám. Stal se jím odchovanec Slovanu a velká postava celého českého hokeje, Petr Rosol. Blíže se o něm dočtete v další kapitole této knížky, která je věnována největším osobnostem klubu.

Koncem dubna už byla trenérská dvojice kompletní - jako asistent Rosola byl jmenován Milan Skrbek.

Petr Rosol

Milan Skrbek

Milan Skrbek

Narozen: 5. ledna 1954 v Jablonci nad Nisou

Absolvent Fakulty tělesné výchovy a sportu UK v Praze, učitelský obor branná a tělesná výchova a specializace na lední hokej.

Hráčská kariéra: Smržovka (1960–1968), Liberec (1968–1969), PZ Kladno (1969–1973), Poldi Kladno (1973–1980), pětinasobný mistr nejvyšší soutěže), Dukla Trenčín (1980–1981), Poldi Kladno (1981–1983), Slaný (1983–1985), Beroun (1985–1988). Trenérská kariéra: dorost a junioři Poldi Kladno (1987–2000), asistent A - mužstva Kladna (2000–2002), asistent A - mužstva Znojma (2002–2004), Kolín (2004–2006), dorost a junioři Liberec (2006–2008).

Noví trenéři si začali také tvořit mužstvo pro novou sezónu. Do mužstva přišel Vladimír Vrtek z Mostu, Pavel Kříž z Vrchlabí, Michal a Roman Pšurných ze Zlína, z Vrchlabí Rok Pajič a brankář Zdeněk Orct, který už loni zaskakoval za zraněného Dušana Salfického. Slovan posílila dlouholetá opora Litvínova Jan Alinč - účastník OH 1994 v Albertville, hráč Slavie, K. Varů, který si také zahrál ve Švédsku a Německu. Smlouvu prodloužili: Hovorka, Klobouček, Kříž, Heřman a z hostování se vrátil Vobořil. Tým opustil Jan Čaloun, který přijal nové angažmá ve Vrchlabí.

Všichni noví hráči se postupně zapojovali do letní přípravy, která vyvrcholila přípravnými zápasy a Tipsport Cupem.

V letošním roce jsme byli zařazeni do skupiny B Tipsport Cupu, kde nás čekali tito soupeři: Litvínov, Mladá Boleslav, Karlovy Vary a Liberec.

Přehled výsledků: Ml. Boleslav - Ústí n. L.	4:5
Ústí n. L. - K. Vary	4:2
Liberec - Ústí n. L.	3:2
Ústí n. L. - Litvínov	4:3

V semifinále Tipsport Cup: Sparta - Ústí n. L. 5:4

V přátelských zápasech jsme remizovali na Kladně 6:6, v odvetě doma pak prohráli 2:3. Chomutov jsme porazili 5:3, v odvetě remizovali 1:1. V posledním utkání přípravy jsme doma rozdrtili Kadaň 6:1.

Jan
Alinč

Zdeněk
Orct

Sezónu 2009–2010 jsme začínali 12. září v Berouně. Sestava Slovanu v prvním utkání:

Salfický - Němeček, Pojkar, Klobouček, Zeman, Kříž, Vobořil, Gýna, Mizera - Šagát, Mikulík, Sklenička - Janků, Alinč, Heřman - Hovorka, Pajič, Pazourek - Kloz, Kříž, Pšurný R.

V utkání jsme nenechali nikoho na pochybách a s přehledem zvítězili 5:0, když naše branky dali Hovorka, Klobouček, Pajič, Janků a Kloz. Ve vítězných zápasech a dobrých výkonech jsme pak pokračovali dalších deset kol, když v domácích zápasech jsme porazili Kadaň 4:3pp, Třebíč 2:1sn, Hr. Králové 2:0, Šumperk 8:1 a Benátky 1:0. Hořkost první porážky jsme okusili až v 11. kole na ledě Chomutova, kde nás chomutovští přehráli 6:3.

Po této porážce jsme dalších 12 kol neprohráli. Postupně jsme porazili: Havířov 2:0, Vrchlabí 3:1, Beroun 6:2, Olomouc 5:2, Tábor 3:2, dále pak Jihlavu 3:1, H. Brod 4:2, Kadaň 6:0, Třebíči

5:2, Hr. Králové 2:1 a Šumperk 3:2. Naše vítězná šňůra skončila na vlastním ledě, když když nás Znojmo přehrálo v prodloužení 3:2. V následujícím zápase v Benátkách jsme odešli poraženi vysoko 5:0.

Po zápase řekl trenér Rosol, že se nedá hodnotit, vybrali jsme si „den blbec“.

V dalším zápase Slovan čekal Chomutov, kterému jsme chtěli oplatit porážku z jejich ledu. Slovan vyhrál až v prodloužení, 4:3 kdy poslal hosty do kabin šest vteřin před koncem Roman Němeček. V Havířově jsme porazili domácí tým 3:1 a doma Jihlavu 5:2, Vrchlabí 2:1 a základní část před rozdělením na sudá-lichá jsme uzavřeli ve 30. kole doma vítězstvím nad Havl. Brodem v poměru 7:2.

Hned v prvním kole rozdělené soutěže jsme jeli do Šumperka, kde jsme zvítězili 3:1. V dalším domácím zápase Slovan ušetřil mužstvu Tábora nadílku 12:1.

Pavel Janků oslavuje jeden z gólů svého prvního hat-tricku v barvách Slovanu proti Táboru.

V Kadani jsme zvítězili 9:4 a mezi svátky porazili doma Znojmo 4:3. Poslední zápas v roce 2009 jsme nezvládli, ve Vrchlabí jsme získali pouze bod, když jsme prohráli 4:3 na nájezdy.

Do nového roku 2010 vstoupil Slovan vítězně, na domácím ledě jsme porazili Třebíč 6:2. V tomto zápase se v našem dresu poprvé objevil ústecký odchovanec obránce Marek Trončínský z Kladna.

Marek
Trončínský

Miroslav
Gureň

Dalšími osmi zápasy jsme si vytvořili novou vítěznou šňůru, kdy jsme postupně porazili: Hradec Králové 2:1, Chomutov 6:5, Šumperk 8:3, Tábor 5:3, Znojmo 6:4, Třebíč 2:1, Kadaň 5:2 a Vrchlabí 5:1.

Po tomto zápase ohlásilo vedení klubu další posilu do obranných řad - z Litvínova k nám přišel 33-letý Miloslav Gureň, který kdysi začínal s hokejem ve Zlíně. V předposledním zápase základní části soutěže před play-off jsme prohráli doma s Hr. Králové 2:3sn a v odvetě s Chomutovem zvítězili 4:3sn. Vítězný nájezd proměnil Roman Němeček.

Jako vítězný tým celé základní části jsme čekali na soupeře z osmifinále play-off. Tímto soupeřem se stala Kadaň.

V prvním zápase na vlastním ledě jsme Kadaň porazili 3:1 (0:0, 1:1, 2:0). V polovině zápasu soupeř dokonce vedl, ale

po minutě vyrovnala naše posila z Litvínova Heinisch a v poslední třetině přidali branky Pajič a Janků, a tak jsme si mohli zapsat první vítězství.

Druhý zápas už byl pro naše hráče znatelně jednodušší, i když jsme čekali na první branku celých patnáct minut, kdy se trefil Jan Alinč. Ve druhé třetině jsme přidali dvě branky z holí Heinische a Pajiče a definitivní tečku za utkáním na 4:0 přidal v polovině třetí třetiny Kloz.

*Rok
Pajič*

*David
Pojkar*

Ve třetím utkání padlo celkem 14 branek. Slovan zvítězil 8:6 (2:2, 3:3, 3:1), kdy poslední branku dával do prázdné při power-play domácích Mikulík.

Ve čtvrtém zápase serie jsme zvítězili 6:1 (3:0, 1:1, 2:0). V tomto utkání obránci Jan Klobouček a David Pojkar vstřelili každý po 2 brankách.

Naším soupeřem pro semifinále se po vítězství nad Třebíčí stal Hradec Hrálové.

Semifinále play-off

V prvním utkání semifinále zvítězil Slovan 6:3 (2:0, 1:1, 3:2), když naše branky vstřelili Janků, Pajič, R. Pšurný, Skle-

nička, M. Pšurný a Alinč. Ve druhém utkání rozhodl Slovan již v první třetině, kterou vyhrál 5:0. Slovan - Hradec Králové 9:1 po třetinách (5:0, 4:0, 0:1).

Za stavu 2:0 v sérii v náš prospěch jsme se stěhovali do Hradce Králové. V prodloužení jsme podlehli brankou, kterou nám minutu před vypršením času vstřelil Volráb. Naše branky vstřelili Heřman a Kloz. Hradec - Slovan 3:2 po prodloužení (0:0, 1:0, 1:2-1:0).

Jan Alinč už jenom přihlíží, jak puk z hole Pavla Janků končí za zády brankáře hradeckých Vošvrdy a otáčí stav na 2:1.

V čtvrtém utkání semifinále jsme podlehli Hradci 6:1 (3:0, 1:0, 2:1), kdy naši jedinou branku vstřelil za stavu 6:0 Heinisch. Za stavu 2:2 se semifinálová série stěhovala zpět do Ústí nad Labem.

V pátém utkání jsme nastříleli hradeckým devět branek a ujali se vedení v sérii 3:2. Slovan - Hr. Králové 9:4 (2:1, 3:2,

4:1), naše branky Heřman 2, Pazourek 2, Janků, Pajič, R. Pšurný, Mikulík, Němeček.

David
Pazourek

Jan
Heřman

V šestém utkání si Slovan vítězstvím 5:1 zajistil postup do finále. Hr. Králové - Slovan 1:5 (0:1, 1:3, 0:1), naše branky Heinisch 2, Pazourek 2, Mikulík.

Finále play-off

Do finále se podle očekávání probojoval Chomutov, a tak se diváci mohou těšit na severočeské derby.

Zápas č. 1.

Finále začínalo v ústecké aréně a 6.400 diváků vidělo dramatický zápas nahoru dolů, kde na obou stranách hrály prim obrany. V polovině první třetiny jsme přežili oslabení a pak nechtatelnou bombou od modré prostřelil Gureň Cháberu v brance hostů - 1:0. Zlatopramen aréna explodovala nadšením, které vydrželo až do 6. min. druhé třetiny, kdy nejprve Pulpán vystřelil na Salfického a do branky zblízka dorazil Jeslínek. V polovině utkání pak Hovorka strhl vedení na naši stra-

nu a to vydrželo do konce utkání. Slovan - Chomutov 2:1 (1:0, 1:1, 0:0).

Zápas č. 2.

I druhé utkání série doma se Slovanu povedlo. Utkání jsme rozhodli už počátkem utkání, kdy po brance R. Pšurného ve 3. min. a Alinče ve 4. min., střídal Cháberu v brance hostů Hanuljak. Ve druhé třetině jsme odskočili na rozdíl tří branek a po Dragounově gólu, před odchodem do kabin nám trochu zkomplikoval situaci hostující Hruška. Ve třetí třetině diváci ještě neseděli na svých místech, když čtvrtou branku přidal Jirka Zeman, dvě minuty po něm se trefil mladíček Robin Hanzl a bylo rozhodnuto definitivně. Slovan - Chomutov 5:2 (2:0, 1:1, 2:1).

R. Pšurný střílí už ve 3. min. utkání první branku

Zápas č. 3.

Třetí utkání v sérii přineslo vyrovnanou hru, kdy v základní hrací době skončilo utkání 3:3. V prodloužení vstřelil rozhodující čtvrtý gól Chomutova Hruška a snížil sérii na 2:1 v náš prospěch. Chomutov - Slovan 4:3 pp (1:1, 2:2, 0:0-1:0), naše branky Pajič, Janků, Mikulík.

Zápas č. 4.

Čtvrté utkání Chomutov zaslouženě vyhrál 5:2 a vyrovnal finálovou sérii na 2:2. Chomutov - Slovan 5:2 (2:1, 3:0, 0:1), naše branky bratři Pšurní. Střelcem utkání byl chomutovský Skořepa, který nám dal dvě branky. Vybudovaný náskok z domácího prostředí se rozplynul a začínalo se znovu.

Zápas č. 5.

Poslední březnový den nám přinesl štěstí, které jsme podpořili ale velikou snahou, dobrou obranou a větší vůlí po vítězství. Po bezbrankové první třetině jsme se ujali v polovině zápasu vedení brankou Pajiče, na kterou ale koncem druhé třetiny odpověděli chomutovští Hruškou. Ve stejné minutě jsme ale opět strhli vedení na svoji stranu brankou, kterou vstřelil Jirka Zeman, a to asi hosty zlomilo. V poslední třetině vstřelil branku mladý Marek Trončinský a následoval ho svojí druhou brankou Rok Pajič. Slovan - Chomutov 4:2 (0:0, 2:1, 2:1).

Marek Trončinský střílí třetí branku v zápase.

Zápas č. 6.

Chomutovský stadion nám v letošní sezóně nepřinášel štěstí a nepřinesl nám ho ani v tomto zápase. Za chomutovské nastoupila celá útočná řada z extraligových K. Varů: Kuběna, Kovář, Dej. Už v 5. min. se Chomutov ujal vedení brankou Kováře. V 9. Janků srovnal a do kabin se šlo po první třetině za stavu 1:1. Dvěma rychlými góly Slovan zmrazil exústecký Václav Eiselt. Třetí branku v této třetině nám dal bouřlivák Duda a utkání bylo rozhodnuté. Ve třetí třetině zkompletoval svůj hatrik Eiselt. Chomutov - Slovan 6:2 (1:1, 3:0, 2:1).

Zápas č. 7.

Maximální možný počet utkání v sérii byl zakončen v ústecké aréně. Brankou Skleničky jsme šli v 8. min. první třetiny do vedení. Po šesti minutách srovnal Kraft na 1:1 a tento stav vydržel do poslední třetiny, kdy v 53. min. rozhodl celou sérii ve prospěch Chomutova Kovář. V tu chvíli 6.500 diváků tušilo, že si v letošní sezóně baráž o extraligu zahraje náš finálový soupeř. Sestava Slovanu: Salfický - Němeček, Pojkar, Klobouček, Zeman, Novotný, Gureň, Trončinský, Sklenička - Janků, Alinč, Pazourek, Hovorka, Pajič, Eberle, Šagát, Hanzl, Heřman, M. Pšurný, Mikulík, R. Pšurný.

I přes smutný konec aplaudovala hala našim hráčům a děkovala jim za výkony v celé sezóně. Ne po každé se podaří vyhrát, tentokrát se štěstí přiklonilo na stranu chomutovských.

Pazourek, Janků před brankou Chomutova.

Smutek na střídačce Slovanu.

Osobností této sezóny a miláčkem publika byl nepochybně Dušan Salfický (1972). Zkušený brankář podepsal smlouvu s ústeckým Slovanem v létě 2008. Dušan kraloval brankovišti s úspěšností zákroků nad 92 %. Průměr obdržených branek 1,87 na utkání. Po vítězném domácím zápase děkoval a tleskal spokojeným tribunám se sombrerem na hlavě. Bavil se hokejem, užíval si pohodu. V následující sezóně se pravidelně střídal s dalším matadorem Zdeňkem Orctem. Oporou Slovanu byl i v sezóně 2010/11, kdy také pomáhal Indiánům z Plzně a prvoligovému nováčkovi Litoměřicím.

Hráči Slovanu děkují fanouškům za podporu.

Zmínili jsme se o Dušanovi Salfickém. Ale ještě o někom bychom na tomto místě měli napsat. Fanoušci by nám určitě neodpustili, kdybychom se nezmínili o velké postavě Slovanu posledních let, a to o Pavlovi Janků (1969). Rodák ze Šumperka, který se na sklonku své kariéry upsal našemu mužstvu je odchovancem Ingstavu Brno. Převážnou část své kariéry strávil ve Zlíně a Třinci, ale seniorskou kariéru začal v Kometě. Míhl se též v pražské Slávii, a Karlových Varech. V té době si udržoval v průměru úctyhodných čtyřicet bodů za sezónu. Všichni fanoušci nedají dodnes dopustit na více než „stoleťou“ lajnu Janků - Alinč - Pazourek.

V této sezóně jsme pevnost bohužel neubránili.

Sezóna 2009/2010

První řada zleva: Zdeněk Orct, Andrej Novotný, Milan Skrbek - asistent trenéra, Ing. Robert Kysela - generální manažer, Jan Alinč, JUDr. Jan Dragomír - předseda představenstva klubu, Jan Klobouček - kapitán mužstva, Mgr. Jan Kubata - primátor statutárního města Ústí n.L., Petr Rosol - hlavní trenér, Milan Mikulík, Dušan Salfický.

Druhá řada zleva: Přemysl Zeman - marketing, Radomír Mikeš - sekretář a vedoucí mužstva, David Mizera, Marek Hovorka, Michal Pšurný, Milan Vobořil, František Mrázek, Zbyněk Sklenička, Martin Šagát, Roman Němeček, Adam Šaffer, Vladimír Gýna, David Pazourek, Radek Fiala, Vladimír Brož - masér a kustod.

Třetí řada zleva: Ondřej Havlíček, Jan Heřman, Pavel Janků, Rok Pajič, Pavel Kříž, David Pojkar, Roman Pšurný, Michal Dragoun, Jiří Zeman, Ondřej Kříž, Jan Klöz, Jaroslav Volke - kustod.

2010 | 2011

TŘETÍ POKUS O EXTRALIGU ANEB 65. SEZÓNA

V září roku 2010 jsme oslavili začátek 65. sezóny ledního hokeje v Ústí nad Labem. Touto sezónou začal třetí pokus o návrat do Extraligy. Pojdme si ji tedy přiblížit, protože opět stála za to.

Trenéři Petr Rosol a Milan Skrbek si vysloužili důvěru klubu, a tak mohli podepsat smlouvu na další dvě sezóny. Příprava na novou sezónu začala poslední týden v dubnu.

V květnu byl posílen i management klubu - na místo sportovního manažera přišel Jaromír Šindel (1959), který naposledy působil jako trenér v Třebíči.

| Jaromír Šindel

Největší část své brankářské kariéry prožil v pražské Spartě, v r. 1985 se stal mistrem světa. Pětkrát byl účastníkem MS, dvakrát Olympijských her a dvakrát Kanadského poháru. V hokejovém prostředí je znám pod přezdívkou Čestá.

Přípravy na nadcházející sezónu se již nezúčastnili Gýna, Novotný, Šaffer, Fr. Mrázek a bratři Pšurní.

Mužstvo posílili: Pavel Francouz, Tomáš Rod, Marek Čurilla, Richard Diviš, David Ludvík, Petr Kanko. Na další dvě sezóny se upsal Slovanu Miloslav Gureň a do roku 2014 Rok Pajič. Do Třebíče odešel brankář Radek Fiala a do Plzně Dušan Salfický. Mužstvo tak v průběhu přípravy pomalu dostávalo svou tvář včetně Jana Kováře, který nám pomáhal v závěrečných bojích.

*Pavel
Francouz*

*Jan
Kovář*

Na tomto místě bychom se měli zmínit ještě o jedné skutečnosti. Na základě spolupráce Slovanu a litoměřického nováčka se v průběhu sezóny objevilo v litoměřických řadách mnoho našich hráčů.

Přehled přípravných zápasů:

Kladno - Ústí n. L.	6:0	Ústí n. L. - H. Králové	5:1
Ústí n. L. - Vrchlabí	6:3	Kadaň - Ústí n. L.	1:2
Ústí n. L. - Wolfsburg	3:7	Ústí n. L. - Kladno	1:2
Ml. Boleslav - Ústí n. L.	4:2	K. Vary - Ústí n. L.	2:2
Liberec - Ústí n. L.	2:0	Ústí n. L. - Kadaň	1:4
		Litvínov - Ústí n. L.	2:4

Utkání s extraligovými týmy byly součástí Tipsport Cupu.

V základní části této sezóny Slovan neokusil porážku ve 32 zápasech. Za zmínku z nich stojí vysoké vítězství nad mužstvem Znojma 10:1 a nad Chomutovem 6:2.

A tak jsme se mohli opět po právu těšit z vítězství po základní části soutěže, ikdyž cesta přes play-off do baráže o extraligu nebyla vůbec snadná.

Statistiky kanadského bodování nejlepších hráčů po základní části

zápasy průměr úspěšnost

Brankáři

1. Dušan Salfický	6	1,14	96,25
2. Pavel Francouz	15	2,22	92,71
3. Zdeněk Orct	26	2,30	92,05

zápasy branky asistence body

Obránci

1. Lukáš Poživil	39	3	14	17
2. Jan Klobouček	40	3	14	17
3. Roman Němeček	43	4	11	15

Útočníci

1. Robin Hanzl	42	13	26	39
2. Marek Čurilla	40	15	11	26
3. Jan Kloz	34	8	18	26
4. Richard Diviš	43	13	12	25
5. Jan Alinč	32	7	18	25

PLAY OFF 2010–2011

Čtvrtfinále

Pátek 18. 2. 2011

Čtvrtfinálová bitva nebyla pro Slovan vůbec lehká. Už první utkání naznačilo, že vrchlabští hráči jsou na tuto sérii dobře připraveni. Vyhráli první třetinu a my jsme byli trochu zaskočeni. Ve druhé třetině jsme však vývoj utkání otočili a ve třetí si dokráčeli pro první vítězství v sérii.

HC Slovan Ústečtí Lvi - HC Elektromont Vrchlabí 4:2 (0:1, 2:0, 2:1)

Branky a nahrávky: 29. Handlovský (Černý, Hanzl), 40. Hanzl (Handlovský), 52. Handlovský (Hořava, Roubík), 60. Ludvík (Klobouček, Mikulík) - 11. Bauer (Hubáček, Beck), 58. Beck (Filip, V. Drábek). **Vyloučení:** 12:8, navíc Sklenička (UNL) 10 min. NESP. **Využití:** 0:1. **V oslabení:** 2:0. **Diváci:** 3 370. **Střely na branku:** 41:31 **Průběh utkání:** 0:1, 3:1, 3:2, 4:2.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Orct - Pojkar, Gureň, Vobořil, Sklenička, L. Poživil, Hořava, Klobouček, Černý - Janků, Mikulík, Ludvík - Čurilla, Alinč, Hampl - Pajič, Roubík, Diviš - Kloz, R. Hanzl, Handlovský

Stav série 1:0

Sobota 19. 2. 2011

Celé utkání nepadla branka, a tak přišly na řadu nájezdy. V nich měli více štěstí hosté a nečekaně srovnali stav série. Hostující Filip byl jediným z hráčů na obou stranách, kterému se podařilo překonat brankáře soupeře.

**Slovan - Vrchlabí 0:1sn
(0:0, 0:0, 0:0 - 0:0 - 0:1)**

Branky a nahrávky: rozhodující nájezd Filip. **Vyloučení:** 7:6.
Bez využití. Diváci: 3620. **Střely na branku:** 41:37 **Průběh utkání:** 0:1.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Pojkar, Gureň, Vobořil, Skle-
nička, L. Poživil, P. Hořava, Klobouček, K. Černý - Janků, Miku-
lík, Ludvík - Čurilla, Alinč, Hampl - Pajič, Roubík, Rod - Kloz, R.
Hanzl, Handlovský.

Stav série: 1:1

Rozhodující nájez proměňuje vrchlabský Filip.

Úterý 22. 2. 2011

Naše nedisciplinovaná hra, odměněná rozhodčími častým vylučováním, pokračovala i ve třetím utkání. Vrchlabí využilo dvě přesilovky a rozhodlo tak utkání ve svůj prospěch.

Vrchlabí - Slovan 3:2

(0:0, 1:0, 2:2)

Branky a nahrávky: 30. Kousal (Radil), 42. Radil (Dudáš), 52. Látal (Pácal) - 46. Handlovský, 59. Mikulík (Kloz, Klobouček).

Vyloučení: 4:11. **Využití:** 2:0. **Diváci:** 1873. **Střely na branku:** 24:27. **Průběh utkání:** 2:0, 2:1, 3:1, 3:2.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Orct - L. Poživil, K. Černý, Klobouček, Sklenička, Gureň, P. Hořava, Pojkar, Vobořil - Kloz, Diviš, Janků, Čurilla, Mikulík, Rod, Alinč, Roubík, Hampl, Handlovský, Pajič, R. Hanzl.

Stav série: 2:1

Jaroslav
Roubík

Kamil
Černý

Středa 23. 2. 2011

Ve čtvrtém utkání se naše disciplína zlepšila, o čemž svědčí stejný počet vyloučených na obou stranách. Jednu přesilovku jsme v první třetině využili a šli do vedení, které jsme udrželi až do poloviny utkání. Pak však domácí srovnali stav a rozhodující branku vstřelil v prodloužení obránce Slovanu Černý a stal se tak hrdinou utkání. Série se tak za nerozhodného stavu stěhovala zpět do Ústí.

Vrchlabí - Slovan 1:2p

(0:1, 1:0, 0:0 - 0:1)

Branky a nahrávky: 31. Radil (Kousal, Rusnák) - 9. Mikulík (Roubík), 67. Černý (Hanzl, Handlovský). **Vyloučení:** 7:7, navíc Gureň (UNL) TS a Dudáš (VRC) 10 min. **Využití:** 0:1. **Diváci:** 2000 (vyprodáno). **Střely na branku:** 31:45. **Průběh utkání:** 0:1, 1:1, 1:2.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Klobouček, K. Černý, Pojkar, Gureň, Vobořil, L. Poživil - R. Hanzl, Kloz, Handlovský - Mikulík, Roubík, Diviš - Hampl, Alinč, Sklenička - Rod, Čurilla, Pajič.

Stav série: 2:2

Sobota 26. 2. 2011

V pátém utkání jsme soupeře jednoznačně přehráli a za slouženě Ústečtí Lvi zvítězili 5:0.

Slovan - Vrchlabí 5:0

(1:0, 2:0, 2:0)

Branky a nahrávky: 13. Čurilla (Pajič), 30. Pajič (Alinč), 39. Roubík (Mikulík, Poživil), 43. Vobořil (Poživil, Pajič), 56. Alinč (TS). **Vyloučení:** 7:10, navíc Zuka (VRC) TS. **Využití:** 2:0. **V oslabení:** 1:0. **Diváci:** 4 240. **Střely na branku:** 40:26.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Orct - Klobouček, K. Černý, Pojkar, Gureň, L. Poživil, Vobořil - Kloz, R. Hanzl, Handlovský - Mikulík, Roubík, Diviš - Sklenička, Alinč, Hampl - Čurilla, Pajič, Rod.

Stav série 3:2

Pondělí 28. 2. 2011

Šesté utkání se pro nás nevyvíjelo vůbec dobře, když domácí do poslední třetiny vstupovali s doubrankovým náskokem. Ve třetí třetině si však vybral svoji pětiminutovku Lukáš Handlovský, který třemi góly obrátil nepříznivý stav a ukončil tak čtvrtfinálovou sérii.

*Lukáš Handlovský
střelec čtyř branek*

Vrchlabí - Slovan 3:4**(0:0, 3:1, 0:3)**

Branky a nahrávky: 21. Hubáček (Čížek), 25. Urban (Filip), 37. Čížek (Pácal, Hubáček) - 33. Handlovský (Kloz, Pojkar), 47. Handlovský (Hanzl, Šagát), 49. Handlovský (Klobouček), 51. Handlovský (Hanzl) **Vyloučení:** 7:8. **Využití:** 1:2. **Diváci:** 1927.

Střely na branku: 37:30. **Průběh utkání:** 2:0, 2:1, 3:1, 3:4.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - L. Poživil, K. Černý, Klobouček, Gureň, Pojkar, Vobořil - Čurilla, Rod, Diviš, Janků, Mikulík, Sklenička, Kloz, Alinč, Roubík, Hampl, Šagát, Handlovský, R. Hanzl, Pajič

Konečný stav série: 2:4

Semifinále

Pondělí 7. 3. 2011

V semifinále nás čekal Havlíčkův Brod, který se prezentoval letos v lize útočným hokejem, o čemž svědčila i bilance vstřelených branek po základní části. Slovan však nenechal nikoho na pochybách kdo je v této sérii favoritem. Již v první třetině Slovan rozhodl první utkání série ve svůj prospěch.

HC Slovan Ústečtí Lvi - HC Rebel Havlíčkův Brod 4:2 (3:0, 1:2, 0:0)

Branky a nahrávky: 3. Šagát (Mikulík, Roubík), 5. Handlovský (Kloz), 18. Černý (Hanzl, Kloz), 35. Pajič (Alinč, Poživil) - 24. Zábranský (Šavňhal, Zohorna), 29. Knotek (Holec, Meidl). **Vyloučení:** 9:7, navíc Holec 10 min. NESP a Knotek (oba HBR) TS. **Využití:** 4:0. **Diváci:** 4 014. **Střely na branku:** 35:27. **Průběh utkání:** 3:0, 3:2, 4:2.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Orct - J. Jeřábek, Pojkar, L. Poživil, Vobořil, P. Hořava, Gureň, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Šagát - Sklenička, Alinč, Hampl - Čurilla, Pajič, Ludvík - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série 1:0

Úterý 8. 3. 2011

Druhý zápas skončil stejným výsledkem, jako první, ale jednoduchý vůbec nebyl. Po dvou třetinách jsme prohrávali, ikdyž jsme neproměnili řadu brankových příležitostí. Hodně z nich zlikvidoval brankář Slipčenko a když už se zdálo, že zápas půjde do prodloužení, zvedl prapor kapitán týmu Klobouček, sám projel celé hřiště, přihrál před branku na teč Pajičovi a utkání bylo rozhodnuto. Při power-play hostí pečetil

do prázdné brány vítězství Roubík. Domácí pevnost zůstala tedy nedobita a povinnost splněna.

Jan
Klobouček

Lukáš
Poživil

Slovan - Havlíčkův Brod 4:2

(0:1, 1:1, 3:0)

Branky a nahrávky: 22. Alinč (Pojkar), 49. Šagát (Hanzl, Klobouček), 57. Pajič (Klobouček, Alinč), 60. Roubík (Černý) - 16. Zohorna (Soldán, Knotek), 36. Knotek (Holec, Kempný). **Vyloučení:** 3:5, navíc Holec (HBR) 10 min. NESP. **Využití:** 1:0. **Diváci:** 3 750. **Střely na branku:** 47:30 **Průběh utkání:** 0:1, 1:1, 1:2, 4:2.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - J. Jeřábek, Pojkar, L. Poživil, Vobořil, do 40. P. Hořava, do 40. Gureň, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Šagát - do 40. Sklenička, Alinč, Hampel - do 40. Čurilla, Pajič, Ludvík - do 40. Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série 2:0

Pátek 11. 3. 2011

Ve třetím utkání předvedli naši hráči neuvěřitelný obrat. Borci z Vysočiny na nás vletěli jako uragán a první třetinu jednoznačně vyhráli 3:0. Ve druhé třetině Slovan snížil na rozdíl dvou branek a poslední třetinu ovládl tak, jako domácí první

a výsledkem 3:0 otočil utkání. Ve svém prvním utkání za naše mužstvo se trefila rovněž posila z Plzně Jan Kovář.

Krátké vedení hostů ukončil vyrovnávací brankou Jan Alinč.

Havlíčkův Brod - Slovan 4:5 (3:0, 1:2, 0:3)

Branky a nahrávky: 10. Švaňhal (Kempný), 12. Knotek (Holec), 16. Vondráček (Holec, Němec), 25. Knotek (Morava) - 24. Ludvík (Mikulík), 39. Alinč (Hampl), 45. Kovář (Alinč, Poživil), 52. Hampl (Vobořil), 59. Roubík (Mikulík). **Vyloučení:** 6:9. **Využití:** 2:1 **Diváci:** 2 300 **Průběh utkání:** 3:0, 3:1, 4:1, 4:5.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Orct (16. Francouz) - J. Jeřábek, Pojkar, L. Poživil, Vobořil, P. Hořava, Gureň, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - J. Kovář, Alinč, Hampl - Sklenička, Pajič, Diviš - Šagát, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série 0:3

Sobota 12. 3. 2011

Ve čtvrtém utkání se rozhodovalo zda Slovan sérii ukončí nebo se budeme vracet zpět do Ústí. Vítězstvím 5:2 Slovan zasloženě postoupil do finále 1. ligy.

Havlíčkův Brod - Slovan 2:5 (1:2, 1:1, 0:2)

Branky a nahrávky: 3. Holec (Němec, Morava), 38. Holec (Vondráček, Knotek) - 6. Ludvík (Mikulík, Roubík), 14. Pajič (Kovář), 32. Jeřábek (Ludvík), 52. R. Hanzl (Šagát), 60. Ludvík (Mikulík, Pojkar) **Vyloučení:** 5:6. **Využití:** 2:0. **Diváci:** 1 724.

Střely na branku: 28:45 **Průběh utkání:** 1:0, 1:3, 2:3, 2:5.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - J. Jeřábek, Pojkar, L. Poživil, Vobořil, P. Hořava, Gureň, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - J. Kovář, Alinč, Hampl - Sklenička, Pajič, Diviš - Šagát, R. Hanzl, Handlovský.

Konečný stav série 0:4

Snímkem se vracíme k minulému domácímu utkání, kdy Šagát srovnává stav na 2:2.

Finále

Pondělí 21. 3. 2011

Po bezbrankové první třetině finále jsme se ujali ve druhé třetině 2:0 a toto vedení vydrželo až do 53. minuty, kdy ve dvojnásobné přesilovce snížil chomutovský Hruška. Obětavým výkonem se tento výsledek Slovanu podařilo v závěru udržet.

HC Slovan Ústečtí Lvi - KLH Chomutov 2:1 (0:0, 2:0, 0:1)

Branky a nahrávky: 23. Mikulík (Roubík, Šagát), 38. Šagát - 53. Hruška (Havíř). **Vyloučení:** 7:6. **Využití:** 0:1. **Diváci:** 6 275. **Střely na branku:** 46:32. **Průběh utkání:** 2:0, 2:1.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - J. Jeřábek, Pojkar, L. Poživil, P. Hořava, Gureň, Sklenička, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - J. Kovář, Alinč, Hampl - Čurilla, Pajič, Šagát - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série 1:0

Mikulík střílí první branku do sítě Hyláka.

Úterý 22. 3. 2011

Ve vyrovnaném druhém utkání nám k výhře pomohla ne-disciplinovanost chomutovských hráčů včetně bouřliváka Dudy, který toto utkání nedohrál. Zlatopramen aréna skandova „Duda děkujem“. Slovan se po disciplinovaném výkonu ujal vedení v sérii 2:0.

Slovan - Chomutov 5:4**(3:1, 0:1, 2:2)**

Branky a nahrávky: 6. Hanzl (Kloz), 12. Kloz (Hanzl, Handlovský), 17. Roubík (Šagát, Mikulík), 48. Mikulík (Jeřábek), 52. Šagát (Sklenička) - 7. Hruška (Duda), 34. Kraft (Hruška, Slovák), 42. Stránský (Hruška, Skořepa), 52. Procházka (Kraft, Jíra). **Vyloučení:** 7:10, navíc Handlovský (UNL) 10 min. NESP - Grof (CHM) 10 min. ZHK. **Využití:** 2:0. **Diváci:** 6 330. **Střely na branku:** 39:38. **Průběh utkání:** 1:0, 1:1, 3:1, 3:3, 4:3, 4:4, 5:4.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - J. Jeřábek, Pojkar, do 56. L. Poživil, P. Hořava, Gureň, Sklenička, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - J. Kovář, Alinč, Hampl - Čurilla, Pajič, Šagát - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série: 2:0

*Plzeňská posila Jan Kovář
před brankou hostí.*

Pátek 25. 3. 2011

Ve třetím utkání finále jsme po prohrané 1. třetině dokázali srovnat a ve třetí třetině otočit výsledek v náš prospěch. Pro vývoj celé série mělo toto vítězství velkou cenu a hráči v tomto utkání prokázali ohromnou touhu po vítězství.

Chomutov - Slovan 2:3

(1:0, 1:1, 0:2)

Branky a nahrávky: 5. Skořepa (Grof, Kraft), 30. Procházka (Jíra, Bombic) - 32. Pajič (Šagát), 48. Černý (Alinč, Kovář), 52. Kovář (Poživil, Hampl). **Vyloučení:** 7:6. **Využití:** 1:0. **V oslabe- ní:** 0:1. **Diváci:** 6 192.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - J. Jeřábek, Pojkar, L. Poživil, P. Hořava, Gureň, Sklenička, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - J. Kovář, Alinč, Hampl - Vobořil, Pajič, Šagát - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série: 0:3

Sobota 26. 3. 2011

Ve čtvrtém utkání finále Slovan potvrdil svoji dobrou formu a vítězstvím 4:1 ukončil sérii. Tímto vítězstvím jsme si vybojovali účast v baráži, kde na nás čekala Mladá Boleslav.

Na příjezd mistra 1. ligy čekalo před ústeckou Zlatopramen arénou spousty nadšených fanoušků, kteří připravili vítězům skvělé uvítání.

Chomutov - Slovan 1:4

(0:0, 1:3, 0:1)

Branky a nahrávky: 29. Havíř (Duda, Hruška) - 26. Roubík (Mikulík, Ludvík), 30. Klobouček (Hanzl), 35. Hanzl (Handlovský, Klobouček), 46. Pajič (Kovář). **Vyloučení:** 6:9, navíc Duda

(CHM) 10 min. ZHK. **Využití:** 1:1. **Diváci:** 5 184. **Střely na branku:** 33:27. **Průběh utkání:** 0:1, 1:1, 1:4.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - J. Jeřábek, Pojkar, L. Poživil, P. Hořava, Gureň, Sklenička, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - J. Kovář, Alinč, Hampl - Vobořil, Pajič, Šagát - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Konečný stav série 0:4 !

Kapitán Jan Klobouček zdvihá pohár pro mistra 1. ligy.

Mistr 1. ligy ČR 2010/2011

BARÁŽ 2010–2011

Baráž ve slovníku cizích slov doslova znamená:

Opakovaný zápas o postup nebo vítězství při rovnosti bodů.

Ottovo nakladatelství, r. vyd. 2000

(některé slovníky uvádí ještě jeden, leč poslední význam - ve střeleckých soutěžích rozstřel střelců při stejném počtu nástřelů.)

V prapodivném použití tohoto slova a pod tímto názvem se u nás rok co rok koná závěrečná série posledního týmu z Extraligy a vítěze I. ligy o udržení se, respektive postupu do Extraligy. Tak tomu bylo i v této sezóně.

V posledních šesti letech odehrál Slovan tři baráže a v této sezóně jej čeká čtvrtá. V bitvě o extraligu nás opět čeká Mladá Boleslav, která v posledních třech letech v baražových kláních uspěla.

1. zápas

Středa 6. 4. 2011

Slovan hned v prvním utkání prokázal, že je na letošní baráž velice dobře připraven. Po bezbrankové první třetině jsme druhou vyhráli 3:0 a až do konce jsme utkání s přehledem kontrolovali.

BK Mladá Boleslav - HC Slovan Ústečtí Lvi 0:4

(0:0, 0:3, 0:1)

Branky a nahrávky: 26. Hanzl (Handlovský), 35. Černý (Handlovský, Hanzl), 36. Sklenička (Mikulík, Němeček), 48. Handlovský (Hanzl). **Vyloučení:** 9:4. **Využití:** 0:2. **V oslabení:** 0:1.

Střely na branku: 27:29. **Průběh utkání:** 0:4.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Pojkar, Němeček, Poživil, Hořava,

Gureň, Vobořil, Černý, Klobouček - Mikulík, Roubík, Ludvík - Kovář, Alinč, Sklenička - Čurilla, Pajič, Diviš - Kloz, Hanzl, Handlovský.
Stav série: 0:1

Brankář Schwarz kryje střelu Jana Kloze.

Čtvrtek 7. 4. 2011

Do druhého utkání domácí nastoupili s mnohem větším nasazením, což se projevilo na vyrovnanější hře. I když Boleslav po druhé třetině vedla, byl Slovan více než vyrovnaným soupeřem a Boleslav s velkým štěstím vedení 3:2 ubránila.

Mladá Boleslav - Slovan 3:2

(0:0, 2:1, 1:1)

Branky a nahrávky: 31. Chaloupka (Pabiška), 37. Boháč (Pabiška, Žabka), 46. Pabiška (Vrbata, Žabka) - 34. Jan Kovář (P. Hořava, Poživil), 48. Roubík (Alinč, Pojkar). **Vyloučení:** 7:4. **Využití:** 2:2. **Střely na branku:** 29:34. **Průběh utkání:** 1:0, 1:1, 3:1, 3:2.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Němeček, Pojkar, L. Poživil, P. Hořava, Gureň, Vobořil, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - Jan Kovář, Alinč, Sklenička - Čurilla, Pajič, Diviš - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série: 1:1

3. zápas

Neděle 10. 4. 2011

Ve třetím utkání Slovan opět předváděl výborný hokej. Bohužel po každé naší vstřelené brance Boleslav vždy rychle vyrovnala. Boleslav v tomto utkání dávala šťastné branky. Před koncem prodloužení byl přehlédnut faul na našeho hráče v útočném pásmu a po získání puku hosté sedm vteřin před koncem rozhodli utkání ve svůj prospěch brankou, která byla opět posouzena videorozhodčím. Šťastným střelcem byl Daniel Boháč.

Častý obrázek z utkání, obléhání boleslavské branky.

Slovan - Mladá Boleslav 4:5p

(2:2, 2:1, 0:1- 0:1)

Branky a nahrávky: 1. Hampl (Alinč), 17. Diviš, 28. Poživil (Pajič), 37. Kloz - 4. Vrbata, 19. Marušák (Macháček), 31. Matějovský (Hay, Bahenský), 70. Boháč (Marušák). **Vyloučení:** 9:8, navíc Boháč (MBL) 10 min. NESP. **Využití:** 1:1. **Diváci:** 6 415. **Střely na branku:** 33:27 (8:8, 14:6, 5:4 - 6:9). **Průběh utkání:** 1:0, 1:1, 2:1, 2:2, 3:2, 3:3, 4:3, 4:5.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Němeček, Pojkar, L. Poživil, Sklenička, Gureň, Vobořil, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - Janků, Alinč, Hampl - Čurilla, Pajič, Diviš - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série 1:2

Těsně před ukončením prodloužení rozhodl o naší porážce hostující Boháč brankou, vstřelenou nohou.

4. zápas

Pondělí 11. 4. 2001

Čtvrtý zápas byl pro Slovan opět nešťastný. V utkání ve kterém měl Slovan převahu bohužel nedokázal překonat výborného boleslavského brankáře Schwarze. Třetí třetina se prakticky odehrála před brankou Boleslavi, ale branky v této třetině střídali pouze hosté. Těsně před koncem utkání rozhodl do prázdné branky boleslavský Štefanka.

Ani Roubík z bezprostřední blízkosti neprostřelil vynikajícího Schwarze.

Slovan - Mladá Boleslav 2:4

(1:0, 1:1, 0:3)

Branky a nahrávky: 20. Klobouček (Hanzl, Kloz), 37. Roubík (Mikulík, Němeček) - 27. Divíšek (Mikuš), 48. Pabiška (Divíšek), 51. Vrbata (Pabiška, Žabka), 60. Štefanka (Žabka). **Vyloučení:** 4:7. **Využití:** 1:1. **Diváci:** 6 370. **Střely na branku:** 28:22 (11:6, 9:9, 8:7). **Průběh utkání:** 1:0, 1:1, 2:1, 2:3.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Orct - Němeček, Pojkar, L. Poživil, P. Hořava, Gureň, Vobořil, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - Diviš, Alinč, Sklenička - Čurilla, Pajič, Rod - Kloz, R. Hanzl, Handlovský.

Stav série 1:3

5. zápas

Středa 13. 4. 2011

V pátém utkání Slovan opět svým výkonem prokázal, že to myslí s postupem do extraligy vážně. V první třetině byli sice domácí aktivnější a zaslouženě ji vyhráli 1:0. Ve druhé třetině začal Slovan diktovat tempo utkání a zaslouženě ji vyhrál 3:0. Ve třetině ukázkovou brankou po neméně ukázkové přihrávce Honzy Kloze podtrhl účet Robin Hanzl, coby svou druhou brankou v dnešním utkání. Další náš odchovanec, který roste ve vynikajícího hráče a na kterého může být jeho otec, Antonín Hanzl, dlouholetý hráč Slovanu, pyšný.

Naši fanoušci vytvořili Lvům skoro domácí prostředí.

Mladá Boleslav - Slovan 1:4

(1:0, 0:3, 0:1)

Branky a nahrávky: 1. Pabiška (Boháč) - 26. Gureň (Ludvík, Mikulík), 33. Hanzl (Poživil), 37. Roubík (Mikulík), 59. Hanzl (Kloz). **Vyloučení:** 5:8, navíc Matějovský (MBL) 5+20 min. [NAP] a Boháč (MBL) 10 min. [NESP].

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Poživil, Černý, Klobouček, Sklenička, Gureň, Hořava, Vobořil, Němeček, Diviš, Čurilla, Mikulík, Rod, Kloz, Alinč, Roubík, Kovář, Handlovský, Pajič, Hanzl, Ludvík

Stav série 3:2

Brankář Pavel Francouz byl skvělý, boleslavský Schwarz ale také.

6. zápas

Pátek 15. 4. 2011

Šesté utkání přineslo asi zatím nejvyrovnanější barážovou bitvu. Až do poloviny utkání se dařilo oběma týmům držet čisté konto, poté nám překazil radost Bahenský, který dostal hosty do vedení. Konec třetiny patřil Slovanu, který dvěma brankami otočil stav zápasu.

Ve třetí třetině se hostům podařilo vyrovnat, jejich radost ale trvala poze dvacet vteřin. Ujíždějící Jan Kovář po pravé straně bombou bez přípravy překonal Schwarze a Zlatopramen aréna explodovala nadšením. V závěru zápasu hrála Bolešlav bez brankáře, ale naši hráči obětavostí vítězství uhájili a vynutili si sedmý - rozhodující zápas. Nutno přiznat, že štěstí, které se od nás odklonilo v prvních dvou domácích zápasech, se na nás tentokrát usmálo.

I populární Fantomas svou přítomností přispěl k dnešní šťastné výhře našich.

Slovan - Mladá Boleslav 3:2**(0:0, 2:1, 1:1)**

Branky a nahrávky: 37. Roubík (Poživil, Alinč), 39. Handlovský (Kloz), 53. Kovář (Poživil) - 34. Bahenský (Štefanka, Macháček), 53. Pabiška (Žabka, Chaloupka). **Vyloučení:** 10:4, navíc Demel (MBL) 10 min. NESP. **Využití:** 1:1. **Diváci:** 6 427. **Střely na branku:** 22:32. **Průběh utkání:** 0:1, 2:1, 2:2, 3:2.

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Gureň, Vobořil, L. Poživil, P. Hořava, Klobouček, K. Černý, Sklenička - Mikulík, Roubík, Ludvík - Jan Kovář, Alinč, Rod - Kloz, R. Hanzl, Handlovský - Čurilla, Pajič.

Stav série 3:3

Radost boleslavských z vedení 0:1 trvala jen tři minuty, pak Roubík neomylně překonal Schwarze.

7. zápas

Neděle 17. 4. 2011

Sedmé rozhodující utkání začali lépe domácí, když po první třetině vedli 2:0. Slovan opět narážel na vynikajícího Schwarze, který s velkou dávkou štěstí čelil Ústeckým hráčům. Branka Jana Alinče utkání zdramatizovala, ale boleslavští v 57. minutě brankou Vrбаты do prázdné ústecké branky mohli slavit setrvání v extralize.

Hráčům Slovanu patří za celou baráž veliký dík, když dokázali sehrát zatím nejlepší baraž v historii HC Slovan Ústečtí Lvi. Toto potvrzují i slova kapitána Boleslavi Tomáše Divíška: „Ústí bylo po celou sérii hokejovější a o naší výhře rozhodla velká dávka štěstí“

I přes velký smutek naši hráči děkovali svým výborným fanouškům.

Mladá Boleslav - Slovan 4:1

(2:0, 0:0, 2:1)

Branky a nahrávky: 9. Hay (Macho, Divíšek), 15. Vrbata (Plodek), 43. Divíšek (Mikuš, Vrbata), 57. Vrbata (Chaloupka) - 46. Alinč (Pajič). **Vyloučení:** 11:8, navíc Matějovský 10 min. - Sklenička 5 min. a do konce utkání. **Využití:** 2:0 **Průběh utkání:** 3:0, 3:1, 4:1.

BK Mladá Boleslav: Schwarz - Žabka, Chaloupka, Hay, Mikuš, Marušák, Macháček, Benda, Lehikoinen - Vrbata, Plodek, Pabiška - Bahenský, Divíšek, Macho - Matějovský, Štefanka, Demel - Gajovský, Hrdel, Boháč

HC Slovan Ústečtí Lvi: Francouz - Gureň, Vobořil, L. Poživil, P. Hořava, Klobouček, K. Černý - Mikulík, Roubík, Ludvík - Jan Kovář, Alinč, Rod - Kloz, Hanzl, Handlovský - Čurilla, Pajič, od 40. navíc Sklenička

Konečný stav série 4:3

Sezóna 2010/2011

První řada zleva: Zdeněk Orct, Pavel Janků, Milan Skrbek - asistent trenéra, Ing. Robert Kysela - generální manažer, Jan Alinč, JUDr. Jan Dragomír - předseda představenstva, Mgr. Jan Kubata - primátor statutárního města Ústí n.L., Jan Klobouček - kapitán mužstva, Jaromír Šindel - sportovní manažer, Petr Rosol - hlavní trenér, Milan Mikulík, Pavel Francouz.

Druhá řada zleva: Marek Címoracký - marketing, Přemysl Zeman - marketingový manažer, Marek Hovorka, Richard Diviš, David Ludvík, Lukáš Poživil, Miloslav Gureň, Zbyněk Sklenička, Martin Šagát, Roman Němeček, Dominik Boháč, Tomáš Řod, David Pazourek, Vladimír Brož - masér a kustod.

Třetí řada zleva: Radomír Mikeš - sekretář a vedoucí mužstva, Marek Čurilla, Petr Hořava, Robin Hanzl, Rok Pajič, David Pojkar, Ondřej Holomek, Jiří Zeman, Petr Kanko, MUDr. Antonín Pírek - lékař mužstva, Jaroslav Volke - kustod.

Tady končí naše putování po celých 65 letech hokeje v našem městě a na závěr se ještě o něčem musíme zmínit. K nové tradici našeho hokeje patří bezesporu náš fanklub Lions Patriots, který byl založen jako občanské sdružení 19. 2. 2005 a jehož neúnavným předsedou je Miroslav Stojčenko.

Lions Patriots dokáží svým povzbuzováním, nacvičenými hesly a skandováním navodit správnou atmosféru a strhnout k fandění i ostatní diváky. Nejsou ale jenom součástí každého domácího zápasu, ale putují za mužstvem i na cizí stadiony, kde kolikrát bývají slyšet více, než místní.

TEPLIČÁK

Jeho jméno nebo spíše přezdívku zná snad každý fanoušek Slovanu. Často předvádí výkon, který je v cestě za vítězstvím stejně důležitý jako povedený zákrok brankáře či vstřelený

gól v závěru utkání. Pod jeho taktovkou duní kotel ústeckých fanoušků. Miroslav Stojčenko se svojí přezdívkou Tepličák je symbolem žlutomodrých příznivců.

„Vyrůstal jsem v Teplicích, ale chodil jsem na gymnázium v Ústí. V prvním ročníku mě spolužáci poprvé vytáhli na hokej. Ústí tenkrát hrálo druhou ligu, ale hokej mě natolik chytнул, že jsem chodil na všechny zápasy,“ vzpomínal Tepličák v rozhovoru pro Týdeník Sedmička na jeho první kontakt s hokejem v krajské metropoli.

Spolu s kamarády založil v roce 2005 oficiální fanklub Slovanu pod názvem Lion Patriots. Správný název! Družina těch nejvěrnějších brázdí hokejovou republiku, aby podpořila svoje oblíbence na ledě. Nechybí vtipné choreo a pokřiky, tradicí se staly tématické výjezdy na venkovní zápasy. Takže například v Kadani způsobili fandové Lvů poprask, když na tamní zimní stadion dorazili s lyžemi, s hokejovou výzbrojí nebo ve speciálním obleku, který zdobí rychlobruslařskou královnou Martinu Sáblíkovou. Tématem výjezdu byla přeci zimní olympiáda... „Výjezdy znamenají oblíbenou činnost ve volném čase, kopu srandy, čas strávený s kámošema, někdy dlouhou a náročnou

cestu a samozřejmě sem tam jedno či dvě piva,“ hledá smysl v cestách za hokejem Tepličák.

Stejně humornou odpověď si připraví i na otázku, čeho si nejvíce považuje za svojí dosavadní fanouškovskou dráhu. „Za největší úspěch považuju to, že se mi to podařilo přežít.“

Středoškolský učitel dokázal sjednotit ústecké fanoušky, organizuje výjezdy, chrlí nápady na vtipné transparenty. A zároveň si hlídá svoje ovečky. Lion Patriots pod jeho vedením patří mezi slušné fanoušky. Proto patří vzájemné „zdravice“ kotlů k samozřejmosti. Patrioti udržují úzké vztahy fanklubem pražské Sparty či nedalekých Ledových Lvů z Drážďan.

Bez Tepličáka na tribuně? Málolkdy. Veškerý volný čas podřizuje svému oblíbenému klubu. I to se někdy v budoucnu může změnit. Přeci jen ne vždycky povinnosti dovolí dorazit na utkání Slovanu. Čistě hypotetická otázka: co bude po Tepličákově? „Řeknu jen, že nic není navěky...“ se skromností sobě vlastní si neláme hlavu nad osudem fanouškovské obce po jeho případném odchodu. Do té doby si můžeme říci, že ke Slovanu patří Tepličák jako klubové žlutomodré barvy.

| *Víra fanclubu Slovanu.*

Ke koloritu naší haly patří tak Lvíček Viktor, který spatřil světlo světa v sobotu 11. prosince 2004 při utkání s Pískem, ve kterém jsme zvítězili 4:1. Jméno mu navrhl Pavel Reinhart. Lvíček provází naše mužstvo při nástupu do utkání, je součástí soutěží o přestávkách mezi třetinami, zúčastňuje se besed a společenských akcí, pořádaných klubem a občas osobně zdraví i diváky v ochozech haly. Poslední čtyři roky se do Viktora obléká slečna Lenka - studentka SOŠ.

Fanklubu pomáhají i trumpetisté.

kapitola čtvrtá

HOKEJOVÉ A FUNKCIONÁŘSKÉ
OSOBNOSTI
KLUBU

V každém klubu se najdou osobnosti, ať už hráčské, či funkcionářské. I my cítíme jakousi povinnost vzdát hold osobnostem našeho klubu a připomenout jejich sportovní úspěchy a zásluhy. V celé dlouhé historii Slovanu jich byla celá řada. Z hráčů to byli takoví hokejisté, jako Milan Hejduk, Jan Čaloun, Pavel Gross, Martin Štěpánek, Petr Rosol, Vladimír Kolek, Petr Kuda, Radek Kampf, Čestmír Kodrle, Vlastimil Davídek a mnozí další. V současné době chytá v NHL rodák a odchovanec Michal Neuwirth (Washington Capitals). Mezi trenéry bychom měli jmenovat Jiřího Hurycha, Milana Hejduka st., Jiřího Vrbu, Jaroslava Mareše, Dietera Grosse, dlouholeté vedoucí mužstva Františka Ptáčka, Ladislava Morvaye. Z funkcionářů pak to byl v první řadě zakladatel hokeje ve městě Jaroslav Kropáček, Oldřich Rejna, JUDr. Jan Dušek, Jan Jandera, Karel Kremlík, Karel Svoboda, Ing. Josef Vejlupek, Ing. Václav Hluchý, do obou kategorií bychom mohli zařadit třeba Ing. Karla Baštu, Radomíra Mikeše a řadu dalších. Z funkcionářů nejnovější historie pak především Ing. Davida Šaffera, Ing. Roberta Kyselu a v neposlední řadě primátora města a svou dobou předsedu představenstva HC Slovan a.s. Jana Kubatu.

Bude dobře, když si připomeneme blíže alespoň některé z nich.

HRÁČI

Milan HEJDUK

*Narozen: 14. 2. 1976 v Ústí nad Labem
útočník, olympijský vítěz Nagano,
účastník MS 1998,
ZOH 2002, 2006, a Světového poháru 2004*

Za reprezentaci odehrál 49 utkání a vsítil celkem 17 branek. S hokejem začínal doma v Ústí nad Labem v žákovských družstvech, za dorost ale hrál již v Pardubicích, kde hrál také ligu v r. 1993–1998 a pak v sezóně 2004–2005 při stávce v NHL. V lize odehrál celkem 6 sezón, 296 utkání a vstřelil 129 branek. V NHL hraje od roku 1998 dosud (Colorado Avalanche). Vítěz Stanley-Cupu 2001, v roce 2003 obdržel cenu Maurice Richarda jako nejlepší střelec s 50 brankami. Jeho otec hrával za Slovan, později trénoval.

Jan ČALOUN

*Narozen: 20. 12. 1972 v Ústí nad Labem
útočník, olympijský vítěz Nagano 1998, mistr
světa 1999, účastník MS 1993. V reprezentaci
sehrál 64 utkání a vstřelil 19 branek. Ligový hráč
Litvínova 1990–1994 a 2004–2005.*

Za Pardubice hrál v r. 2005–2007 a poté odešel do HC Slovan Ústečtí Lvi, kde s hokejem začínal. Jeho otec pracoval v době jeho dětství jako vedoucí Zimního stadionu a na stadionu měli i byt.

V zámoří působil v nižších soutěžích, pak také v týmech NHL San Jose (1995–1997) a Columbus (2000–2001). V NHL sehrál celkem 24 utkání a vstřelil 8 branek. V Evropě hrál za finské kluby IFK Helsinky (1997–2000) a Blues Espoo (2001–2004). V Rusku hrál v sezóně (2004–2005) za Čerepovec a poté za Novosibirsk celkem v 6 zápasech.

Vyznačoval se pohyblivostí a velikým čichem na brankové příležitosti, které většinou proměňoval. Rád a dobře hrál a doposud hraje hokejbal. V současné době působí jako trenér u mládeže.

Pavel GROSS

Narozen: 11. 5. 1968

Tento vytáhlý útočník vydržel v Ústí do dorosteneckého věku a následně zamířil do pražské Sparty. Na začátku 90 let se přesunul do německého Freiburgu a u našich západních sousedů natrvalo zůstal. Největší slávu zažil v barvách Orlů z Mannheimu. V letech 1996 až 1999 získal s tímto týmem třikrát mistrovský titul a patřil k tahounům. V sezóně 1995/96 dokázal ve 49 zápasech nasbírat 72 kanadských bodů! Jeho posledním angažmá bylo v Berlíně za místní Capitals. Po skončení hráčské kariéry se dal na trenérskou dráhu a i zde si vede úspěšně. V ročníku 2009/10 koučuje Wolfsburg, se kterým odstartuje sezónu právě v rodném Ústí. V Německu se Pavel Gross rychle zabydlel, oženil se a do Ústí se vrací v létě.

Petr ROSOL

*Narozen: 20. 6. 1964 ve Znojmě
útočník, mistr světa 1985, účastník dalších MS
1986, 87, 91-93, ZOH 1988 a 1992, Kanadského
poháru 1984 a 1987.*

V reprezentaci sehrál celkem 186 utkání a vstřelil 60 branek. Odchovanec, ligu hrál za Litvínov (1981–1993 a 1999–2001), celkem 13 sezón, 486 zápasů a nastřílel v nich 232 branek.

V zahraničí hrál za Val di Fassa v Itálii, Lugano a Martini ve Švýcarsku, Halle, Rostock v Německu. Na konci hráčské kariéry si zahrál v Bílině. Trénoval pak mládež v Litvínově, od r. 2005 asistent u Litvínova. V současné době již třetí sezónu jako hlavní trenér v HC Slovan.

Dobrý bruslař, měl cit pro kombinační hru a zakončení. V klubu i reprezentaci hrál často s Vladimírem Růžičkou.

Jeho otec léta trénoval nejmenší mládež Slovanu.

Čestmír KODRLE

Narozen: 15. 10. 1949

Kladenský rodák Čestmír Kodrle začal s hokejem nezvykle pozdě. V místním oddíle SONP Kladno právě hledali dva útočníky. Zájemců? Více než šedesát! Tehdy patnáctiletý mladík zaujal, nakonec však uslyšel: „Až se naučíš bruslit, přijď!“ Pár slz cestou domů mladý Kodrle uronil, ale touha hrát hokej ho neopustila. V blízké obci jménem Švermov proběhl pokus číslo dva. Zde trénoval hokejový potěr pan Korych. Při pohledu na hochu, z jehož očí zářila touha po nejrychlejší kolektivní hře na světě, zamumlal: „Tak pojď, něco s tebou provedeme.“ Následující sezónu trávil Kodrle každý den na ledě čtyři hodiny. Rok uběhl jako voda a Kodrle při turnaji místních hornických učilišť zaujal trenéra kladenského dorostu Pracovních Záloh (PZ Kladno) pana Šindlera. A tak až v šestnácti letech začíná hrát Čestmír Kodrle závodně hokej. Na Kladně vydržel další dva roky a následovala další změna, z pohledu ústeckého hokeje osudová.

Na Kladně se totiž v roce 1968 objevil trenér Jiří Vrba. Důvod jeho cesty do hokejové bašty středních Čech byl jasný.

Hledal hráče pro ústecký Slovan, který v severočeské metropoli nahradil litoměřickou Duklu.

Každou sezónu v ústeckém dresu patřil Kodrle k nejlepším střelcům svého mužstva, ale i celé soutěže. Jeho hbitý příklep, nečekaná klička byla pro soupeře vždy nebezpečná. Poznávací znamení? Dvacítka na zádech, oblíbené číslo Kodrleho. V Ústí nad Labem se začal cítit jako doma a na jeho hře to bylo znát. „Po pár letech v Ústí jsem si už nepřišel jako přistěhovalec, stal se ze mě Ústečák.“ Sezóny Slovanu patřily v 70. letech minulého století k těm úspěšným, k postupu do ligy vždy ale něco scházelo. Někdy štěstí, jindy lepší hráči. „To je snad jediné, co mě mrzí, že se mi nepodařilo se Slovanem postoupit,“ prozrazuje Kodrle. „Ústí by si postup zasloužilo, ale opravdu nevím, proč se nám to nikdy nepodařilo... to je ale už historie,“ obrací stránku šikovní útočník.

V dresu Slovanu vydržel Čestmír celkem deset let, až v roce 1978 vyslyšel vábení ligového Litvínova. Mezitím přišly nabídky Pardubic, pražské Sparty nebo také rodného Kladna. Proč se nevrátil Čenda do rodného města? „Z Kladna do Ústí jsem odcházel tak trochu nedobrovolně,“ odkrývá starou křivdu Kodrle a pokračuje: „V té době totiž přicházeli do áčka hráči hlavně z dorostu SONP Kladno, já hrál však za dorost PZ Kladno. A já tam prostě zpět už nechtěl.“

Ovšem nemyslete si, že jeho přestup do Litvínova byl jednoduchý. „Tenkrát žádné hráčské smlouvy nebyly. Buď se kluby dohodly, nebo ne. Vedení Slovanu mě jen tak pustit nechtělo, proto jsem zde vydržel tak dlouho,“ vzpomíná na tehdejší přestupovou dobu dnes už s úsměvem Kodrle. Jak to vlastně dříve tedy fungovalo?

Očima Čendy Kodrleho

Tři jména, která znamenají souhru

Čestmír Kodrle nejraději vzpomíná na tři své spoluhráče, které měl nejraději ve svém útoku. Jaroslav Mareš, Radomír Mikeš a Vladimír Kýhos mladší. Když se řekne souhra, je to právě nejvhodnější slovo, co spojuje hokejové osudy této trojice s Čendou Kodrlem. Všichni tři byli podle jeho slov podobnými hokejovými typy, a proto klapala jejich spolupráce. „Vyznávali jsme technickou hru. Já jsem byl na ledě rychlík, vzájemně jsme se doplňovali. Hráli jsme spolu pravidelně, to byl pro naši souhru také důležitý fakt.“

V tehdejšímu socialismu spojení „profesionální sportovec“ prakticky neexistovalo. Proto dřívější vrcholoví sportovci měli zaměstnání jako každý jiný občan republiky. Rozdíl byl pouze v tom, že sportovci se na pracovišti, které měli vyznačené v občanském průkazu, objevovali poskrovnu. Čenda Kodrle pracoval u Pozemních staveb, závodu v Ústí nad Labem. Pracovní den? Na stavbu - na zimák - zpět na stavbu. Musel také počítat s poznámkami od kolegů, kteří neměli pro jeho hokej pochopení. „Samozřejmě měli moji kolegové v práci pocit, že se málo nadřeme a máme stejnou nebo dokonce vyšší výplatu. Jednou jsem to nevydržel, sjednal jsem spolupracovníkům zápas, ať si to sami zkusí.“ A kolegové následně Čendovi poděkovali a uznali, že dřina na ledě si nezadá s prací na stavbě. „A měl jsem od nich klid,“ směje se Kodrle ještě dnes.

Hokejový Litvínov procházel v té době hráčskou obměnou kádru. Kodrlemu bylo tehdy osmadvacet let. V dresu Chemiků prožil svá nejlepší hokejová léta. „Byla tam super parta, měli jsme tři výborné lajny, každá mohla rozhodnout zápas,“

dodává. Však také při vzpomínce na Litvínov hned vzpomíná tři osobnosti, na které nedá dopustit. Trenéři Hlinka starší a Voříšek a také na samotnou legendu Ivana Hlinku.

Málem došlo i na reprezentační kariéru. „Po příchodu Litvínova se mi i mužstvu dařilo. V jednu chvíli to vypadalo, že by na olympiádu jela celá litvínovská pětka. Jenže jsem nakonec nikam nejel,“ vysvětluje Kodrle. Ptáte se na důvod? „Byl jsem prostě malej, měli strach, že to v Americe nezvládnou.“ Vše pro Kodrleho skončilo už v širší nominaci národního týmu ČSSR. Jen pro zajímavost, do Lake Placid nakonec místo Kodrleho odjel hokejista Vlček, který byl pouze o dva centimetry vyšší...

Černožlutý dres oblékal Čenda čtyři sezóny a v létě 1982 se vrací do Ústí, kde hraje až do sezóny 1984/1985.

Kodrleho přivedl do Ústí trenér Jiří Vrba, který se nejen na hokejovém vývoji nadějného útočníka významně podílel. „I když na Jirku Vrbu zněly všelijaké výhrady, já jsem ho jako trenéra respektoval. Zažil jsem pod jeho vedením sedm sezón.“ Čenda si vyzkoušel ve Slovanu i roli asistenta trenéra a opět byl u toho Jiří Vrba. „Jako trenér měl neskutečné věci, hokeji rozuměl a to jste jako hráč vycítil. Horší to podle mě bylo s psychikou hráčů...“

Po sezóně 1984/1985 pověsil Kodrle brusle na hřebík a nastoupil na trenéřinu. Stal se asistentem trenéra Jiřího Vrby. Na lavičce vydržel dvě a půl sezóny, dokonce si vyzkoušel pozici hlavního kouče. Další dva roky dělal vedoucího zimního stadionu v Ústí. A po listopadu 1989 přišla řada společenských změn a nových šancí. Jedna hokejová se udála pro Čendu Kodrleho.

Garda ústeckého Slovanu vyrazila do německého Hamburgu na turnaj a Čenda se nechal zlákat. „Už jsem si ale moc nevěřil, přeci jen už jsem na bruslích nějakou chvíli pořádně

nestál,“ neskrýval obavy. Možná už neměl takovou rychlost jako v nejlepších letech, ale střílet branky Kodrle rozhodně nezapomněl! Za dvě utkání stihl nasázet Kodrle jedenáct branek a hned měli naši západní sousedé záslusk na kanonýra. Ze 4. regionální německé hokejové ligy se ihned ozval Harsefeld. „Neuměl jsem ani slovo německy, trochu ve mně hrklo,“ vzpomíná Kodrle. Za týden po turnaji přijel do Ústí klubový ředitel Harsefeldu se smlouvou a bylo hotovo.

Nerozlučná dvacítka na rameni Čendy Kodrleho v boji s pražskou Slavií

V německém Harsefeldu vydržel Kodrle 4 roky a je na co vzpomínat. „Když jsem tam přišel, chodilo na hokej asi šedesát lidí. Dva roky po sobě jsme postoupili vždy o soutěž výš a najednou jsme měli dvoutisícové návštěvy. Nádherná léta.“ Kodrle byl hráčím asistentem a ještě trénoval tři kategorie místní mládeže.

Po návratu z Německa chvíli trénoval i mládež Slovanu.

Poté se vrhl na podnikání. Stavěl čerpací stanice, parkovací dům nebo provozoval restauraci. „Je to jako v hokeji, někdy se něco podaří, jindy to nevyjde,“ hledá podobnosti mezi hokejem a podnikáním. V současné době si užívá zaslouženého důchodu, ale nezahálí. Novou zálibu našel autor více jak 200 branek v dresu Slovanu v zahradnictví.

Hokejový štírek i dnes zajde na hokej. Sleduje Slovan, vychutnává si radost ze hry. Je ale velice ,kritický, když vidí, že kluci neodevzdávají to, co by měli a na co mají, tak raděj i nejde. Vždy se totiž snažil být maximalistou. A věnuje se svým koníčkům, na které díky hokejové kariéře a následnému podnikání nebylo moc času.

Vlastimil DAVÍDEK

Narozen: 18. 11. 1951

Prostějovský rodák se poprvé postavil na led v Jihlavě, kam se jeho rodiče přestěhovali. Možná to byla pouze náhoda, ale Davídek chodil do třídy se synem Jaroslava Pitnera, trenéra místní Dukly, který dovedl československou hokejovou reprezentaci k titulu mistra světa v roce 1972. „Malej Pitner to měl doma jasně daný, táta z něho chtěl mít hokejistu. Ale on tam

nechtěl chodit sám. Tak jsem si doma řekl o brusle a začal jsem s hokejem taky," přibližuje své začátky.

Mládežnické roky strávil v jihlavském Dynamu, následně před odchodem na vojnu stihl přípravu s áčkem slavnějšího jihlavského klubu - Dukly. „V té době to byl mistrovský tým, hrál tam skoro celý národčák, např. Suchý, Šmíd, Bubla, Kajkl a další a já byl jen nosič vody," říká Davídek. Vojnu absolvoval v Liberci, což byl dříve B-tým Dukly Jihlavy. Zde ho vedl trenér Jiří Vrba.

Po vojně se Vlasta Davídek rozhodoval kam dál. V úvahu připadala Plzeň nebo České Budějovice. Volba padla na jih Čech, ale ani zde si příliš nezahrál. „Dva roky jsem se tam trochu plácal, něco jsem odehrál. Já ale cítil, že potřebuju více prostoru na ledě.“

Bodyček za 500 Kčs

Vlasta Davídek tvrdil dlouhá léta muziku v obraně ústeckého Slovanu. „V každém týmu má někdo tuhle roli. Já jsem ji měl v Ústí," popisuje fakt, že mu nálepka zlého muže vůbec nevadila. Proto proti Chomutovu, Vimperku nebo Přerovu, tedy týmům, které nehráli zrovna technický hokej, si Vlasta liboval. „Kluci z Chomutova tě klidně vzali hokejkou za krkem. Ale už se mi pak z očí do očí nepostavili.“

Jednou si přerovský obránce moc vyskakoval na hvězdu útoku Slovanu Radka Mikeše. To bylo trochu moc. „Pánové, kdo ho sestřelí, má u mě pětistovku," zvolal v kabině Mikeš. Šance pro Vlastu Davídka. „Sundal jsem ho čistě, byl to bodyček. Chudáka odvezli a Miky měl klid. Já sem musel tu pětistovku z něho chvíli tahat," směje se Davídek. Radek Mikeš se tradičně zdráhal, ale přeci jen slíbenou odměnu spoluhráči dal.

V létě 1974 se mu ozval Jiří Vrba s nabídkou od ústeckého Slovanu. Sice šlo o druhou nejvyšší hokejovou soutěž, ale rýsovala se opravdová šance. Životní štace, která se stala pro Davídka zároveň domovem. Až do roku 1989 patřil mezi opory zadních řad i celého mužstva. Následoval konec aktivní kariéry. Opravdový? Ne. Ještě další sezónu vypomohl druholigovému Děčínu a na Vánoce 1992 se ozval znovu ústecký Slovan. „Trenér Jarďa Holman mi volal, zranilo se dost beků a potřeboval pomoc,“ líčí muž, jehož zdobí tradičně knír. Naskočit do rozjetého vlaku nebyl pro Davídka problém. I po skončení aktivní kariéry se udržoval v kondici na kole nebo v posilovně. I díky jeho přispění Slovan na jaře 1993 zvládl návrat do 1. ligy!

*Vlastimil Davídek s Josefem Roubalem,
Mírou Křivanem a Karlem Dvořákem*

Za těch více jak 15 let se stal Davídek jednou z ikon klubu. Takže často bylo slyšet z tribun domácího stadionu pokřiky: „Vlasto, zazvoň! Lemieux - Gretzky - Davídek! Fanoušky si zís-

kal „Davidson“ hlavně svou hrou. „Nebál jsem se a hrál jsem tvrdě, a to se lidem samozřejmě líbilo. Když už byla nějaká šarvátka, já tam většinou nesměl chybět,“ culí se. Podpory fanoušků si vážil. „Vzpomínám, jak jsme doma porazili Plzeň, kde hrál třeba i Bohuslav Ebermann, to byl v hledišti rachot, že si to pamatuju dodnes.“

Vlasta Davídek působí v klubu jako dlouholetý trenér mládeže. Vyzkoušel si roli asistenta trenéra u áčka, dělal vedoucího nebo kustoda. Při trenérském povolání ještě stačil nastupovat za německý Erfurt, resp. za ústeckou gardu.

Martin ŠTĚPÁNEK

*Narozen: 2. 4. 1971 v Ústí nad Labem
obránce, mistr světa 2000*

V reprezentaci sehrál 87 zápasů a vstřelil 5 branek. Po mládežnických kategoriích v mateřském klubnu hrál pak ligu v Kladně (1994–1997, 2006–2008), Litvínově (1997–1999) a Plzni (2005–2006). Mezitím hrál ve Finsku v Lukko Rauma (1999–2000), IFK Helsinky (2000–2001), Kärpät Oulu (2003–2004). S tímto mužstvem se stal mistrem Finska. Dále hrál ve Švýcarsku v Ambri Piotta (2001–2003), Jaroslavli v Rusku

(2004–2005) a v Mälmo ve Švédsku část sezóny 2005–2006.

V české ligové soutěži hrál 8 sezón, sehrál 358 zápasů a vstřelil 19 branek. Spolehlivý defenzivní obránce s dobrým bruslením.

V průběhu kariéry hrál i hostoval také doma, v HC Slovan Ústí nad Labem.

TRENÉŘI

Jiří HURYCH

Narozen: 1. 2. 1946

Jako malý kluk začal hrát hokej v Buštěhradě nedaleko Kladna a jeho kamarádem, sousedem a spoluhráčem nebyl nikdo jiný, než Eduard Novák, dlouholetý úspěšný reprezentant, který letos, v r. 2010 náhle a nečekaně odešel do hokejového nebe. Jako žáček a dorostenec hrál za PZ Kladno, v dorostu 2. ligu za B tým Kladna. Vojenská léta strávil v Dukle Litoměřice, která hrála svá utkání u nás na Zimním stadionu a v Lovosicích. Po vojně už ale trvale zakotvil v našem městě. Ještě na otevřeném stadionu hrál levé křídlo v útoku s litvínovským Z. Zímou a v té době se mu

hokejově asi nejvíce dařilo. Když se při zastřešování našeho stadionu po dvou sezónách vrátilo naše mužstvo z Povrů zpět, ještě stále jako hrající hráč začal trénovat žáčky a v kariéře trenéra viděl pokračování své lásky k hokeji. Po skončení hráčské kariéry začal totiž trénovat mládež, dorost dovedl se svým asistentem Milanem Zelenkou do finále mistrovství tehdejší ČSSR, kde skončil na 3. místě. Byl to největší úspěch mládežnického hokeje v našem městě, který jsme tenkrát asi patřičně nedocenili. Trénoval pak i A mužstvo Slovanu. V posledních letech svého života trpěl těžkou nemocí, práci se již nemohl věnovat, přesto však pravidelně chodil na zápasy našeho Slovanu. Na sklonku roku 2008 zákeřná choroba nad Jirkou zvítězila a on nás 19. listopadu toho roku navždy opustil. Jeho tehdejší spoluhráči a celoživotní přátelé, Jan Cerman, Ivan Bergmann a ostatní z mužstva na něj nikdy nezapomenou, zrovna tak, jako my, kteří jsme ho léta dobře znali.

Jiří VRBA

| *Narozen: 3. 11. 1940*

Jeho jméno je se Slovanem spojené již dlouhou dobu. Jiří Vrba koučoval ve Slovanu nejen muže, ale i mládež. Proslul jako metodik, rád zapojoval mladé hráče, kteří mají chuť

tvrdě pracovat. Jako trenér pamatuje úspěchy Slovanu, kdy k postupu chybělo málo - porazit Gottwaldov a několik let později brněnský Ingstav. Hráči trenéra Vrba nepotkávali jen na ledě nebo v šatně po tréninku. Jiří Vrba dbal na disciplínu a proto občas navštívil ústecké bary a restaurace, kde hledal své zapomenuté hokejové ovečky. Působil také na Spartě Praha, v Plzni nebo Liberci. Pomáhal dojednat angažmá bývalých ústeckých hráčů Štěpánka nebo Zdeňka Kudrny v Itálii. Žije nedaleko Ústí nad Labem a trénuje v pražských Letňanech.

Jaroslav MAREŠ

Narozen: 13. 2. 1944

Hráčská a trenérská kariéra Jaroslava Mareše je přebohatá. Přesto je ale spjata nejvyšší mírou se Slovanem a to již od roku 1967. On jako trenér (tenkrát bez asistenta) v sezóně 1979–1980 dovedl Slovan až k památné kvalifikaci o postup do nejvyšší soutěže s tehdejším Gottwaldovem, o níž píšeme v první kapitole.

Ale pěkně po pořádku. Jako hráč již v roce 1958 hrál za star-

ší dorost Slovanu Jindř. Hradec krajský přebor, odkud v sezóně 1961–1962 přešel do staršího dorostu Motoru Č. Budějovice, se kterým hrál I. ligu a sezónu nato hrál I. ligu již za dospělé. Odtud šel na vojnu do Dukly Litoměřice, která své zápasy hrála tenkrát u nás. Po skončení vojny hrál ve dvou sezónách v CHZ Litvínov (65–67) a poslední sezónu své hráčské kariéry poté strávil ve svém bydlišti, Ústí nad Labem.

Hejkal, Mareš, Kodrle

Hned po skončení hráčské kariéry začal v sezóně 1978–1979 působit jako asistent u A mužstva Slovanu v I. NHL, sezónu nato pak již jako trenér, kde vydržel až do jara 1984. V sezónách 1984–1986 trénoval Slovan Děčín, sezónu 1986/1987 strávil ve Stadionu Liberec, který tehdy hrál II.NHL, aby se dal-

ší dvě sezóny vrátil zpátky domů, k mužstvu našeho Slovanu. V sezónách 1989 – 93 odešel trénovat dorost Stadionu Teplice, 1993/1994 opět dorost, tentokrát našeho Slovanu, v sezónách 1994–1998 trénoval opět v Děčíně, muže v II. NHL. Poslední trenérskou štací doma ve Slovanu pak byly sezóny 1998–2004, kdy postupně trénoval dorost v I. lize, sport. třídy a dorost v Extralize. V sezónách 2004–2007 trénoval muže Stadionu Teplice v II. NHL, pak se na delší dobu trenérské činnosti vzdal z důvodu operace a léčení. Svoji trenérskou životní dráhu uzavřel v sezóně 2009/2010, kdy trénoval st. dorost Slovanu Děčín.

Své hráčské a trenérské zkušenosti předával svému synovi Tomášovi (1965), který u nás hrál v žákovských a dorosteneckých kategoriích, do vojny v r. 1983 hrál i za muže Slovanu. V dorosteneckých kategoriích dosáhl velkého úspěchu, byl od 16 let prakticky stále členem reprezentačních výběrů, na mistrovství světa „20“ v r. 1985, kde naše mužstvo získalo stříbrnou medaili, byl po Pivoňkovi naším nejlepším střelcem. Po vojně v Jihlavě a Písku hrál Tomáš tři sezóny v Litvínově, jednu v Chomutově. Koncem kariéry, který byl uspišen jeho závažnou nemocí, si zahrál v Drážďanech. Dal se rovněž na trenérskou dráhu, jako otec, několik let trénoval v Litvínově mládež, dnes je trenérem mladšího dorostu našeho Slovanu.

Oba dva, jak otec, tak syn, byli jako hráči útočníci s dobrou postavou, dobrým bruslením a oba měli šikovné ruce. V koncovce byl Tomáš možná ještě lepší, než táta.

FUNKCIONÁŘI

Jaroslav KROPÁČEK

Zakladatel ústeckého hokeje hned po skončení II. světové války, o němž píšeme v první kapitole této knížky.

JUDr. Oldřich REJNA

Narozen: 30. 1. 1930

V roce 1963 předával Jaroslav Kropáček oddíl ledního hokeje při založení klubu HC Slovan Národní výbory Ústí nad Labem do rukou prvního předsedy HC Slovan JUDr. Oldřichu Rejnovi. Ten se stal tedy zakládajícím předsedou klubu a ve své funkci vydržel nepřetržitě 23 let až do roku 1986. I poté neúnavně pracoval v klubu nadále a až zhoršující zdravotní stav jej přinutil svoji činnost ukončit.

V době jeho nejvyšší klubové funkce se HC Slovan poprvé probojoval z krajského přeboru přes kvalifikaci do II. NHL, později, v sezóně 1971–1972 se stal opět po náročné kvalifikaci účastníkem I. NHL. Od té doby hrál stále na předních pozicích soutěže a dvakrát ji vyhrál. Pouze kvalifikační utkání o postup do nejvyšší národní soutěže mu nevyšel (Gottwaldov a Zetor Brno). Za jeho působení ve funkci předsedy klubu ani jednou z I. NHL klub nesestoupil do nižší soutěže. V rámci tehdejších možností dokázal svými znalostmi s městskou a politickou špičkou vytvořit dobré podmínky pro existenci klubu. V uznání za jeho celoživotní práci se stal rozhodnutím výboru HC Slovan v roce 1994 doživotním čestným předsedou s právem permanentní vstupenky na všechna utkání klubu.

Na konci prvního měsíce letošního roku oslavil osmdesáté narozeniny, dodnes, pokud mu to zdraví dovolí, se chodí dívat na domácí zápasy svého klubu.

Karel KREMLÍK

Narozen: 8. 3. 1941

Psat o osobnostech klubu a nezmínit se o Karlovi Kremlíkovi by byl asi zločin. Člověku, narozeném v měsíci březnu, roku hluboce válečného a který letos oslavil neskutečných sedmdesát let. Přišel do klubu někdy kolem roku 1974 a asi navždy se vryl do paměti nespočtu hokejistů, kteří klubem prošli po celá dlouhá léta. Začínal jako kustod, pak sekretář, hospodář, přežil všechny bouřky, povodně, režimy a vycházel z nich, v tom dobrém slova smyslu jako vítěz. Vzpomínám si na jeho „kamrlík“ v hlavní vstupní chodbě k ledové ploše (vedle byl také kamrlík rozhodčích, kam se jim nosilo občerstvení, aby věděli, že domácí mají žluté dresy) a tam byl opravdovým králem. Uprostřed stoleček, kam se protáhl jenom on a za ním to nejdražší - hokejky, izolačky, tkaničky a spousta dalších, potřebných hokejových propriet. A před tím stolečkem hodně často žadonili a prosili hokejové celebrity, ale i bažanti o kus

té izolačky, tkaničky. A hokejka - to byl souboj na dlouhé hodiny. Nutno přiznat, Karel to měl buď v popisu práce, anebo v povaze, nakonec však většinou kapituloval a žádanou součástku pro výkon hokejové práce vydal, i když tu dobu vydrželi jenom ti nejodolnější jedinci. Byl přísný, snad až syčák, ale jinak by to asi nešlo. Vzpomínám také na jeho slovní souboje s jinou osobností klubu, Radkem Mikešem, o kterém se také dále dočtete. Líbí se mi, jak jeden o druhém říkají ten lakomec a dodnes by snad dali do novin, že jeden od druhého něco dostali.

Věhlasné hokejové kluby mají pod střechou své arény vyvěšeny dresy svých největších hokejových hvězd (jeden čas jsme je tam měli také, někdo je sundal). Až budou věšet fotky i svých bafuňářů, tak se přimlouvám za to, aby u nás tam fotka Karla také visela.

Radomír MIKEŠ

Narozen: 11. 5. 1951

Tenhle chlapík spatřil světlo světa v Chabařovicích, kam se dá z Ústí dohodit snad i kamenem. Jako prcek tam hrál hlavně fotbal, ale i hokej. V roce 1965 ho trenér Jiří Vrba zlan-

řil do dorostu Slovanu, kde pak v roce 1968 nastoupil prvně za A mužstvo. Se svojí osmičkou na zádech pak prošel celou dlouhou hráčskou kariéru. V roce 1970 pak na dva roky vyměnil povinně žlutomodrý dres za dres vojenský, nejdříve v Liberci, pak v Hodoníně. Po svém návratu odehrál ve svém mateřském dresu nejednu sezónu.

Hejkal, Mikeš, Adamec.

Útočník, tvořivý hráč se smyslem pro přihrávku a před brankou se také nikdy nebál. Po dalších patnácti letech, v roce 1987 usoudili ti nad ním, že by toho už mohl nechat a i on sám si řekl, že klub je mu vším a začal po skončení hráčské kariéry pracovat nejdříve jako sekretář a protože se staral i o své trenérské vzdělání, tak v r. 1989 dělal trenérovi A mužstva Jindři-

chu Lidickému asistenta a zároveň trénoval i mládež. V roce 2004 odešel trénovat A mužstvo HC Děčín vč. juniorů, a zároveň působil jako metodik. S juniory Děčína se mu podařilo postoupit do I. ligy, rok nato s dorostem. Od roku 2008 se vrátil do svého mateřského klubu, půl roku pracoval jako vyhledávač talentů, poté jako vedoucí mužstva, sekretář a hospodář A mužstva.

Je pár lidí, kteří znají náš „zimák“ tak dlouho. Radek je jedním z nich. Klubu zůstal věrný dodnes, stále pracuje jako vedoucí A mužstva a sekretář.

Radomír Mikeš

kapitola pátá

HISTORIE
ZIMNÍHO STADIONU

Myšlenka postavit definitivní stadion klubu dostala zelenou v roce 1954, při tehdejším Jednotném národním výboru byl ustaven poradní sbor a pracovní skupina pro přípravu akce. V té době se naskytla příležitost zakoupení strojního zařízení, které mělo jít původně do Finska a prozatímně bylo uloženo ve skladech Severočeské armaturky. Práce se uskutečňovaly celoměstská dobrovolná akce za pomoci stovek občanů ale i škol. Vlastní ledová plocha včetně ochozů se tak podařila vybudovat v rekordně krátkém čase jednoho roku. Strojní zařízení vybuodovala tehdy firma ČKD Praha Sokolovo a 7. listopadu 1956 měl být Zimní stadion slavnostně otevřen pražskou lední revuí s představením Ženich na bruslích. Počasí bohužel otevření nepřálo - několik dní před tím přšelo a pracně vytvořená ledová plocha „uplavala“, zejména vinou neznalostí a nezkušeností. K slavnostnímu otevření došlo až o 3 dny později, 10. listopadu. Na vyprodaném stadionu se tísnilo více než 7 tisíc nadšených a spokojených diváků. Mimo jiné vystoupili se svým exhibičním vystoupením krasobruslařka Milena Kladrubská a motocyklový závodník František Šťastný, který předvedl jízdu na ledě v komickém výstupu.

Tím tedy začal vlastní provoz. Byl zpočátku velice těžký, scházely zkušenosti a hlavně technický strojový park na úpravu ledové plochy. Dokončovací práce byly v roce 1959 pak přerušeny pro nedostatek finančních prostředků, nebránilo to však v tom, že hokejový stadion začal sloužit svému účelu. Za prvních deset let provozu se na veřejném bruslení vystřídalo celkem milion návštěvníků a tři čtvrtě milionu fanoušků vidělo hokejová utkání.

Úplně dokončit Zimní stadion se podařilo až v letech 1969–1971, kdy se stadion zastřešil a vznikla hokejová hala. V době,

kdy se stadion dokončoval, museli hokejisté Slovanu za ledem jinam. Odehráli svá soutěžní utkání v sezónách 1969–1971 na stadionu v Povrlech, který se právě v roce 1969 otevíral. K výstavbě Zimního stadionu byl použit ladem ležící pozemek, práce započaly na jaře 1969 a v září stejného roku na něm již náš Slovan trénoval a hrál.

Nová hala nesloužila jen hokeji, ale zažila za dobu své existence i různé jiné sportovní a kulturní akce. Již na začátku její životnosti se tu poprvé objevil i box. Jako první boxerský duel viděla zaplněná do posledního místečka ligový souboj Ústí nad Labem - Děčín. Dobové materiály uváděly několik zajímavostí. Děčín vypravil do Ústí speciální vlak, který využilo přes osmset děčínských fanoušků. V hale ale bylo chladno, na své duely měli boxeři pouze 10°C. Rozhodčí seděli na dřevěných fošnách, zabalení do teplých dek a regulérnost tohoto utkání byla na hraně. Začala se však zajímavá tradice, která vydržela s přestávkami dalších 30 let.

Dlouhá léta se tu pořádala Velká cena města Ústí nad Labem v boxu, jejíž ozdobou byla pravidelná účast nejlepších kubánských boxerů. Ústí tak vidělo nejednoho mistra světa a olympijského vítěze, např. Theofilo Stevensona či Felixe Savona. Dnes už pořádají boxeři své zápasy v hale SKP na Elbě.

Pořádaly se tady i kulturní akce - koncerty, módní přehlídky a jiné. Naší halu zná dobře Karel Gott, skupina Lucie, Sagvan Toffi, Leona Machálková a řada dalších. V letních měsících byla hala rezervována různým výstavám a také halovým sportům.

V období dokončování haly Zimního stadionu se hovořilo i o následujícím vybudování druhé ledové plochy, která byla dokonce projekčně připravena. Žel, do dnešního dne druhá ledová plocha hokeji v našem městě schází a můžeme jen závidět jiným, třeba Liberci.

Snímek z výstavby kryté haly, pravděpodobně z r. 1970. V pozadí je vidět obvodový plášť severní tribuny a části východní.

Za těch více než třicet let stadion zestárnul a město se v roce 2004 rozhodlo k radikální a nákladné rekonstrukci celé haly včetně technologické a strojní části. Byly vybudovány úplně nové šatny, kabiny rozhodčích, střecha včetně vzduchotechniky a nad ledovou plochu byla zavěšena nádherná multimediální kostka, která umí snad všechno. Další léta úpravy haly pokračovaly a pokračují dodnes. V loňském roce (2010) bylo dokončeno opláštění celé budovy, které jí dodalo novou, moderní tvář.

Na snímcích je zachycena rekonstrukce vnitřních prostor haly z roku 2004 a její nový venkovní plášť z roku 2010.

ONI DVA A ZIMNÍ STADION

K historii Zimního stadionu a vlastně mezi jeho inventář patří nerozlučně i tihle dva, kteří sem přišli krátce po zastřešení a vídáme je dodnes. Tolik profesí najednou snad nikdo nemá: údržbáři, strojníci, ledaři, rolbaři, instalatéři a bůh ví, co dalšího. Své království mají v útrobách východní tribuny a za jejich dílnu by se nemusely stydět ani velké továrny.

Zdeněk MAZÁČEK (1946)

Do údržby Zimního stadionu přišel v roce 1974 za bývalého Repra, pak Technických služeb města a strávil u ledu vlastně celý svůj nejlepší aktivní život. A to ještě svého času přes léto se činil jako plavčík na koupališti na Klíši a pak i na Ha-

brovickém rybníku. Odskočil si jednou i do profese hlasatele, to, když nám tenkrát zemřel nezapomenutelný a hodný člověk Jaroušek Štych. Hlásil utkání mládeže, dokonce i veřejné bruslení (zápasy „A“ mužstva hlásil J. Zdvořáček). Vzpomíná na časy dobré i zlé, mezi ty horší řadí doby, kdy na zimáku nebyly peníze na provoz a hrozilo ustřížení elektřiny a zavření vody a údržbáři museli neustále reagovat podle situace.

Dnes se mu stále do důchodu nechce a pokud bude zdravý, asi ten náš zimák neopustí.

Petr DVOŘÁK (1956)

Tak tahle druhá ikona údržby zimáku je přesně o deset let mladší, než Zdeněk, ale do toho „inventáře“ patří zrovňatak. Nastoupil do údržby ve stejném roce 1974 jako Zdeněk, ale až na podzim, kdy dokončil školu. Od té doby se ze zimáku nehnul a když už tam stále byl, tak k němu dotáhl i své dvě

děti, kluka Ondřeje a dceru Markétu. Ondra hrál hokej od základny do 8. tř., pak odešel hrát do Liberce, kde hrál 5 let extraligu za dorost a juniory. A Markétka byla ozdobou družstev hokeje v žácích. Být to v Kanadě, kde hokej hraje snad každá třetí holka a soutěžně hrají hokej děvčata i v dospělosti, tak je u něj snad dodnes. Zběhla tedy k atletice a i tam je úspěšná - v mládežnické kategorii je dokonce mistryní republiky ve skoku o tyči.

Petr si hraje rád i s fotoaparátem, o čemž svědčí i jeho archiv s desítkami fotek z celkové rekonstrukce našeho zimáku v r. 2004. Jeho fotografie najdete v kapitole historie ZS.

Snímky z rekonstrukce ZS.

| Snímky z rekonstrukce ZS.

kapitola šestá

OLD TIMER'S

OLD TIMER'S HC SLOVAN

Mužstvo bývalých hráčů

V průběhu hokejové sezóny 1985–1986 se z iniciativy trenéra Jiřího Vrby a jeho asistenta Čestmíra Kodrleho vytvořilo mužstvo bývalých hráčů Slovanu. Láska ke svému sportu je přivedla a do dnešní doby přivádí na led, pravidelně se scházejí k tréninkům, hrají přátelské zápasy s jinými veteránskými týmy a zúčastňují se turnajů. Pravidelně se zúčastňují turnaje veteránů ve Švýcarsku (Chur), který v letech 2001–2003 vyhráli. V roce 1996 se jim podařilo za spolupráce sponzorů a finanční účasti firem bývalých hráčů historický zájezd na Světový pohár veteránů v kanadském Torontu (WORLD HOCKEY CUP 1996). Z hráčů se turnaje zúčastnili Pavel Březina, Josef Mráz, Karel Svatoš, Vlastimil Davídek, Jaroslav Holman, Vladislav Koutník, Petr Voborník, Jan Cerman, Radomír Mikeš, Jiří Renner, Martin Šnajdr, Ivan Bergman, Ladislav Skřivan, Jan Kaltenböck, Jiří Hurych, Čestmír Kodrle, z Kladna vypomohl Zdeněk Nedvěd. Vedoucím mužstva byl Ladislav Morvay a generálním manažerem Jiří Zdvořáček.

Turnaje se zúčastnilo i naše reprezentační mužstvo veteránů, ruská sborná, švédské, finské, norské a pochopitelně řada kanadských mužstev, neboť v Kanadě je veteránský hokej velice populární a dokonce mají svojí asociaci (CARHA) a pravidelné soutěže. Naším veteránům se podařilo přejít přes utkání ve své divizi do semifinále, kde však podlehli mužstvu Old Ducks St. Catharine, přesto, že vedli 1:0. Na výsledku se tehdy podepsala nepřízeň kanadských rozhodčích. Vystoupení našich jsme považovali v silně obsazeném turnaji za úspěch. Dosáhli jsme dokonce lepšího výsledku, než naše reprezentace, která na se-

mifinále nedosáhla. Asi největším zážitkem pro všechny účastníky zájezdu byla návštěva Hokejové síně slávy, Niagarských vodopádů, návštěva utkání NHL Toronto Maple Leaves - Winnipeg Jets a nepochybně setkání s legendou kanadského hokeje Bobby Hulleem na závěrečném banketu turnaje.

HC SLOVAN ÚSTÍ NAD LABEM OLDTIMER'S CZECH REPUBLIC

Fotografie z roku 1996 před odjezdem do Kanady.

***Stojící zleva:** Jaroslav Holman, Jiří Hurych, Martin Šnajdr, Martin Bergmann, Vladimír Petlák, Vladimír Koutník, Ladislav Skřivan, Jiří Pokorný, Karel Svatoš, Vladimír Poláček, Jan Kaltenböck, Vlastimil Davídek*

***Sedící zleva:** Josef Mráz, Jiří Renner, Ivan Bergmann, Radomír Mikeš, Josef Vejlupek (tehdy předseda), Jiří Zdvoráček (tehdy manager), Petr Voborník, Karel Bašta, Čestmír Kodrle, Pavel Březina.*

Zájezdu se tehdy nezúčastnili Karel Bašta a Vladimír Petlák.

V roce 2000 se mužstvo zúčastnilo Světového poháru na olympijském stadionu v Garmisch-Partenkirchenu a opět bylo úspěšné. Ve své skupině prohrálo pouze se Slovanem Bratislava, porazilo SC Riessersee a Kaunas. Ve čtvrtfinále pak porazili naši veteráni mužstvo Polska, v semifinále ale prohráli s Dynamem Moskva, o 3. míst pak opět prohráli se Slovanem Bratislava. Vítězem turnaje se stalo naše reprezentační mužstvo veteránů, které porazilo ve finále Dynamo Moskva.

Mužstvo veteránů za léta své existence dělá dobrou propagaci našemu klubu a jak jde čas, tak se doplňuje z dalších hráčů, kteří již zanechali závodní činnosti.

Snímek veteránů z roku 1996:

Horní řada zleva: Kaltenböck, Koutník, K. Bašta, Petlák st., Poláček, Šnajdr, Hejkal, Voborník, Renner, Mikeš, Bergmann, Brožovský

Spodní řada: Hroch ml., Davídek, Mráz, Kodrle, Březina, Holman, Marko, Skřivan, ved. mužstva Zdvořáček

V roce 1997 u příležitosti utkání veteránů kanadského mužstva Sant Petersburg a starou gardou HC Slovan vyšla v příloze Zpravodaje k tomuto utkání vzpomínka na historický zájezd mužstva do Kanady. Podělte se o ní s námi.

ÚSPĚCH ZA VELKOU LOUŽÍ

Devátého března loňského roku se vydalo mužstvo veteránů HC Slovan spolu se svými sponzory na dalekou a historickou cestu do kanadského Toronta, aby se zúčastnilo světového poháru veteránů WORLD CUP 96 za účasti devadesátitýř mužstev z celého světa.

Obří Airbus A 300 pro 216 cestujících po „vyhlídkovém“ hodinovém letu nad Prahou a odstranění technické závady nabral kurs nad Grónsko, aby po devíti hodinách letu přistál s námi v Montrealu. Dlouhý let neslo naše mužstvo statečně, i když někteří neměli tu správnou barvu v obličejích. Pro kuráž se doplňovaly pravidelně kvalitní tekutiny, Čenda Kodrle vykouril asi 124 cigaret a Radek Mikeš se divil, že se letadla nesrazí, když je jich ve vzduchu tolik. Tenkrát se ještě kouřilo v posledních třech řadách a ty byly neustále narvané. Po doplnění pohonných hmot v Montrealu jsme odstartovali směrem do Toronta, kde jsme přistáli po půlnoci tamního času. Imigrační úředníci na letišti měli pro naše mužstvo pochopení až na jednu výjimku - tvrdý muž naší obrany Lád'a Koutník, zvaný Kúťa se jim nelíbil a tak jsme asi půl hodiny počkali, než nám ho v pořádku vrátili.

Město nás přivítalo se svými obrovskými mrakodrapy, které v záři světel vypadaly snad ještě vyšší, než ve skutečnosti. Mnozí z nás viděli něco takového poprvé v životě. Většina proto nevydržela a po ubytování v hotelu se šla projít do nočních ulic Toronta. K spánku jsme se dostali až k ránu a zápasili s aklimatizací.

Druhý den dopoledne nás město přivítalo azurovou oblohou a protože byl před turnajem den volna, vylákalo nás sluníčko do ulic a hodně z nás i k nebesům - z vyhlídkové terasy věže CN TOWER (533 m!), která městu vévodí, jsme dohlédli přes celé jezero Ontario, široké čtyřicet kilometrů.

Už v pondělí pro nás začal turnaj. O kvalitách mužstev jsme nic nevěděli. V naší divizi jsme měli dvě kanadská mužstva a norské, velice dobré mužstvo Furuseth Ice Fighters. V prvním utkání jsme nebyli horší, než Newmarket Burnouts (Ontario), přesto jsme podlehli 3:6. Aklimatizace ještě nebyla dovršena a kanadské rozměry kluziště nám vadily v kombinační hře. Nory jsme ale už den nato zdolali 4:2, které jsme přejeli už v první třetině brankami Honzy Cermana, Ládi Koutníka (to byl supergól) a Čendy Kodrleho. Ve druhé třetině přidal naší čtvrtou branku centr Radek Mikeš.

Třetí utkání ve skupině bylo naše mužstvo již v úplné pohodě a druhé Kanadaňany East London jsme rozdrtili 10:3. Střelecky se zaskvěl Čenda Kodrle, který vstřelil 3 branky, po dvou pak přidali Lád'á Skřivan a Honza Kaltenböck, po jedné pak Jirka Hurych a Vlasta Davídek. V sobotu nás pak čekalo semifinále a to utkání jsme měli dobře rozehrané - vedli jsme nad Old Ducks St. Catharine 1:0 brankou Ládi Koutníka z 15. min. Měli jsme navrch a to se zřejmě nelíbilo kanadským rozhodčím. Vyrovnávací branku jsme dostali po ve veteránském hokeji zakázaném golfovém úderu a pak jsme hráli stále ve čtyřech za přestupky, které viděl jenom rozhodčí. I kanadští diváci se tomu smáli a kroutili hlavou! Soupeři se tak podařilo vstřelit dvě branky a naše cesta skončila před branou finále.

Hned po utkání si nás všech 32 osob nechala odvézt autobusem rodina krajanů Zentnerových do svého domu v Missisaga nedaleko Toronta, kde nás všechny pohostila. Bylo to

velice milé a já přemýšlím, jak bych to udělal na jejich místě já se svým dvoupokojovým bytem v paneláku...

Ještě večer jsme absolvovali závěrečný banket v našem hotelu Westin Harbour Castle, na kterém bylo přes tisíc osob. Mezi největší zážitky tohoto večera patřilo naše setkání s legendou NHL Bobby Hullem a společná fotografie s ním. Bobby Hull byl ve své době nejrychlejší hráč světa a excelentní střelec. V 16 sezónách NHL dal 610 branek a dodnes je pátým nejlepším střelcem historie NHL. V sezóně 1965–1966 získal Hart Trophy jako nejužitečnější hráč. Jeho dres s č. 9 je natrvalo vyřazen ze soupisky Chicaga a Winnipegu...

V průběhu turnaje jsme ještě navštívili slavnou Síň hokejové slávy a sáhli jsme si na originál Stanley Cupu, umístěném v malé tresorové místnosti. Za vstupenky v ceně 80–100 dolarů na černém trhu jsme spolu s 16.000 diváky shlédli utkání NHL Toronto Maple Leafs - Winnipeg Jets výsledkem 3:3 i po prodloužení. Zážitek pro nás byl nejenom hokej, ale i atmosféra v obrovském kotli arény Toronto.

Po týdenním pobytu jsme dali Torontu sbohem a přesunuli se do Kitcheneru k sehrání přátelských utkání. Vzpomínáte - Kitchener Waterloo Dutchmen? Ano, tento tým reprezentoval Kanadu na olympijských hrách r. 1956 v Cortině a obsadil 3. místo. Dodnes jsou na to v Kitcheneru pyšní a jména hráčů jsou vyryta do veliké měděné desky u brány hlavní hokejové arény ve městě. Kitchener má asi 160.000 obyvatel a leží hodinu jízdy po dálnici z Toronto. Ještě jedna zajímavost - ve městě se mohou pochlubit 18 ledovými plochami!

V prvním přátelském utkání s týmem Bauer Supremes jsme prohráli 1:2, když hrající trenéři Ivan Bergman a Jarda Holman nechali odpočívat některé hráče a nastoupili sponzoři. Ani rozhodčí nám nebyli moc nakloněni - pískal totiž Hon-

za Bartoška a „dědek“ Pepa Mráz. Ve druhém a závěrečném zájezdu jsme porazili mužstvo Blue Knights Watterloo 9:3. Je to tým policistů a přátelé krajané nám děkovali, že jsme je „zmydlili“ za ně, oni nemohou. Když jsme u těch krajanů - starali se o nás vzorně, dík patří především rodině Milana Chaloupeckého, ale i těm ostatním.

Z Kitcheneru jsme si udělali nezapomenutelný zájezd. Vypůjčili jsme si tři mikrobusey Chevrolet a jeli se podívat na Niagarské vodopády a americké město Buffalo, kde v hale Subre-ss chytá Dominik Hašek.

Po třinácti dnech jsme se s Kanadou rozloučili. Zpáteční let proběhl bez problémů a zhluboka jsme si oddechli po přistání na Ruzyni, když jsme ještě předtím všichni v airbusu hromově zatleskali pilotům za perfektní let a hladké přistání. Někte- rým se vrátila i barva do tváří. Zájezd byl velice úspěšný jak po sportovní, tak po společenské stránce. Myslím, že vedle národního týmu, který na turnaji rovněž účinkoval, jsme udě- lali dobré jméno svému městu a republice.

| Ontario, Canada 9. 3.–22. 3. 1996. jz.

TORONTO
ONTARIO, CANADA

kapitola sedmá

MLÁDEŽ

V mládí je budoucnost hokeje a ve vlastním mládí budoucnost a příští úspěchy klubu. Proto je dobře s dětmi pracovat a nelitovat sil, ani prostředků k tomu mít zajištěnu vlastní zásobárnu talentů.

Mládežnickými kategoriemi HC Slovan Ústí nad Labem prošlo mnoho hráčů, kteří svým talentem a hokejovým uměním reprezentovali ústeckou líheň. Mezi nejslavnější určitě patří Milan Hejduk, Jan Čaloun, Petr Rosol, Martin Štěpánek, Radek Hamr, Radek Kampf, Pavel Gross, ale i spousty dalších hokejistů, kteří reprezentovali ústecký hokej v nejvyšších soutěžích.

Je potěšující, že na tuto generaci navazují další mladí hráči jako např. Michal Neuvirth - Washington Capitals, Marek Trončínský - Liberec, Karel Kubát - Litvínov, Vladimír Roth - Slavia.

V juniorských extraligových týmech se v současné době prosazují ústečáci David Tůma a David Merta ve Spartě Praha dále pak Bohumil Slavíček a Jan Dlouhý ve Slavii Praha.

Hlavním cílem mládežnického hokeje je ale především vychovávat hráče pro seniorský tým HC Slovan a můžeme konstatovat, že i v této oblasti se zařadilo několik talentovaných hráčů do našeho „A“ týmu jako např. Robin Hanzl, Jan Kloz, Ondřej Holomek, Vladimír Brož, Ondřej Havlíček.

Vladimír
Brož

Ondřej
Havlíček

DALŠÍ CESTA MLÁDEŽNICKÉHO HOKEJE

Zahrát si NHL nebo Extraligu, to je sen každého kluka, který si obuje brusle a vyjede na led jakéhokoliv zimního stadionu. Cesta na samý vrchol je ale nesmírně dlouhá, časově náročná, plná odříkání a povinností. Přestože svého snu dosáhne jeden z mnoha, plní se led každodenně hráči od těch nejmenších až po juniory. Vychovávat hráče není jen o tom přivést dítě na stadion. Stojí za tím náročná mravenčí práce trenérů, ale i zapálení a trpělivý rodiče, kteří nesou i nemalé břímě časové a finanční. K úspěchu ve výchově mládeže můžeme dojít pouze spojením kvalitní práce trenérů od základny až po juniorů, podporou rodičů, spoluprací s hokejovou školou, sponzory a především podporou města Ústí nad Labem.

Dalším důležitým faktorem pro dobrou výchovu je stabilizace trenérů, kteří chtějí v mládežnických kategoriích pracovat. Jsme rádi, že se do klubu vrátili a dále vracejí bývalí hráči a funkcionáři dlouhodobě spjatí s ústeckým hokejem. Když se navíc kvalitním nábořem podařilo za poslední dva roky rozšířit členskou základnu ze 190 na 300 dětí a mládežnický hokej se stabilizoval i ekonomicky, je možné hledět do budoucnosti s mírným optimismem.

Výsledky mládeže 2005–2011

žáci

V žákovských kategoriích patří HC Slovan dlouhodobě k regionální špičce a naši žáci každoročně obsazují přední místa tabulek regionálních přeborů. V ročníku 2005–2006 se 9. třída HC Slovan probodovala na oficiální Mistrovství republi-

ky a tento úspěch se podařil i v ročníku 2009–2010 8. třídě HC Slovan. Výsledky v těchto kategoriích nejsou nejdůležitější složkou výchovy malých hokejistů, ale každý týmový nebo individuální úspěch je odrazem kvalitní trenérské práce a základním kamenem pro budoucnost hokeje v Ústí nad Labem.

8. třída - účastník mistrovství republiky 2009–2010.

mladší dorost

2009–2010

6. místo ve skupině extraligy mladšího dorostu

2010–2011

4. místo ve skupině extraligy mladšího dorostu

starší dorost

2005–2006

10. místo ve skupině A extraligy dorostu

2006–2007

9. místo ve skupině A extraligy dorostu

2007–2008

24. místo - sestup do 1. ligy dorostu

2008–2009

1. místo v lize dorostu - postup do extraligy dorostu

2009–2010

1. kolo play-off v extralize staršího dorostu - Vítkovice

2010–2011

24. místo - sestup do 1. ligy dorostu

| *Starší dorost postoupil v sezóně 2009–2010 do 1. kola play-off.*

junioři

2005–2006

1. místo v lize juniorů - postup do extraligy juniorů

2006–2007

10. místo ve skupině západ extraligy juniorů

2007–2008

19. místo v extralize juniorů

2008–2009

1. kolo play-off v extralize juniorů - Litvínov

2009–2010

1. kolo play-off v extralize juniorů - Slavia

2010–2011

20. místo - sestup do 1. ligy juniorů

Junioři postoupil v sezóně 2009–2010 do 1. kola play-off.

TRENÉŘI DOROSTENECKÝCH A JUNIORSKÝCH KATEGORIÍ

2005–2011

Vít Borůvka, Richard Černý, Petr Nekvinda, Sergej Kabanov, Lubomír Jandera, František Richter, Jiří Vrba, Michal Hnízdo, Jiří Merta, Vlastimil Davídek, Vladimír Bednář, Miloš Pecka, Martin Šnajdr, Vladimír Evan, Miroslav Mach, Karel Chládek, Jan Čaloun, Martin Štěpánek, Tomáš Mareš, Jan Neliba.

Závěrem

Do dalšího období mládežnického hokeje v Ústí nad Labem vstupujeme s cílem vytvoření optimálních podmínek pro výchovu a rozvoj malých hokejistů jak po stránce sportovní, tak i po stránce ekonomické. Ze sportovního hlediska jsme rádi, že trenérské řady pro ročník 2010–2011 rozšířili další ústečáci Jan Čaloun, Tomáš Mareš a Martin Štěpánek. Z ekonomického a organizačního hlediska nás těší podpora města Ústí nad Labem a firmy Energetické a dopravní stavby a.s. a dále pak spolupráce se ZŠ Vinařská Ústí nad Labem.

Jaromír Holík
předseda o.s. HC Slovan

Vladimír Evan
manažer mládeže HC Slovan

FOTOGALERIE - SEZÓNA 2009–2010

2. třída

Kušej P., Bečvář J., Schraml Š., Korub R., Krpálek S., Brambašky I., Vlnař J., Košek V., Hloušek J., Zubíček, Konopásek T., Průša L., Janota M., Tot J., Měkota Š., Vodička V., Macek A., Krupica J.

Trenéři: *Javořík Jaroslav, Kočí Jakub*

Vedoucí: *Bečvář Karel*

3. třída

Kubata J., Janoušek A., Čermák T., Panchártek D., Vidlička P., Tůma V., Katič J., Volke J., Gašpar D., Bláha J., Grunt M., Krpálek S., Kříž L., John A.

Trenéři: *Gottfried David, Kepič Roman, vedoucí: Čermák Jiří*

4. třída

Vlach T., Maux V., Mauder J., Mauder M., Herák J., Kolek T., Štěpánek M., Gottfried P., Lejčik O., Šindelář V., Magasanik D., Jouza D., Batryn D., Hruška M., Soukup T., Stuchlý T., Macko M.

Trenéři: Gottfried Daniel, Kolek Martin, **vedoucí:** Hruška Dušan.

5. třída

Černý D., Buchtela O., Kunderát M., Opočenský J., Zýka O., Hamala T., Holý T., Kordule P., Dobiáš D., Tomáš J., Vaněk K., Holá L., Veselý M., Chmela O., Horyna T., Dörner S., Šafařovský P., Holý K.

Trenéři: Abt Miloš, Fiala Miroslav, **vedoucí:** Štochl Jaroslav

6. třída

Janiček J., Netopilík M., Kubín V., Brigadoj M., Magasanik P., Pícha M., Land D., Vytejšek P., Zich K., Ščerba M., Vico M., Rychtář J.

Trenéři: *Abt Miloš, Fiala Miroslav*

Vedoucí: *Kubínová Renata*

7. třída

Loukota J., Hucek J., Balcar P., Komár M., Richtr D., Tůma M., Hašek J., Zvěďělík R., Zdvoráček P., Patyk P., Drha M., Moucha J., Haisl J.

Trenéři: *Mach Miroslav, Daniš Jan*

Vedoucí: *Patyk Petr*

8. třída

Babušík M., Ordoš J., Kopta O., Kašek M., Hübsch D., Navarra R., Otto D., Staněk V., Trončínský J., Dušek J., Straka M., Chovanec J., Juránek M., Chmel M., Koval J., Rubeš F.

Trenéři: Daniš Jan, Mach Miroslav, vedoucí: Chovanec Jan

Mladší dorost

Faktor M., Baránek M., Sýkora O., Brabec L., Strnad P., Chládek J., Procházka J., Patzelt M., Vykouk L., Řídel D., Vaněk R., Poláček O., Zdvořáček M., Chmel J., Jindřich J., Vrba M., Burkovec T., Šímanovský R., Kovář T., Hajn J., Klečka M.

Trenéři: Vrba Jiří, Hnízdo Michal

Vedoucí: Zdvořáček Tomáš, Vaněk Radomír.

Starší dorost

Procházka T., Krupica L., Harkabus T., Vegner Z., Smetana O., Šetka M., Andres R., Tuček O., Kuchynka Š., Racek V., Hanzl M., Keltner D., Jeništa J., Novotný T., Hejl T., Formánek M., Burkovec V., Bursa P., Faigl T., Palán D.
Trenéři: Merta Jiří, Davídek Vlastimil, **vedoucí:** Kuchynka Petr, Žoha Pavel, **kustod:** Šlechta Jakub.

Junioři

Žák M., Zákoutský J., Chládek O., Vernek J., Baránek M., Hošek V., Bříza T., Hříbal O., Vávra T., Humpolíček F., Havlíček O., Drnec T., Pořícký J., Místecký L., Petrásek M., Šrámek M., Holomek O., Hanzl R., Brož V., Kentoš J., Grin J., Drahorád V., Pojezný J., Janíček M., Řídel P., Jurčák J.
Trenéři: Evan Vladimír, Chládek Karel
Vedoucí: Kočí Antonín, **lékař:** MUDr. Pírek Antonín

FOTOGALERIE - SEZÓNA 2010–2011

2. třída

Krušina L., Prchal D., Koval M., Ferko F., Kříž M., Kozma J., Průša L., Štrébl J., Martínek D., Klein M., Chlapec V., Kapusta T., Folk J., Šafr J., Šubrt P., Špaček J., Vostiňák J., Hanč J., Nedoma D., Buchtelová J., Čálek R., Podrápský P., Maule P., Morvay M., Tomšík P., Macek A., Žárský Š.
Trenéři: Hanč Jindřich, Abt Miloš, **vedoucí mužstva:** Špaček Jiří

3. třída

Bečvář J., Polata O., Krpálek S., Schraml Š., Korub R., Měkota Š., Košek V., Hloušek J., Podrápský R., Janota M., Tot J., Vodička V., Konopásek T., Kubíček M. **Trenéři:** Davídek Vlastimil, Kolek Martin, Javořík Jaroslav, **vedoucí:** Bečvář Karel.

4. třída

Havlík L., Tůma V., Janoušek A., Panchártek D., Harkabus M., Vidlička P., Čermák T., Krupica J., Kadlec Z., Grunt M., Kubata J., Kříž L., John A., Bláha J., Gašpar D., Volke J.

Trenéři: Kepič Roman, Ptáček Radek, vedoucí: Tůma Michal

5. třída

Hruška M., Batryn D., Gottfried P., Kolek T., Herák J., Štěpánek M., Mauder M., Mauder J., Vlach T., Lejčik O., Magasanik D., Katič J., Šindelář V., Chmela O., Soukup T., Stuchlý T, Macko M.

Trenéři: Davídek Vlastimil, Šnajdr Martin

6. třída

Černý D., Maux V., Kunderát M., Štochl J., Opočenský J., Zýka O., Hamala T., Vaněk K., Vico M., Dobiáš D., Tomáš J., Holá L., Šafařovský P., Horyna T., Veselý M., Dörner S., Holý K.

Trenéři: Davídek Vlastimil, Šnajdr Martin, **vedoucí:** Horyna Jiří

7. třída

Janiček J., Pícha M., Holý T., Vytejšek P., Buchtela O., Holub J., Kába J., Netopilík M., Kordule P., Landt D., Kubín V., Bejček T., Magasanik P., Mašková M., Rychtář J. **Trenéři:** Čaloun Jan, Mach Miroslav, **ředitel školy Vinařská:** Kolařík Květoslav

8. třída

Ozom B., Amirov F., Kašek M., Drha M., Komár M., Rychter D., Loukota J., Hašek M., Zvěďělík R., Moucha J., Patyk P., Tůma M., Zdvořáček P., Haisl J.

Trenéři: Čaloun Jan, Daniš Jan, **vedoucí:** Patyk Petr

Ředitel školy Vinařská: Kolařík Květoslav

Mladší dorost

Dušek J., Navarra R., Otto D., Málek D., Trončinský J., Řídel D., Staněk V., Chovanec J., Ordoš J., Šimanovský R., Procházka J., Hucek J., Hübsch D., Kopta O., Vykouk L., Patzelt M., Chmel M., Baránek M., Sýkora O.

Trenéři: Daniš Jan, Mareš Tomáš, **vedoucí:** Chovanec Jan

Starší dorost

Hynek T., Ságer J., Holeček L., Vaněk R., Vegner Z., Harkabus T., Topol J., Poláček O., Rosa K., Beníšek T., Bačák V., Chmel J., Procházka T., Zdvořáček M., Janák M, Jindřich J., Křepelka D., Kovář T., Hajn J., Hanzl M., Fajt R., Bílek T., Novák D. **Trenéři:** Merta Jiří, Chládek Karel, **vedoucí:** Vaněk Radek, Zdvořáček Tomáš

Junioři

Novotný T., Hříbal O., Keltner D., Šetka M., Bulva M., Racek V., Kuchynka Š., Daráš V., Krupička L., Grin J., Baránek M., Pojezný J., Hošek V., Holomek O., Petrásek M., Drahorád V., Vávra T., Pořícký J., Humpolíček F., Bursa P. **Trenéři:** Neliba Jan, Mach Miroslav, **vedoucí:** Kuchynka Petr, Kočí Antonín, **kustod:** Šlechta Jakub

STATUTÁRNÍ A VÝKONNÉ ORGÁNY

Představenstvo a.s.:

předseda	JUDr. Jan Dragomir
místopředseda	Zdeněk Kindl
členové	JUDr. Martin Tonner Ing. Josef Vejlupek Ing. Dalibor Zemek

Dozorčí rada a.s.:

předseda	Ing. Martin Procházka
členové	Mgr. Jan Kubata RNDr. Milan Hagan

Generální manažer	Ing. Robert Kysela
Sportovní manažer	Jaromír Šindel
Sekretář	Radomír Mikeš
Sekretariát a.s.	Iveta Auerveková
Marketinkový manažer	Přemysl Zeman
Marketink	Marek Cimoradský

Hlavní trenér	Petr Rosol
Asistent trenéra	Milan Skrbek
Vedoucí mužstva	Radomír Mikeš
Lékař	MUDr. Jaroslav Bednář MUDr. Antonín Pírek
Masér	Vladimír Brož
Kustod	Jaroslav Volke

HC Slovan Ústí nad Labem, občanské sdružení

Předseda: Jaromír Holík st.

Místopředseda: Milan Poláček

Členové: Vladimír Evan
Radomír Mikeš
Radomír Vaněk

Sekretariát: Lucie Kašová

UMÍSTĚNÍ KLUBU V JEDNOTLIVÝCH SEZÓNÁCH

Sezóna	Soutěž	Umístění	Poznámka
1946–1947	Západoseveročeská župa zimních sportů	4. místo	
1947–1948	Západoseveročeská župa zimních sportů	5. místo	
1948–1949	Západoseveročeská župa zimních sportů	5. místo	
1949–1950	I. A. třída, skup. B	2. místo	reorganizace soutěží
1950–1951	I. A. třída, skup. B	5. místo	
1951–1952	I. A. třída, skup. B	1. místo	postup do krajské soutěže
1952–1953	Krajský přebor	3. místo	postup do II. ligy
1953–1954	II. liga	3. místo	reorganizace
1954–1955	II. liga	3. místo	4. místo, sestup do divize
1955–1956	Divize	2. místo	
1956–1957	Divize	3. místo	
1957–1958	Divize	2. místo	
1958–1959	Divize	poslední místo	sestup
1959–1960	Krajský přebor	1. místo	po další reorganizaci jsme zůstali v soutěži
1960–1961	Krajský přebor	2. místo	
1961–1962	Krajský přebor	3. místo	
1962–1963	Krajský přebor	5. místo	
Nový název HC Slovan N. V.			
1963–1964	Krajský přebor	1. místo	neúspěšná kvalifikace o postup
1964–1965	Krajský přebor	1. místo	neúspěšná kvalifikace o postup
1965–1966	Krajský přebor	2. místo	vítězná kvalifikace přes Hr. Král.
1966–1967	II. liga	5. místo	
1967–1968	II. liga	7. místo	
1968–1969	II. liga	6. místo	

Sezóna	Soutěž	Umístění	Poznámka
1969–1970	II. liga	13. místo	sezóna v Povrlech
1970–1971	II. liga	7. místo	Povrly
1971–1972	II. liga	11. místo	
1972–1973	II. liga	8. místo	
1973–1974	I. NHL	5. místo	reorganizace, 1. NHL
1974–1975	I. NHL	3. místo	
1975–1976	I. NHL	5. místo	
1976–1977	I. NHL	7. místo	
1977–1978	I. NHL	5. místo	
1978–1979	I. NHL	3. místo	
1979–1980	I. NHL	1. místo	prohra až ve finále s vítězem skup. B Gottwaldovem
1980–1981	I. NHL	3. místo	
1981–1982	I. NHL	5. místo	
1982–1983	I. NHL	4. místo	
1983–1984	I. NHL	10. místo	
1984–1985	I. NHL	8. místo	
1985–1986	I. NHL	6. místo	
1986–1987	I. NHL	11. místo	
1987–1988	I. NHL	12. místo	Sestup do II. NHL
1988–1989	II. NHL	1. místo	neúspěšná kvalifikace o I. NHL
1989–1990	II. NHL	5. místo	
1990–1991	II. NHL	3. místo	
1991–1992	II. NHL	3. místo	
1992–1993	II. NHL	1. místo	postup do I. NHL z kvalifikace
1993–1994	I. NHL	5. místo	v semifinále play-off prohra se Vsetínem 0:3
1994–1995	I. liga		Ve čtvrtfinále play-off prohra s Brnem 1:3
1995–1996	I. liga	8. místo	v 1. kole play-off prohra s Kralupy 1:2

Sezóna	Soutěž	Umístění	Poznámka
1996–1997	I. liga	12. místo	prodej prvoligové licence Chomutovu
1997–1998	II. liga	12. místo	
1998–1999	II. liga	1. místo	play-off Ytong Brno 2:1, baráž neúspěšná
1999–2000	II. liga	2. místo	finále play-off s Kláštercem 2:0, postup
2000–2001	I. liga		udržení v I. NHL vítězstvím v baráži
2001–2002	I. liga	6. místo	ve čtvrtfinále play-off s Jihlavou 2:4
Nový název HC Ústečtí Lvi			
2002–2003	I. liga	6. místo	V I. kole play-off Chomutov 2:3
2003–2004	I. liga	4. místo	v semifinále play-off Beroun 0:3
2004–2005	I. liga	2. místo	ve finále play-off Č. Budějovice 0:3
2005–2006	I. liga	1. místo Mistr I. ligy po finále play-off s MI. Bol. 3:1 v serii	neúspěšná baráž se Vsetínem 2:4
2006–2007	I. liga	1. místo Mistr I. ligy po finále play-off s Chomutovem 4:3 v serii	přímý postup do Extraligy
2007–2008	Extraliga	14. místo	sestup z Extraligy po prohrané baráži s MI. Boleslaví
2008–2009	I. liga	1. místo Mistr I. ligy po finále play-off s Brnem 4:2 v serii	neúspěšná baráž o postup s MI. Boleslaví 0:4
2009–2010	I. liga	2. místo	finále play-off pro Chomutov 3:4
2010–2011	I. liga	1. místo Mistr I. ligy po finále play-off s Chomutovem 4:0 v serii	neúspěšná baráž o postup s MI. Boleslaví 3:4

V oddílu poznámky - výsledky celých serií

ZÁVĚREM

Dějiny klubu netvoří jen celé generace hráčů, trenérů a vrcholných činovníků, ale také celá plejáda dobrovolných pracovníků a funkcionářů. Je to dlouhý výčet jmen a rozhodně ne úplný. Určitě odpustí ti, na které se nevzpomnělo.

Na místě sekretáře klubu se postupně vystřídali např. Krejčík, Beránek, Kavka, Krampera, Kolek, Nosek, Hnídek, JUDr. Rejna, Dubina, Mikeš.

Z ostatních funkcionářů a pracovníků zaslouží připomenout a vzpomínáme si: dr. Vavřík, Kubizňák, Horáček, Šmejkal, Kohák, Švarc, Kapoun, Weinhold, dr. Stehlík, dr. Hlodálek, ing. Krpeš, ing. Svoboda, Novotný, Čaloun, Szabo, ing. Vršanský, ing. Trončinský, Šimek, Kratochvíl, Šťastný, Štětková, Vajnarová, Nerad, dr. Volf, Schönfelder, Süsser, Tomev, ing. Verner, Hejduk st., Josef Bašta a řada dalších.

Jistě si zmínky i poděkování zaslouží i pracovníci, kteří se léta starali o chod Zimního stadionu, ať byli ve své době zaměstnanci klubu či Technických služeb města Ústí nad Labem, nejenom ti, o kterých se v knížce zmiňujeme.

Po celá dlouhá léta existovalo u našeho klubu spádové TSM (Tréninkové středisko mládeže), které vychovalo řadu výborných hokejistů. Velkých úspěchů dosahovali ve své době se starším dorostem trenéři Hurych - Zelenka, ale i další.

Poděkování si dále zaslouží řada sponzorů, kteří kdy ekonomicky pomáhali klubu, ať už velkými, nebo těch menších.

Jsmo si velice dobře vědomi toho, že v této publikaci bude scházet řada jmen, řada událostí. Bohužel musíme říci na adresu dřívějších generací v klubu, že se řada archivních materiálů nedochovala, ucelený archiv v podstatě neexistuje. Dnes, díky internetu a dalších technologiím v oblasti informatiky je situace daleko lepší a archivovaných informací nesrovnatelně více. Proto ta novodobá historie klubu může být daleko bohatší.

Naše knížka tady končí, ale nová práce pro klub nastává. Je před námi další nová sezóna 2011–2012, v pořadí již čtvrtý pokus vrátit se do Extraligy. Jistě nám opět bude největším soupeřem náš věčný rival z Chomutova. Minulou sezónu nám ten poslední krok k baráži pokazil, letošní zase až po nervy drásající baráži Ml. Boleslav. Věřme, že se trenérům Rosolovi a Skrbkovi, kteří po podpisu smlouvy zůstávají, podaří i pro příští sezónu sestavit mužstvo a připravit ho tak, abychom se o tu Extraligu zase poprali.

Ať se tedy daří! Historie, tradice klubu a jeho skvělí fanoušci si to zaslouží.

Prameny:

Od LTC ke Slovanu - Vl. Krejčík

archiv HC Slovan

archiv Ladislava Morvaye

archiv Karla Chládky

archiv fotografií Vlastimila Davidky

archiv Ing. Jiřího Zdvořáčka, jr.

Archiv Čestmíra Kodrleho

Severočeská vědecká knihovna - ročníky deníku Průboj

archiv fotografií Technických služeb města

webové stránky www.hcusti.cz

Google.cz

archiv autora

odborná spolupráce u let 1997–2000 Ing. Josef Vejlupek

100 let Českého hokeje - Karel Gut, Mgr. Jaroslav Prchal

neoznačené fotografie jsou použity z archivu

a webových stránek HC Slovan

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

ve Tvém rytmu

Vydavatelé: Severočeská vědecká knihovna Ústí nad Labem
Severočeský klub spisovatelů
Občanské sdružení HC Slovan Ústí nad Labem

Náklad: 1200 ks

Sazba a tisk: Jiří Bartoš - SLON, spol. s r.o.

Říjen 2011

ISBN 978-80-7055-179-0